

ఆంధ్రసాహిత్యవారపత్రిక

30-7-58
25 నయాపైసలు

ANDHRA PATRIKA
ILLUSTRATED WEEKLY

మిడతంబొట్టు

ఫోటో : పి. కృష్ణకుమార్.]

“పలు కవేలా, అలు కదేలా?”

సంవత్సర చందా
రూ. 18-0-0
విడిపత్రిక 25న.పై

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వారపత్రిక

సంపుటము 52
సంచిక 49
30-7-58

Founder : K. NAGESWARA RAO

విలంబ గ్రాహణ శుద్ధ పూర్ణిమ బుధవారం

దివ్యానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :	కాల సంఘం	— 8	నక్షత్రఫలితాలు	— 88
ప్రభా ప్రాడక్షన్స్ వారి	లోభి	— 11	వనితాలోకం	— 86
'ఆదపెత్తనం'లో అంజలీదేవి	మేలు చేసిన ముఖారి	— 18	క్రియ మైన ప్రభావతీ!	— 87
న్యూఢిల్లీ శిఖ	తెలియనిది	— 18	వంటలు	— 89
కేతాధిక వృద్ధుడు	దగాపడినతమ్ముడు	— 18	వనితావాణి	— 40
అమరా నిర్మలా దేవా...	తోడికోడళ్ళు	— 20	కాలసాహితీ	— 48
	మహాభారతం	— 24	గిరిపండి తోక	— 44
	విముక్తుడు	— 28	కన్నకడుపు	— 45
			సినిమా	— 50

సచిత్ర వారపత్రికలో
త్యరలోనే ప్రారంభం
కొత్త సీరియల్

మాజీక్ వంద్యోపాధ్యాయ రచించిన

బింగళీ నవల

అనువాదం: మద్దిపట్ల సూరి

యుద్ధ మేఘాలు

గత వారం రోజులలో ప్రపంచ పరిస్థితులు అత్యంత ప్రమాద భరితంగా పరిణమించాయి. మరో మహాసంగ్రామ అఖాతంలోకి ప్రపంచాన్ని దూకించబోతున్నారేమో ననిపిస్తున్నది. కనపడని దారుణ ప్రణాళిక మానవకోటిని తీరనివ్యధల పాలుచేస్తున్న ప్రచ్యున్న యుద్ధానికి వ్యతిరేకమైన అగ్రరాజ్యాలు ప్రత్యక్ష యుద్ధానికేతలపడబోతున్నాయేమో ననిపిస్తున్నది. ఈ పరిస్థితుల కారణంగా ప్రపంచ ప్రజలు భయభ్రాంతులైపోతున్నారు.

ఈ భయానకపరిస్థితులకు ముఖ్యకారణం మొన్న జూలై 14 వ తేదీన ఇరాక్ లో సంభవించిన ఆకస్మిక సైనికవిప్లవం మాత్రం కాదు. ముస్లిప్రాచ్యమని వ్యవహరించే పశ్చిమ ఆసియా రాజ్యాల ఆకస్మిక సైనిక విప్లవాలు, రాజకీయ హత్యలు, రాజరికాల పతనం సర్వసాధారణమైన విషయాలు. ఇరాక్ సైన్యం హఠాత్తుగా విప్లవంసాగించి తెలవారినది రాజరికానికి ఉద్వాసన చేపట్టింది. పార్లమెంటును కూలద్రోసి కొత్త ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించింది. గతముప్పయ్యేళ్ళుగా అధిపత్యం వహిస్తున్న కృత్రిమ రాజకీయ నాయకుడు ప్రధాని నూరి సయ్యద్ నీ, యువరాజు అబ్దుల్ ఇల్లాసు హత్య చేశారు. రాజు ఫైసల్ ఆ చూకీ తెలియక; కాని, అతడినికూడా సైన్యం చేసేకారని వార్తలు వస్తున్నాయి. రాజరికంపైనే ఆక్రమింపబడిన ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించారు. ఈ రిపబ్లికన్ ప్రభుత్వంలో అబ్దుల్ కరీం కాసిం ప్రధానమంత్రి, ముగ్దును ముఖ్యలతో ఒక సర్వాధికారమండలిని ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. పరిశ్రమలలో వున్న పాతకులను తాధికారుల నందరినీ తొలగించివేశారు. మొత్తంమీద ఈ విప్లవం ఎంత హఠాత్తుగా ప్రారంభమైందో అంత హఠాత్తుగా సమాప్తమైంది. ఇరాక్ మూతన వ్యవస్థను ఇప్పటికప్పుడే విక్రయించి రిపబ్లిక్, రిపబ్లిక్ చేసా ఇండోనేషియా, యుగోస్లావియా మొదలైన కొన్ని దేశాలు అధికార పూర్వకంగా తరిగివేయడం కూడా జరిగింది.

ఇకపోతే, లెబనాన్; ఇది పశ్చిమాసియాలో మరొక చిన్న రాజ్యం. ఇప్పటికి దాదాపు పది పన్నెండు వారాలనుంచి చామెన్ ప్రభుత్వంపై బాహుళంగా అంతర్యుద్ధం సాగిస్తున్న తిరుగుబాటుదారులు ఇరాక్ విప్లవాన్ని హరించారు. విప్లవ విజయ వార్త వినిగానే “నాసర్ జిందాబాద్!” అని నినాదాలు చేస్తూ ఆసందంతో వ్యవస్థం చేశారట.

అయితే, ఇరాక్ విప్లవంపట్ల లెబనాన్ తిరుగుబాటుదారులు హరించడానికి ఆరబ్ ప్రజల జాతీయ సమైక్యత భావవిజృంభణే కారణం. ఈ ఆరబ్ జాతీయ సమైక్యత చిహ్నంగానే, దాదాపు మూడు మాసాల క్రితం నాసర్ అధిపత్యాన ఈజిప్టు సీరియాల ఏకీకరణ జరిగి, విక్రయ ఆరబ్ రిపబ్లిక్ అవతరించింది. ఆరబ్ జాతీయత, సభ్యతా ప్రపంచమంతా నాటి ఏకీకరణను ఆభివందించింది. పశ్చిమాసియాలో ఏ విధంగానైనా తమ అధిపత్యాన్ని నిలుపుకోవాలని ఆశించే పశ్చిమ రాజ్యాలకు మాత్రం అది కంటకప్రాయంగా తయారైందనే చెప్పాలి. అదే సమయంలో ఇరాక్, జోర్డాన్ రాజ్యాలుకూడా ఒక సమాఖ్యను ఏర్పాటుచేసుకున్నాయి. ఇది కేవలం ఆయా రాజ్యాధిపతులు చేసుకున్న ఏర్పాటు. అందుచేత దినికి ఈజిప్టు సీరియాల ఏకీకరణకు లభ్యమైనట్లుగా స్థానిక ప్రజల అండదండలు లభ్యంకాలేదు; పశ్చిమ అగ్రరాజ్యాల ఆక్రమణబలంమాత్రం దండిగా లభ్యమైంది. అందుచేత ఇరాక్ జోర్డానుల సమాఖ్య పశ్చిమరాజ్యాల ‘ముద్దబిష్ట’గా వర్ణింపబడినది. పైగా బాగ్దాద్ సైనిక ఒప్పందానికి (పాకిస్తాన్, ఇరాన్, ఇరాక్, జోర్డాన్, బ్రిటన్లు కలసి చేసుకున్నది) ఇరాక్ ఆయువుపట్టు. అందుచేత బాగ్దాద్ ఒప్పందంలోనుంచి బాగ్దాద్ ఎగిరిపోతున్నదనే సరికి పశ్చిమరాజ్యాలకు గుండె తేనారెనంత పని అయ్యుంటుంది. ఒప్పందానికి అమర్చిన మూలపీఠేమోలే, వారి ప్రతిష్ఠకు పెద్దదెప్పేనన్నమాట; చిరకాలంగా పన్నుతున్న సైనిక పూర్వోక్త తాడుమరైపోయే ప్రమాదం ఏర్పడిందన్నమాట.

అందుచేతనే, ఐసెన్హోవర్ ముస్లిప్రా సముద్ర స్థావరాలలోవున్న తమ సైనిక బలాన్ని (5 వేలకు పైగా) ఇరాక్ విప్లవం జరిగి ఇరవై నాలుగుంటలైనా పూర్తిగాకముందే రిట్రాక్ట్ అవుతూ దింపించివేశాడు;

ఇదే మిటి అమాంతం ఇలా సేవలను దించారంటే అక్కడి అమెరికన్ పౌరులను రక్షించుకోవడానికేని సమాధానం చెబుతున్నారు; అంతేగాక లెబనాన్ అధ్యక్షుడు చామెన్ ఆహ్వానించినమీదటే తమ సేవలు దిగినవంటున్నారు. అమెరికన్ పౌరులరక్షణను అక్కడవున్న సమితి పరీక్షల బృందం ద్వారా సాగించడానికి వీలేకపోలేదు. అమెరికన్ సేవలు లెబనాన్ లో దిగితే, బ్రిటిష్ సేవలు జోర్డాన్ లో దిగాయి. రెండు సంవత్సరాల క్రితం నూయజ్ గోడవ సందర్భంలో బ్రిటిష్ ఫ్రెంచి సేవలు సయ్యద్ రేవుపై విజృంభిస్తే అమెరికా ఆచరణను ఖండించి, ప్రమాదాన్ని నిగ్రహించగలిగింది. ఆనాడు బ్రిటన్ ప్రభుత్వం చేసిన తప్పిదాన్నే ఈనాడు అమెరికా చేస్తున్నది. అందుచేత అమెరికా భారతీ సభ్యతా ప్రపంచమంతా విక్రయకంతో ఖండిస్తున్నది.

ఇరాక్ లో సంభవించిన సైనిక విప్లవం గాని, లెబనాన్ లో పానుకున్న అంతర్యుద్ధం గాని కేవలం అదృశ్య అంతరంగిక వ్యవహారాలు. నాటిలో అసభ్యకాల ప్రమేయం అనవసరమేలేకుండా, అత్యంత ప్రమాదకరం కూడా.

ముస్లిప్రాచ్యరాజ్యాలలో అమెరికన్, బ్రిటిష్ సేవలు ఈ విధంగా విక్రయంబలంగా ప్రత్యక్షంకావడం, అక్కడ రిప్రజేయడం ప్రపంచకాంతికి తీవ్రఅవరోధంగానే పరిణమిస్తుంది. బ్రిటన్ అమెరికాలు ప్రస్తుత స్థితిలో నిగ్రహాన్ని కోల్పోయి ఏ మాత్రం మరికొంత వేగరేపాలు ప్రదర్శించినా, ముస్లిప్రాచ్య పరిస్థితి ఒక్కసారి భగ్గుమంటుంది. ఈనాటి లెబనాన్, జోర్డాన్ ప్రభుత్వాలు అమెరికన్ బ్రిటిష్ సేవలను ఆహ్వానించినట్లే, విక్రయ ఆరబ్ రిపబ్లిక్ నాయకులతో మిమిక్రయ స్థితిలో పోవయిల్ రిపబ్లిక్ సైనిక సహాయాన్ని అర్పించవచ్చు. ఇకనుబాదుకునవున్న చిన్న చిన్న పశ్చిమాసియా రాజ్యాలలో ఈవిధంగా మూడు అగ్రరాజ్యాల సేవలు చేరడం తప్పక మరో ప్రపంచయుద్ధానికి దారితీస్తుంది. ప్రపంచకాంతికి కప్పిచేస్తున్నామని పైకి చెప్పేకబుర్లన్నీ కేవలంకలబాలికబుర్లుగానే తయారవుతాయి. ముస్లిప్రాచ్యంలో ప్రారంభమైన ఈ కొత్త రగడ చివరకు కాంతియుతం గానే తెలివిపోతుందో, లేక మరొక భీకర సంగ్రామంగానే పరిణమిస్తుందో రానున్న కొన్ని వారాలలోనే స్పష్టపడుతుంది. ★

న్యూఢిల్లీ లేఖ

స చి వా ల యం తో రై త్వే స చి వు డు

బ్రిటాన్ లో విప్లవంకంటే, లెబనాన్ లో అమెరికా సేనలు దిగటంకంటే భారత జానికి ముఖ్యమైన సంఘటనలు ఇటీవల జరిగాయి. శ్రీమతి సుభద్రా జోషీ కాంగ్రెసు ప్రాథమిక సభ్యత్వానికి రాజీనామా ఇచ్చింది. చాలామంది జరిగిన ఈ సంఘటనకు రాజకీయ పరీలకులు ఆశ్చర్యపడారు. ఆమె అనుకున్న విధంగా కాంగ్రెసు అధిష్టానంలో నడుచుకోలేదు గనుక, చాధురి ప్రకాష్ ను కాపాడే చర్య తీసుకోకుండా తదితరేంది గనుక, ఆమె రాజీనామా ఇవ్వటం జరిగిందని తెలుసాంది. లెబనాన్ లో అమెరికా సేనలు దిగిన వార్త, శ్రీమతి జోషీ రాజీనామా ఇచ్చిన వార్త ప్రతికూల మొదటిపుటలలో ప్రముఖంగా ప్రచురింపబడ్డాయి. రాజీనామాను ఉపసంహరించుకోవలసిందిగా ఆమెను ఒత్తిడి చేస్తున్నారు. ఆమె ఉపసంహరించుకుంటుందనే ఇంకా శ్రీకృష్ణనాయర్, శ్రీరాధారమణ్ ఆశ్చర్యపడ్డారు. అసలు విషయం స్పష్టంగా తెలుస్తూనే ఉంది. కాంగ్రెసు అధిష్టానంలో తమ నిర్ణయాన్ని మార్చుకుని దాసోహం అనాలన్నమాట. శ్రీమతి జోషీ సభ్యత్వం కాంగ్రెసుకు కావలసిఉంటే చాధురి ప్రకాష్ ప్రకాష్ ను బహిష్కరించాలన్నమాట.

శ్రీమతి జోషీ రాజీనామా ఇవ్వటానికి ఇదే మొదటిసారికారు. ఈ నెలలో కాంగ్రెసు ఎన్నికలు జరుగుతాయి. ప్రస్తుత స్థితిగతుల్లో శ్రీమతి జోషీ, ఆమె ముతాబారు కాంగ్రెసు సంఘాన్ని చేజిక్కించుకునే అవకాశం లేకపోవాలేను ఆమె రాజీనామాతో లేదిరిస్తోంది. ఆమె అనుయాయులు మేమీ ఎన్నికల్లో పాల్గొనమని లేదున్నారు. కానీ శ్రీకృష్ణనాయర్ గానీ, శ్రీరాధారమణ్ గానీ తమ నాయకురాలైన శ్రీమతి జోషీ అడుగుజాడల్లో నడుచుకుని కాంగ్రెసు సభ్యత్వానికి రాజీనామా ఇచ్చే అవకాశం ఏమీలేదని తెలుస్తోంది.

చివరికి శ్రీమతి జోషీ కాంగ్రెసు నుంచి

తప్పుకోవటమే జరిగితే ఢిల్లీనగరం విమోచనోత్సవం జరుపుకోవచ్చు. అప్పుడు కాంగ్రెసు, పరిపాలనవరమూ కలిసి కమ్యూనిస్టులపట్ల దృఢమైన వెఖరి ఆవలంబించవచ్చు. శ్రీమతి జోషీ భర్త కమ్యూనిస్టు అని అందరూ ఎరిగినదే.

* * *

ఇటీవల ప్రచారంపొందిన మరొక సంఘటన ఏమిటంటే రైత్యమంత్రిని సచివాలయం

శ్రీ కృష్ణ

[ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రతినిధి]

లోకి వెళ్ళకుండా సెక్యూరిటీ పోలీసులు అడ్డగించారు. మంత్రిగారు సచివాలయంలో నిల్చి ఎక్కడోనుండగా కాపలాను నిషేధించడం సింగ్ అటకాయించి, 'మీ అనుమతిపత్రం మాపించు'మన్నాడట. మంత్రిగారి దగ్గర మంత్రిగారిని తెలిపే పత్రం ఏమీలేదట. నన్ను గుర్తు పట్టలేవా

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఎగువతానననభ ఉపాధ్యక్షుడు (శ్రీ) జి. సుబ్బరాజు

అని మంత్రిగారడగా నాకేం తెలియదన్నాడట కాపలాను నిషేధించారు. మంత్రిగారి నుకొల ఉన్న ఆంగరక్షకుడు ఎంత నచ్చచెప్పినా కాపలాను నిషేధించలేదట.

ఏం పొగరు? నే నెవరో తెలియదూ? ఇదివరకేలాగే కొందరు మంత్రిగారి గుర్తింపు కథలుండేవి. కాపలావాడు తన విధి తన నెరవేర్చాడు. ఏ ప్రభుత్వం లో రైత్యమంత్రి సభ్యులలో ఆ ప్రభుత్వం ఆదేశం ప్రకారమే కాపలావాడు మంత్రిగారిని అటకాయించాడు. ఏమిటా ఆదేశం? అనుమతిపత్రం లేనిదే, అడిగితే మాపించనిదే ఎవర్నీ సచివాలయంలోకి పోనివ్వ గూడదని ఆదేశం. తనముఖమే తన అనుమతి పత్రం అని భ్రమపడి రైత్యమంత్రి చేత అనుమతిపత్రాన్ని తీసుకు రాకపోవటం ఆయనకే తప్పు. రిసెప్ట్ కార్కాలయానికి వెళ్ళి ఆయన ఒక అనుమతిపత్రాన్ని తీసుకుని మరీ సచివాలయంలోకి వెళ్ళిఉండవలసింది.

సెక్యూరిటీ ఉన్నతాధికారులు ఆ దరమిలాను మంత్రిగారి కలసుకుని, జరిగిన దానికి విచారం వెల్లడించారని వార్త. కాపలాను నిషేధించిన చర్య తీసుకోవడమి మంత్రిగారు అధికారులకు సలహా ఇచ్చారట.

ఈ వార్త నిజమే అయితే సెక్యూరిటీ అధికారులను బరరఫ్ చెయ్యాలి. విచారం వెలిబుచ్చవలసిన అవసరం ఏమింది? తప్పు మంత్రిగారిది. తన ప్రథమరథ విచారం వెలిబుచ్చవలసింది మంత్రిగారు. అదీగాక ఏ నిబంధన ప్రకారం కాపలా మగిషివినద చర్య తీసుకోకుండా మనుకున్నా రసలు? హరింజ్ ప్రభువును గుర్తి ఒక కథ ఉన్నది. ఈ పాటికి దీన్ని వారాప్రతికలుకూడా మరచి పోయిఉంటాయి. హరింజ్ ప్రభువు రాత్రికి భోజనం చేసినతర్వాత కాసేపు పీకాగ వెల్ల రావటం అలవాటు. ఒకసారి ఆయన పీక ఢిల్లీలో వెళ్ళసాయి భవనంలోకి తన మాయా లగా వెళ్ళే మార్గానగాక ఇంకోదోవక వెళ్ళ

టానికి ప్రయత్నిస్తుండగా కాపలా వాడు అడ్డగించాడు. అంగరక్షకుడు ఎంతో ఓర్వనా అతడు వివరాలు. అప్పుడు అటువలె తప్పు గ నీవశంపాడు చూసి వె ప్రాయసి గు పట్టి ఆయన్ని లోపలకు పోనివ్వమని కాపలా వాడిని ఆజ్ఞాపించాడు. వె ప్రాయసి అతడికి ఆ మర్నాడు ప్రమాదమని ఇచ్చారు.

కాపలానునిపి వై చర్య తీసుకోవడని అధికారులకు సలహా ఇవ్వటంకంటే, తన నిధి నిర్వహించినందుకు అతనికి రైల్వేమంత్రి బహుమతి పంపించి ఉండాలింది.

అందం ఖరీదు

ఒక స్థానిక ప్రతీక ఇలా ప్రకటించింది. "రాజధానిలో సింధియా భవనానికి, రీగల్ భవనానికి మధ్య ఉన్న శిక్ష ఎకరాల స్థలాన్ని 'థిల్లీ ట్రాన్స్ ఫార్మ్ అండర్ టేకింగ్' బహుస్థల టర్నింగ్స్ గా మార్చాలని ఆలోచిస్తున్నారు. ఈ స్థలం రాజధానిలో విలువైన స్థలాల్లో ఒకటి.

పరిశోధనలో ఉన్న ఈ ఆలోచన థిల్లీ మాస్టర్ ప్లానులో భాగం. కేంద్ర రోడ్డు పరిశోధనసంస్థ ఈ పథకంలో వివరాలను అప్పజేలి తయారు చేస్తున్నది. ఇది మరొక రెండు నెలల్లో తయారు కాగలదట.

రద్దీ సమయంలో సింధియా భవనం దగ్గర బహుస్థల మూలంగానప్పుడే పోకల ఇబ్బందిని తొలగించటానికి ఈ ఆలోచన ప్రారంభమైందని తెలుస్తోంది. ఒక పెద్ద టెర్రిస్ నస్, కాంటీన్, వెయిటింగ్ గదులు, విశ్రాంతి గదులు, ముందుగా టిక్కెట్లు అమ్మే ఆఫీసు ఇతన్ని కట్టాలని ఆలోచిస్తున్నారు.

ఇప్పుడీ స్థలంలో దుబ్బులు తుప్పలు పెరిగాయి ఒక్కొక్కటి తాతా సంస్థది. అయితే క్రితం న్యూఇండియా అన్యూ రిస్క్ కంపెనీ తాలూకు జీవిత భీమా విభాగానికి దానినిచ్చారు. జీవిత భీమా వ్యాపారం జాతీయంకాగానే అది జీవిత భీమా కార్పొరేషనుకు వచ్చింది.

తాతా సంస్థ అక్కడ ఒక హోటలు, అంగడి కట్టాలని పూర్వం అనుకున్నారు. కాని కంపెనీల కాపస నిబంధన ప్రకారం దానికి పీలులే పోయింది. ఇప్పుడీ స్థలం విలువ 20-25 లక్షల రూ.ల మధ్య ఉంటుంది.

థిల్లీకి అభివృద్ధి సంఘం ఒకటి, స్థలాల సంఘం ఒకటి ఉన్నాయి. వారై ప్రతీకల ద్వారా న్యూఢిల్లీని అందంగా చేయటానికి పూనుకున్న సంఘాలు కూడా ఉన్నాయి. ఇవి ఎంతెంత పెద్దపేరు పెట్టుకున్నా వాటి నిర్వహణ కర్తలలో అపరిశుభ్ర మనస్తత్వం పోవంతకాలం న్యూఢిల్లీ పరిశుభ్రపడదు.

25 లక్షల రూ.ల ఖరీదైన మంచి స్థలాన్ని కేవలం బహుస్థలం గా మార్చాలనే ఆలోచన కేవలం ఉన్నాదనిగా కనిపిస్తుంది.

...ంది. ఈ స్థలం పథకాన్నిది కాదు. జీవిత భీమా కార్పొరేషనుది. అక్కడ కేవలం భవనాలు, నివాస భవనాలు కట్టలే కార్పొరేషనుకు కావలసినంత అద్దం ఉంది.

న్యూఢిల్లీ ఆకలిపి ప్రధానమంత్రి మీదే ఉన్నాయి. ఆసియాలోని అందమైన ఒక పట్టణం ఇలా దానినిగా పార్లమెంటు ఉంటే ఆయన ఊరకొరు.

పబ్లిక్ వేస్ట్ డిపార్టుమెంట్

డి. డబ్ల్యు. డి. అంటే చాలా రకాల అర్థాలున్నాయి. పబ్లిక్ వేస్ట్ డిపార్టుమెంటు అని కూడా ఒక అర్థం తీయవచ్చు. ఈ అర్థం సారకం అవుతోంది.

న్యూఢిల్లీ కట్టినప్పటినుంచి, రోడ్డుపక్కన నడిచే దొంగ బజ్జీ అనబడే ఎర్రమట్టి వేయటం ఆచారం. ఇది మామూలుగా వర్షాకాలం తరువాత జరుగుతుంది. ఈ ఏడాది వర్షాలకు ముందే, రాజపథంలో ఎర్రమట్టి వేస్తున్నారు. వర్షాలు వచ్చాయంటే బజ్జీ గిజ్జి కొట్టుకుపోతుంది. వర్షాలు తగ్గాక మ. బజ్జీ వేయాల్సి వుంటుంది. అటువంటప్పుడు ఇంతమందుగా ఎర్రమట్టి ఎందుకు వేకాలో తెలియదు. పోనీ అక్క సంతకర్తరం అయి పోయేలోగా డబ్ల్యు ఎలాగో ఓలగు ఖర్చు పెట్టాల్సి ఉండేమా, అందుకని చేస్తున్నారేమా అనుకుందామంటే అదీ లేదు. ఈ విషయాన్ని క్రి రెడీ విచారించాలి.

మరొక విషయం. ఆరంభముల కొరత సచివాలయ భవనం క్షేత్రారాజ్య సిద్ధాంతానికి అనుగుణంగానే ఉన్నది. ఈ భవనంలో తలుపు లెంత దృఢంగా ఉన్నాయంటే ఎప్పుడు చూసినా వాటికి మరమ్మతులు చేస్తూనే ఉంటారు. గొడవల్ని తాపీగా మరమ్మత్తుచేస్తూ పోలేడు మంది తాపీ వారు ఎప్పుడు చూసినా కనిపిస్తారు.

బూట్ పాలిష్

న్యూఢిల్లీలో బూట్ పాలిష్ పనివాడు పుర పాలక సంఘంకో దాగుడు మూతలాడు కుంటున్నాడు. అందమైన చిన్న చిన్న తోటలను పీకీ పాడు పెట్టి, పురపాలక సంఘం ఇవ్వడు బూట్ పాలిష్ వాళ్ళ మీద ధండ యాత్ర పాగిస్తోంది. వాళ్ళ సంఘటిత్యులుగా లేకపోవటమే వారు చేసిన తప్పు. ఆ భి అ న్యూఢిల్లీ బూట్ పాలిష్ పనివాళ్ళే షేడరేషను అంటూ ఒకటి ఏర్పాటుచేసుకుంటే మంచిదిగా కనిపిస్తోంది. తరవాత పనిలేని లాయర్స్, పార్లమెంటు సభ్యుల్లో అగ్ర్య డుడుగా ఎన్నుకోవాలి ఆ పిమ్మట ఇంకో షేడరేషనుకు దీనికో అనుబంధం చేసుకుని కాన్ షేడరేషన్ - ఏర్పాటు చేసుకోవాలి.

అప్పుడు పార్లమెంటు నిధిలో పార్లమెంటు సభా వేళమవుతున్న రోజుల్లో ప్రతిరోజూ నివాదాలు చేస్తూ ఊరేగింపులు, ప్రదర్శనలు జరపాలి. వాళ్ళిడక్కుండానే పార్లమెంటు సభ్యుడు ఒకరు బయటికివచ్చి మీ కే సహాయం కావలసినా చేస్తానని ఉపన్యాసం ఇస్తారు. అలా జరగకపోతే ఏ మంత్రినో ఆహ్వానించి సత్కార సభ జరపాలి. ఆయనకి ఏమిటా బహుళాకరించవచ్చు. క్విన్స్ వేలో దుకాణదారులు ఇలాంటి ఉపాయాలనుసరించే నెనుకొచ్చారు వార్ని ఆ దుకాణాలనుంచి బ్రహ్మరు దులైనా ఇక తొలగించలేరు. ఇండియా గేటు ముక్కి పాంతం నుంచి వండిన పదార్థాల పమ్మెవారిని ఆలాగే ఎవరూ తొలగించలేరు. సంఘటితం కాకుండా, చట్టం ప్రకారం నడుచుకునే వారికే భారతదేశంలో శిక్ష పడుతుంది. బూట్ పాలిష్ వారు కూడా సంఘం గా ఏర్పడి గొడవ లేవ్వాలి. అప్పుడు వారిని అంతా గౌరవిస్తారు. అప్పుడు వారు కేంద్ర సచివాలు లయం లోపలే కూర్చుని తమ కృత్రి సాగించుకోవచ్చు.

డాక్టర్ నర్సుకు చెప్పినదేమంటే...

అమృతాంజన్

తామర మందు

"ది క్రానర్" అద్భుతమైన గుణమున్న క్రికెండ్ హాని ఏమాత్రము కలిగించదు. అమృతాంజన్ వారి తామర మందు, తామర, ఎక్కువ మొత్తం నవలబ్బిదని శుభ్రక నయం చేస్తుంది.

అమృతాంజన్ లి.మద్రాస్-4
 ట్రాంబులు : బొంబాయి 1 - కలకత్తా 1
 వారిచే రయోదయించిన అన్ని వ్యాధులను వ్యాధ్యులకు ముందు అమృతాంజన్ మందు తీయవలసిందే.

AL 57-2457

పాశకొత్తల కలయిక :

మునిముని మనమరాలు పహనానాతో ఈవాజోవ్.

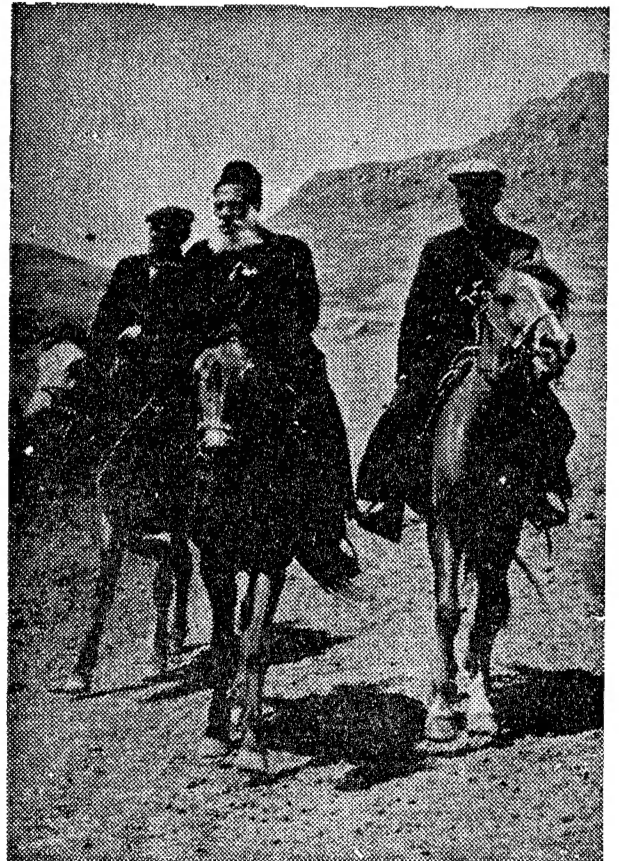
రోజూవచ్చే పత్రికలు, ఉత్తరాలు అందుకుంటున్న
తరతరాల మనిషి ఈవాజోవ్.

అన్ని సెపేరియన్ చక్రవర్తి యూరపును పాదాకాంతం చేసు
కున్న రోజులు. జార్ చక్రవర్తులు కైజర్ పరిపాలనం సాగి
కున్న రోజులు. అరోజుల్లో పుట్టినవాడు మఫ్ మూడ్ ఈ వాజోవ్.
ఒకటిన్నర శతాబ్దాల సంక్షుభిత చరిత్రకు సాక్షిగా ఇతడు నేటికీ
జీవించి ఉన్నాడు. సోవియట్ యూనియన్ లోని అజర్ బైజన్
రాష్ట్రపు పర్వతల్లో 'పిరసురా' అనే గ్రామంలో ఇతడు నివ
సిస్తున్నాడు. 'పిరసురా' అంటే వృద్ధుల గ్రామం అని అర్థం. ఈ
పూరు సముద్రపు మట్టానికి 6500 అడుగులకు పైకి ఉన్నది. ఊళ్లో
ఉన్న వృద్ధులందరికీ వృద్ధుడు ఈవాజోవ్. కొద్దిరోజుల్లో ఇతనికి
150 ఏళ్ళు నిండుతాయి.

ఇంత వృద్ధుడైతే ఈవాజోవ్ ఇంకా దృఢంగా, ఉత్సా
హంగా, చురుకుగా ఉన్నాడు. కాస్తేపు ఊరికి ఉండడు.
ఎప్పుడూ పొలాల్లోనో, సమష్టి వ్యవసాయక్షేత్రం ఆఫీసులోనో,
కొత్తగా కడుతున్న పాతకాల స్థలందరినో, వండ్లతోటల్లోనో తోటి
వారికి చేదోడు, వాదోడుగా ఏదో పనిచేస్తూ కనిపిస్తాడు. ఒక
టిన్నర శతాబ్దాల వయస్సుగల ఇతని సలహాను కొడవగల సాహసం
ఎవరికుంటుంది ?

ఆరైస్ పచ్చికబీళ్ళకు సమష్టిక్షేత్ర పశుగణాలను తోలుకు
పోవటానికి ముందు గొర్రెలకొపరులు ఈ వాజోవ్ వద్దకువచ్చి
సలహా అడుగుతారు. చుంచి పచ్చిక ఎక్కడ దొరుకుతుందో,
ఆక్కిడికి దగిరదో ఏదో ఇతడు చక్కగా చెప్పగలడు. ఇతని
దీర్ఘయువును కారణమేమిటా అని అందరూ ఆశ్చర్యపడుతూ
ఉంటారు. అతని శ్రేయస్కరమైన అడుగుతూఉత్తరాలు రాస్తూ
ఉంటారు.

— 'టాస్' సాక్షి—

సమష్టి. తం. పొలాలకు వెళుతున్న వృద్ధపార్వతీయుడా
ఈవాజోవ్.

అమరా నిరరా దేవా...

“బ్రాహ్మణ”

నిన్నే...

నిన్నే నమ్మాయ్...

అమృత్యు, వచ్చావా. నూడో పిల్ల పయనా వినబడిందికదా. ధన్యుడను. ధన్యుడను. అయితే అమృత్యు... అయిదో నెల పెళ్ళి ఆశోమాసం ప్రారంభిస్తూన్నది కదా, కాపురం ఆరంభించి... ఏదిటీ... ఏది ఒక్కసారి మొహం పెక్కెరి... ఏది... అందుకే మరి... మరి నాకు కోపం వచ్చిందింటే నా... వచ్చేస్తోంది... వచ్చేస్తోంది... అదిగో వచ్చేసింది, నీ అందమైన ముఖంలోకి అలకపాన్సు మీది చిలకనవ్వు... ఒక్కక్షణం అలా ఆ చిలకనవ్వు పెన్నెలలు విరజిమ్ముతూ నిలబడు... మళ్ళీ తల దించేస్తుంటే ముటోయ్... అబ్బో కొత్త పెళ్ళి కూతురు లక్షణాలు పొడనూపుతున్నాయే ఆ త్రియ్యగారి కోడలమ్మాయికి. చాలాల్లో ఎవరన్నా మా సే నేను నీకు క్వింగార రసాభిషేకంలో తరిగిపెట్టుస్తానని భ్రమపడగలరు కానీ... కానీ... ఒకే... అమ్మడో... అదిగదిగో ఆ చిలకనవ్వు నమ్మకుంటేంచి కురికించి గిరిగింటలు పెట్టి మొగుడి చేపింది బాపకం ఉందా...

హమ్మో! ఎంత నాటకం! ఎంత నాటకం! ఏడో కాస్తంత మంచి మర్యాదా తెలిసిన పెద్దమనిషి కనక కాలిదాసు కపంతుల పొదానికి చిన్న దృష్టముల్లు తగిలించి కంకర మీరమాపులతో దుష్ట్యంతుని గుండెలో ఆమె హృదయానికి స్థానం కల్పించాడు. మరి నువ్వో... మీ ఆక్కయ్య గారింటికి ఊసు బాకకున్న హమ్మని మీ బావతో సరిదాగా కాలక్షేపంచేసి పొదామని వచ్చిన నాకు ఎదురుగా కిటికీ తెర పండుల్లో కన్నులించి ఎంత నాటకం ఆడేదానినీ!

కాపురే...

అనాడు నీ కన్నుల్లో ఎంత అమాయకత్వం తోచికిసలాడేదనీ... నేనవి కాలపు నాయం సంధ్యలలో తలంటి పోసుకుని అప్పుడే తిరిగిన చల్లగాలికి ఎగిరే జుట్టు ముని ప్రేమతో నెనకున్న స్వేదనా జడలో ములైల చెందుతో ఎంత వయ్యారం గా నూ ప్రక్కనుంచి పొయ్యదానికే. ఆ సమయాలలో ములై చెండు వార్చుటానికి ఎంత శ్రేష్టస్థం ప్రదర్శించావు. వారిన మల్లెపూల దండకోసం వెనుదిరిగిన నీ మాపులు లక్ష ములైల కాంతులతో నా హృదయాన్ని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసేవి కాదుటేపిల్లా...

నా కందుకే మరి కోపం... నవ్వు నేను మాటాడుతూండగా వెళ్ళిపోవడం ఎన్ని సార్లు చేస్తానే... ఏమిటో... జీవితంలో మరువలేని మధుర స్మృతుల అమృతకణాలు ఆపాటిఅయినా లేకపోతే మోడువారి పోమా బ్రతుకంతా?

బోనే... కాపరానికొచ్చి ఆరునెలలేనా నిండని పిల్ల ముందు ఇంత ఇదిగా మాటాడితే ప్రపథమంలో నవ్వు నా కే నీ మో నీ న మాపులవిసురు ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసినట్లే, నవ్వు ఉక్కిరిబిక్కిరవుతావు. అయినా కానీ చూడు పిల్లా... అంతో యంతో సంగీతం చెప్పుకున్న మల్లిచి... నురేమానూ...

నురేమా టక్కిడికల్వణంలో నగం పెగా నవ్వు చెప్పకోవడమేగాక, నో నీసింద్రీ పెల్లికి చెప్పినదానికేగడా... అట్లాంటి... ఏదీ...!

ఏవంవిధ విశిష్టతాభ్యుదయ తరంపరలతో అభివృద్ధిచెందిన వారీశిగోమణివిగదా... మరి నామాటకం నీకు అర్థంకావటం లేదంటే నమ్మగలను? అది సరే కానీ... సంక్రాంతి! పుట్టింటికి వెళ్ళిన ఏ ఆడపిల్లయినా... అంటే పెళ్ళి చేసుకున్న పిల్ల... ఏ అమ్మాయి అయినా, తొలిపురుడుకి వెళ్ళినట్లు అన్నా గుండెపోతాకే. అబ్బా... ఎంత నీగే... చిన్నా... గారిని సురుకువచ్చే పూల వాసనలా పారిపోయావేమే... సరేలే... ఈసారి రా చెప్తా...

[వచ్చేవారం ఇంకోటి.]

రాజా స్టవర్ బొకె

నుండి వెలువడు కమ్మని సువాసన విశ్మయముగా మనోహరదకరమైనది. అందరు వాడి ఆనందింప తగినది

రాజా స్టవర్ బొకె

Use
RAJA KASTURI SOAP
for luxury bath,
RAJA BAR SOAP
for easy washing

Mfrs: MANYAM & Co., Bangalore-3.

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక
 జూలై 1958 జూలై 1-వ
 తేదీ నుంచి 'బాలలసంఘం'
 స్థాపించాము. జూలై 1-వ తేదీ
 నాటికి 15 సంవత్సరాలవయస్సు

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక **బాలల సంఘం**

పదిహేనేళ్ళ వయస్సుపది పూ
 ర్తికాగానే, ఆలేడీతో బాలల
 సంఘంలో సభ్యత్వం దానం
 కలదే రద్దయిపోతుంది.
లక్ష్యాలు

నిండని, విదేశీ వయస్సుకు తక్కువ గాని
 ప్రతి తెలుగు బాలుడూ, బాలికా సభ్యత్వం
 పొందవచ్చు. సభ్యత్వానికి దిగు
 మేరూ చేర్చించవలసిన పనిలేదు. తెలుగు
 బాలబాలిక లందరూ పెంటాగోన్ సభ్యులుగా
 చేరి సచిత్ర వారపత్రిక అప్పుడప్పుడు
 నిర్వహించే చిన్న చిన్న పోటీలలో పాల్గొని
 "సంఘం" ఆశీర్వాదము జయప్రదం చేయ
 తానికి సహాయపడతారని ఆశిస్తున్నాము.

గమనిక

వదకొండు మొదలు 15 సంవత్సరాలవరకూ
 వయస్సుగలవారిని 'A' వర్గంగానూ, ఆరు
 మొదలు 10 సంవత్సరాల వయస్సువరకూ గల
 వారిని 'B' వర్గంగానూ విభజించడం జరుగు
 తుంది.

ముఖ్య విషయాలు

సభ్యులుగా చేరదలచిన బాలబాలికలు
 చేయవలసింది దొకటే. దీనితోపాటు ఒక
 సభ్యత్వపు దరఖాస్తును ముద్రిస్తున్నాము.
 అందులోని ఖాళీస్థలాలను మీ వివరాలతో
 పూర్తిగా నింపి (కొట్టివేరిలు, తుడుపులు

వుండకూడదు.) ఆ అచ్చు దరఖాస్తును
 తిన్నగా కత్తిరించి కవచంలో
 సంపాదకుడు,

**ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక,
 తంబుచెట్టిపేథి, మద్రాసు-1.**

అనే చిరునామాకు పంపాలి. కవచమీద
 వ్రాసినపు "సచిత్ర వారపత్రిక బాలల
 సంఘం" అని స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
 మామూలు కౌగిలాలమీద వ్రాసినపేదర
 ఖాస్తులను స్వీకరించము.

ఒక్కొక్క దరఖాస్తుమీద ఒక్కొక్క
 సభ్యుని, లేదా, సభ్యురాలి పేరుమాత్రమే
 వుండాలి. సభ్యత్వపు దరఖాస్తును సచిత్ర
 వారపత్రికలో సాధ్యమైనంతవరకు వారం
 వారం ప్రచురించుటాము.

సభ్యులుగా చేర్చుకున్నట్లు ఒక్కొక్క
 కరి పేరా విడివిడిగా ఒక్కొక్క సభ్యత్వపు
 కార్డును పంపుతాము. ఆ కార్డుమీద సభ్యత్వ
 క్రమాన్ని నూచించే ఒక సంఖ్య వుంటుంది.
 ముందు ముందు సభ్యులుగాని, సంఘంగాని
 జరిపే ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో ఆ సంఖ్యను
 ఉదహరిస్తూండడం జరుగుతుంది.

(1) సభ్యులుగా చేరే బాలబాలిక
 కలను ఆరుమొదలు పదేళ్ళవరకూ ఒక వర్గం
 గానూ. (B), పదకొండు మొదలు పదిహేనేళ్ళ
 వరకూ మరొక వర్గంగానూ (A), విభజించి ఉరియ
 వర్గాలకూ విడివిడిగా అప్పుడప్పుడు రెండురకాల
 పోటీలు నిర్వహించి ప్రథమ, రేణిలో నెగ్గేవారికి
 మాకుతోచిన బహుమతుల వివరం (ఈ విష
 యంలో పోటీనిర్వహణకర్తలదే తుదినిర్ణయం)

(2) సభ్యులలో వారివయస్సుకు తగినట్లుగా
 రచనాసక్తి, పఠనాసక్తి, కళానిమిత్తాన్ని
 యధాకర్త పెంపొందించేయడం.

(3) చిత్రలేఖనం, నృత్యం, అభినయం,
 గాతం వీణ, వయోలిన్ మొదలయిన అతిత
 తరగతిలోనూ, వ్యాయామక్రిడలలోనూ ప్రత్యేక
 అభిరుచి, ప్రవేశం కనబరిచే బాలబాలికలను
 బహుమతులద్వారానూ, తదితర విధంగానూ
 ప్రోత్సహించడం.

(4) ఏ ప్రాంతంలో నివసిస్తున్నవారై వచ్చు
 టీకే తెలుగు బాలబాలిక లందరిమధ్యా స్నేహ
 సమైక్యతావాంఛను పెంపొందించేయడం

(5) ఉన్నత పాఠశాలలలో చదివే విద్యార్థు
 లకు ఉచిత విద్యార్థివేతనాలను బహూకరించడం.
 (దీనికి సంబంధించిన వివరాలను ముందుముందు
 ప్రకటిస్తాము) ★

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక **బాలల సంఘం** **[సభ్యత్వపు దరఖాస్తు]**

GROUP
A లేక B

నమ్యుని (నమ్యురాలి) పూర్తిపేరు (విడివిడి అక్షరాలలో)

పుట్టినతేదీ, నెల, సంవత్సరం : జూలై 1 నాటికి వయస్సు

తండ్రి, లేక, పంరక్షకుని పూర్తి పేరు :

ఊరిపేరు, జిల్లా, తాలూకా, పోస్టు [వీతి: నెంబరు]

* చదువుతున్న తరగతి, లేక, పాఠశాల :

పాఠశాల పేరు :

ప్రధానోపాధ్యాయునిపేరు (తెలిస్తే) :

ఆర్యా :

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక బాలల సంఘములో నన్ను సభ్యునిగా/సభ్యురాలిగా చేర్చుకోవ (పార్థన, పైన
 వ్రాసిన వివరాలన్నీ యధార్థములు.

[తేదీ : -1958]

* మరొక వి పాఠశాలలోనూగాక ఇంటివద్దనే ట్యూషన్ చేప్పించుకొనే బాలబాలికలు కూడా సభ్యులుగా చేరవచ్చు.
 'చదువుతున్న తరగతి' అనే వివరాలికి ఎదురుగా 'ప్రైవేట్ స్టడీ' అని వ్రాయాలి.

సంచిక: 30-7-58

ఈ దరఖాస్తు 2-8-58 నాటికి మాకు చేరాలి

★ కొందరు సభ్యుల పేర్లు ★

[అంధ్రపత్రికవారపత్రిక వాలలసంఘంలో సభ్యులుగా చేరినవారిలో మరికొందరి పేర్లను ఇక్కడ (వరుసపెట్టినాము.)

1. శ్రీ. రామమోహన్ (సికింద్రాబాదు)
2. కందిమర్రి కారదాంబ (చిలకలూరిపేట)
3. తూముడి చాణక్య కుమార్ (బెల్లం కొండ, గుంటూరుజిల్లా)
4. ఇమ్మానేసి వెంకటరామమూర్తి (బళ్ళారి)
5. వల్లూరి వెంకటేశ్వరగిరి (దక్షిణవిజయపురి, పల్నాడు తాలూకా)
6. వలి వేణు పార్వతి (చిత్తూరు)
7. డి. నూర్యప్రకాశరావు (హైదరాబాదు)
8. మల్లెల భద్రాద్రిరాంరావు (హనుమ కొండ, వరంగల్జిల్లా)
9. అన్నంరాజు లక్ష్మీనారాయణమూర్తి (గుంటూరు)
10. శివగనరపు రవికుమార్ (తణుకు)
11. ద్రోణంరాజు నేతూరావు (లంకల కోడేరు, ప. గో. జిల్లా)
12. ఈశ్వర రామ కృష్ణ (విశాఖపట్నం)
13. శ్రీ. వి. శేష శేష (విజయవాడ)
14. జి. సత్యవెంకట రామం (పెద్దాపురం)
15. పి. పి. రంగా బాయి (కొకినాడ)
16. శ్రీ శ్రీకృష్ణ (చక్కరీ నగర్, విజాపూర్జిల్లా)
17. రావురి రాజారావు (రాజమండ్రి)
18. బి. భజీమోహన్ కృష్ణ (హైదరాబాదు)
19. ఎస్. రవీంద్రనాథ్ (విజయవాడ)
20. తెలిదేవర సింహాద్రి అప్పారావు (పాత బొమ్మిలి, శ్రీకాకుళంజిల్లా)
21. గుమ్మలూరు శ్రీ సత్యకృష్ణి (కరోల్ బాగ్, న్యూఢిల్లీ)
22. అబ్దుల్ భాస్కర రావు పట్నాయక్ (బి.టంగుంట, నెల్లూరు జిల్లా)
23. రాశీపల్లి జగన్మోహన్ (విశాఖ పట్నం)
24. సత్యనాథ గుర్జారయ్య (అశ్రేయపురం, తూ|| గో||)
25. వలుకూరి రఘురామిరెడ్డి (అంకిరెడ్డిపాలెం, గుంటూరు జిల్లా)
26. బృందావనం వెంకటేశ్వర స్వరాజ్యలక్ష్మి (తైరిపురం, శ్రీకాకుళం జిల్లా)
27. వలభి నేని కారద (పామర్రు, కృష్ణాజిల్లా)
28. జానకింకరరావు (మోరి, తూ|| గో||)
29. పుల్లెల భాస్కరరావు (ఇచ్చాపురం, శ్రీకాకుళంజిల్లా)
30. నింక రావు హోప్రసాదరావు (చీరాల)
31. అమర వాడి వేంకట ఆనందస్వయాం (విజయవాడ)
32. జమ్మి శ్రీనివాసరావు (పల్లకిమిడి, గంగాజిల్లా)
33. వరాళిరం గోపికుమారి (చే.కోట, గుంటూరుజిల్లా)
34. దేవులపల్లి జయదేవ్ (అగిరపల్లి, కృష్ణాజిల్లా)
35. ఆర్. వి. రామరావు (ఇంద్రపాలెం, తూ|| గో||)
36. శ్రీ. భీమశంకరమూర్తి (విజయ వాడ)
37. అయ్యగారి సత్యనారాయణ

- (కొకినాడ)
38. భాగావగరపు లలితకుమారి (కొకినాడ)
39. గంగాధర్ల వెంకటేశ్వర (ప్రసాద్ (విజయనగరం)
40. శ్రీ. విశ్వేశ్వర రావు, బందరు.)
41. మిక్కిలి శేని గుభాస్ చంద్రబోసు (పామర్రు, కృష్ణాజిల్లా)
42. నిశుముక్కుల సాంబశివరావు (పాతగుంటూరు)
43. హక్కు నూరి వెంకటేశ్వరరావు (విజయనగరం)
44. ఆచంట గుబ్బామ్మ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ (మాడుగుల, విశాఖజిల్లా)
45. దంటు వెంకటమరినాథ్ (చిత్తూరు)
46. దోనపల్లి వెంకటశివరామప్రసాద్ (మొగల్ రాజపురం విజయవాడ)
47. శ్రీ నరసింహరావు (ఉరవ కొండ, అనంతపురం జిల్లా)
48. శ్రీ. శ్యామసుందర్ (కర్నూలు)
49. శ్రీ. విజయ లక్ష్మి (కర్నూలు)
50. కొల్లపల్లి రాధాదేవి (చినగంజాం)
51. నూరిమణి (గుంటూరు)
52. ముసునూరి కారద (విజయవాడ)
53. కొత్త లక్ష్మి (రాజమండ్రి)
54. పులిపాటి ఆంజనేయలు (అనంతపురం)
55. కూడర విద్యాసాగర్ (నాగాయలంక, కృష్ణాజిల్లా)
56. అనూచితుల కమూరిదేవి (కొకినాడ)
57. కాలవార్ల వెంకట అచ్యుతరామ శాస్త్రి (గుంటూరు, పల్లిగో)
58. మేడా సత్యనారాయణ (చినతిప్ప సముద్రం, చిత్తూరుజిల్లా)
59. తాటూరి పి.రాజా (పెద్దాపురం)
60. గూడూరు రేణుకాదేవి (గూడూరు)
61. విజయవర్ధన్ (న్యూ ఢిల్లీ)
62. అడపా సత్యనారాయణ బాబ్జీ (తణుకు)
63. కాకరపల్లి వెంకట నూర్యప్రభావతి (ఉంగుటూరు, గుంటూరుజిల్లా)
64. వెలం కొండ ఊర్విరాదేవి (గోవా)
65. పురిగండ్ల శ్రీనివాసరావు (రాజమండ్రి)
66. గాయత్రి వెంకటశివశాస్త్రి (గాయత్రిపురం, కృష్ణా జిల్లా)
67. బోడి వెంకట హనుమంతరావు (గుంటూరు)
68. రామధను శ్రీనివాస్ (ఏలూరు)
69. దండివాడ మాధవరావు, (విజయవాడ)
70. కుందిరి శ్రీ మహావిష్ణువు (చీరాల)
71. దేవలూజా జనానీరావు (విజయపురి సాత్, పల్నాడు తాలూకా)
72. ఏళ్ళ కారదాదేవి (పెద్దాపురం)
73. కొత్తానక మూరదేవి (గుడివాడ)
74. యల్లా ప్రగడ పార్వతారధి (శిరిపూడి, గుంటూరుజిల్లా)
75. దళిక్ విజయరాఘవ రావు (రామచంద్రపురం, తూ|| గో||)
76. తణుకు రామకృష్ణజనానీరావు (కొల్లిపేట, తూ|| గో||)
77. లక్ష్మీరాజు లక్ష్మి సత్య వాణి (నరసారావుపేట)
78. శ్రీదారి కెట్టి

- కృష్ణప్రసాద్ (అమలాపురం)
78. కొమర వోలురామకృష్ణప్రసాద్ బాబు (పుయ్యూరు)
79. రావిమూరి లక్ష్మణ (ప్రసాద్ నాంబ (కోవూరు, నెల్లూరుజిల్లా)
80. గద్దెటనేడ వల్లి (రామమండ్ర, బళ్ళారిజిల్లా).
81. కొప్పరపు వెంకట కామేశ్వర శివ (ప్రసాద్ (మాచర్ల)
82. కనకాల దేవదాస్ (యానాం)
83. వేంకట పద్మావతి (కోడేరు, పల్లిగో)
84. కామేశ్వరి వెంకటరమణయ్య (మాచవరం, తూ|| గో||)
85. సి. దయానంద కుమార్ (నెల్లూరు)
86. అశ సరాల ప్రతాప్ కుమార్ (ఏలూరు)
87. శ్రీ పి. నారాయణ (నెల్లూరు)
88. దబ్బుల గోపాల్ (విశాఖపట్నం)
89. జానకేశ్వరి శ్రీకేశ్వరరావు (వడవల్లి, సత్యసలీ బొమ్మ)
90. చింతలపాటి గుబ్బామ్మ శాస్త్రి (ఎవ ముల, గుంటూరుజిల్లా)
91. చెన్నారెడ్డి ప్రవీలయ్య (గూడూరు)
92. అయ్యగారి పద్మసుందరి (మాచవల్లి, తూ|| గో||)
93. పి. సీతామహాలక్ష్మి (హైదరాబాదు)
94. నూరికెట్టి శంకరనాయుడు (భుజాడి, భన్ బాద్, బీహార్)
95. శ్యామినిలక్ష్మీవరసమ్మ (బందరు)
96. ఆనురి సత్యవెంకటశాస్త్రి (జామి, విశాఖజిల్లా)
97. అరిటావల గుంటా దేవి (విజయనగరం)
98. జి. వి. జన వార్ (హైదరాబాదు)
99. ఎస్. వి. జగ న్నాథం (సికింద్రాబాదు)
100. దిల్ మోడ్ (నరసమ్మపేట, శ్రీకాకుళంజిల్లా).
101. పి. చంద్రశేఖరప్ప (జడవర్ల, మహబూబ్ నగరం)
102. విష్ణురెడ్డిమూర్తి (రాజమండ్రి)
103. రాంకొండ లలితా కుమారి (విశాఖపట్నం)
104. మంచాళి బోగులమ్మ (హైదరాబాదు)
105. పి. జి. శివంథల (కెలూరు)
106. ద్రోణంరాజు జగన్నాథరావు (తాడే పల్లి గూడెం)
107. ఆవుల జయశ్రీ (తెనాలి)
108. కొండ్ల గుజారతి (చినకొండేపూడి, తూ|| గో||)
109. చెన్నారెడ్డి సౌందర్యమ్మ (గూడూరు)
110. అమరవాడి వెంకట శివ కుమార్ (విజయవాడ)
111. శ్రీ. రాఘ వేంద్రరావు (కడప)
112. సుంకర వాసు దేవరావు (జరపాపుపేట, విశాఖజిల్లా)
113. సందూరు విజయలక్ష్మి (అల్లూపురం, కృష్ణా జిల్లా)
114. వేదము లక్ష్మీనారాయణ (మడ రామ)
115. కెట్టిపల్లి సామబ్బయ్య (నెల్లూరు)
116. బి. అచ్యుత (కొండురు), మహబూబ్ నగరంజిల్లా)
117. జననిమోహన్ రావు (బాడేపల్లి, మహబూబ్ నగరంజిల్లా)

కొందరు సభ్యుల పేర్లు

117. మంగులూరు శ్రీనివాసరావు (శ్రీకాకుళం) 118. తెన్నేటి సుధాకుమారి (కెపన్ పూర్వ, హనుమకొండ) 119. దళిక్ పోమేశ్వరరావు (విశాఖపట్నం) 120. యనమండ్రు సత్యనారాయణమూర్తి (పైదరాబాదు)

121. చెన్న సత్యనారాయణమూర్తి (గుంటూరు) 122. తిలక్ ప్రగడ రూపమినాక్షి (రాజ్ గోలు) 123. చివుడల రామకృష్ణమూర్తి, (తాడేపల్లిగూడెం) 124. ఉప్పలూరి లక్ష్మీ అమరాధా (విజయవాడ) 125. తాడికొండ జగన్మోహనరావు (పెడన, కృష్ణా జిల్లా) 126. మానుగూరి విజయలక్ష్మి (నిడదవోలు) 127. వారణాసి సుధీంద్ర (పెద్దాపురం) 128. మలపాక పాండురంగ (యండగంటి, పల్లె గోల్ల జిల్లా) 129. పిలకాభాస్కరరావు (కడప, ఫార్మేషియా, జంపడూరు) 130. కెటి వెంకటనాగభూషణరావు (విశాఖపట్నం) 131. పాకల సీతారామమూర్తి (చోడవరం, విశాఖజిల్లా) 132. పొట్లూరి కనకదుర్గ (నర్సాపురం, పల్లె గోల్ల జిల్లా) 133. పశ్చిమై రామ్ (పెద్దాపురం) 134. ముసుమారి ఉమాదేవి (విజయవాడ) 135. పాకల శ్రీ లక్ష్మి (భీమపురం, గంజాం జిల్లా) 136. మామిడిపూడి వెంకటరామమోహన్ (సికింద్రాబాదు) 137. సోంభాట్ల వివేకానందమూర్తి (విజయవాడ) 138. కంలేటి యతిరాజవల్లితాయారు (బందరు) 139. యలమాటి సుకుమారి (ధర్మవరం, పల్లె గోల్ల జిల్లా) 140. అల్లాడ జయభారతి (కాకినాడ)

141. కోకా హరిహరరంగారావు (విజయవాడ) 142. చిట్టూరు శ్రీ రామమూర్తి (అనకాపల్లి, విశాఖజిల్లా) 143. పోణంగి వెంకటసుబ్రహ్మణ్య శివప్రసాద్ (రాజమండ్రి) 144. ప్రయాగ రామకుమార్ (రాజమండ్రి) 145. కొమ్మిని భూపాల చౌదరి (నకింపల్లె, చిత్తూరుజిల్లా) 146. పి. సంతోషంమణిరావు (కాకినాడ) 147. మల్లేల లక్ష్మీప్రసాదరావు (రాయపల్లి, వరంగల్ల జిల్లా) 148. అయినపూడి సుబ్బారావు (తెనాలి) 149. విస్నూ వరమాన్ (గుంటూరు) 150. కర్పూరం పాల్ సుందర్ రాజా (రెంటచింతల, గుంటూరుజిల్లా) 151. కూచిమంచి సౌభాగ్యవతి (అమలాపురం) 152. యలమర్తి బాబూరావు (కూచిపూడి, గుంటూరుజిల్లా) 153. జయన లక్ష్మీవరసమ్మ (చర్ల, తూ. గో.) 154. కాకిరాజు నూరి బాబు (కడప) 155. జోన్స్ రవి (విరవాసరం, ప. గో.) 156. మానూరు రామకృష్ణ (బాపట్ల) 157. బి. సుబ్రహ్మణ్యం (హోస్పేట, బళ్లారి) 158. చారాలక్ష్మణ్ (విజయనగరం) 159. గంజేటి గురుమూర్తి

(బాయిరిపల్లి, శ్రీకాకుళంజిల్లా) 160. చావలి సుధీంద్ర (విశాఖపట్నం)

161. పుల్ల భాట్ల రామచంద్రమూర్తి (గునుపూడి, ప. గో.) 162. ఇంజేటి సీతారామ్ (బొమ్మిలి, శ్రీకాకుళం) 163. కట్టమాడి వెంకటదురాశేష రామలక్ష్మి (జాత్రిగ, ప. గో.), 164. కొత్త శ్రీనివాసరావు, (బరంపురం గంజాంజిల్లా) 165. రాయవరపు జగన్నాథరావు (కాకినాడ) 166. నేత్రకంటి కారడ (కాకినాడ) 167. కే. దయానందరావు (సదాశివుపేట, మెదక్ జిల్లా) 168. వంగూరి హరిహరప్రసాద్ (తిరుగు) 169. మల్వాల జగన్నాథశర్మ (పిఠాపురం) 170. పోలుపర, జగన్నాథరావు (విశాఖపట్నం) 171. శీలం రాజా సీతలక్ష్మి (విలూరు) 172. బి. రఘుపతి (మలంగూరి, కరీంనగరంజిల్లా) 173. రాపర్ల జగన్నాథ్ (రాజమండ్రి) 174. వాసిరాజు రంగారావు (ఒంగోలు) 175. కే. ఆనందరావు (పరామిడి, గంజాంజిల్లా) 176. ఎం.

రంగారావు (పాలూరు, శ్రీకాకుళంజిల్లా) 177. పెండ్లాల శ్యామప్రసాద్ (చిలకలూరుపేట) 178. వింజమూరి ఆండాలు (పైదరాబాదు) 179. రాంపల్లి నార్య రాజ్యలక్ష్మి (విలూరు) 180. చలవాడి వెంకటరమణమూర్తి (ఒంగోలు)

181. తిప్పిరెడ్డి జనార్దన్ రెడ్డి (ముత్తగూడెం, ఖమ్మం మెట్లజిల్లా) 182. కొలమురీ కృష్ణరావు (నెల్లిమర్తి, విశాఖజిల్లా) 183. నలావి చక్రవర్తుల రంగనాయకమ్మ (తుంగశిరి) 184. అడవిలింగు శ్రీ రామారావు (పెద్దాపురం) 185. ఎం. మనోరమ (దేవరకొండ, నల్గొండజిల్లా) 186. తుమ్మల గోపాలకృష్ణ (మధిరపాడు, కృష్ణాజిల్లా)

గ మ ని క

జూలై 16-వ తేదీన ప్రచురించిన బాలల సంఘం సభ్యుల జాబితాలో 88 వ పేరు డి. ఇంద్రమోహన్ శర్మ అని గమనించాలి. ఇంద్రమోహన్ శర్మ కాదు. ★

వ్యధిత హృదయ

చిత్రకారుడు: వీరి శైలి అమృతరావు—పుల్లెటిక్కురు.]

రాజకీయము

భగవాను ధోజనం చేసి, భుక్తాయానం తీర్చుకునేందుకు గాను, పెరల్లో మల్లి పందిరివద్ద మడతకుర్చీ వాల్చుకుని సుఖాసీను డయాగ్నోసు. మల్లిపందిరి మీదుగా విచే మలయ పవనం సుగంధం విరజిమ్ముతూ హాయి చేకూరుస్తోంది. వినీలాకాళంలో శిర త్కలమేఘాలు దూదిపింజెలకు మల్లే కేలి పోతున్నై. మబ్బుకన్నెలలో నిండు చంద్రుడు దోబూచులాడుతున్నాడు. కామది కాగిలింతలో ప్రకృతికాంతినిహుత్తు కాంతులు విరజిమ్ముతోంది. ప్రకృతి సౌంద ర్యాన్ని తిలకిస్తూ తనదయుతపుకున్న భగ వాస్సు, భార్య తమలపాకు చిలకనోటి కందిం చేప్పటికి, మల్లి యిలాలోకంలో పడి మంద హాసంతో ఆమెవంక చూచాడు.

ఆమె ధరించిన తెల్లని జార్జెట్ చీర, ఎర్రని జాకెట్టు, తుమ్మెద రెక్కలాంటి నల్లటి కురులలో తురిమిన మలెలు వెన్నెల వెలుగులో వింతసోయగం చేకూరుస్తున్నై. నుడుటిమీద ముద్దులవంతురిపిస్తున్న ముంగు రుల్ని, అద్దంలా తిళాతిళా మెరుపున్న నును పాటి ఛెక్కిళ్లనూ చూస్తూ అజంతా శిల్పాలు యిలానే వుంటాయికావోలు అను కున్నాడు. అతనల్లా కన్నార్పకుండా తన వంక చూస్తుంటే పద్మిని మిగ్గులు సిగ్గుతో ఎరుకెక్కాయి. ముసిముసిసపులు నవ్వుతూ “అనేచిలుండీ...మరి యిదిగా, కొత్తివాళ్లను చూసినట్లు చూస్తున్నారా?” అంది.

“ఇవ్వారో నిజంగా నువ్వు నాకళ్లకు కొత్త గానే కనిపిస్తున్నావ్ పద్మిని” అన్నాడు భగవాస్సు.

“మరి చిన్న పిల్లలవుతున్నార...” అంటూ ఆఖరి చిలక అతనినోటి కందించి, తన వేసుకోటానికి ఉపక్రమించింది.

ఓనిమిషం యిరువురి మధ్యా నిశ్శబ్దం ఆవ రించింది. తన మనసులోని కోరికను బయట పెడదామా—వద్దా, అని కొన్ని క్షణాలు తలుపటాయించి, చివరికి—

“ఏమండీ...” అంది నెమ్మదిగా.

“ఏమిటి, విశేషం?”

“మరేంలేదు...రేపు భయభారీలు జీతాలు అందుతాయి గనుక, రేపు సాయంకాలం ఆఫీసునుండి వచ్చేప్పుడు ఓకేపు సిల్క్ల చీర తీసుకురండి...క్రేపుసిల్క్ల చీర కొనుక్కోవాలని ఎన్నాళ్లనుంచో ముచ్చటగా వుంది.”

“నాకూ వుంది ఓపురెన్ నూటు వుట్టిండు కొత్తాల్ని. ఎన్నాళ్ల నుంచో ఏం

లాభం?”

“పోనిదురూ—మరి నన్నాడించటానికి కాకపోతే, ఓ యిరవై రూపాయల్లో నచ్చే క్రేపుసిల్క్ల చీర, పురెన్ నూటు, ఒక టే నేమిటి?”

“ఇంకవై రూపాయలు నీ దృష్టిలో స్వల్ప ముతిమే కావచ్చు...అయినా, పండుగ పబ్బం ఏమీ లేకుండా, తీరికామని మనకు వచ్చే ఎంభైరూపాయల్లోనూ ఇరవై కేవలం చీరకే పెడితే మిగిలిన అరవై రూపాయ ల్లోనూ నెలవెళ్లివారేట్లా?—ఎంత యిద్దరు మనుష్యులం అయినానా.”

“ఎవరే అంటారేమిటండీ, మీ జీతం నూరయి లేను.”

“నిజమేఅనుకో, కాని, ప్రతి నెలా ఇరవై రూపాయలు నేనింశుభ్యాంకులో వేసి,

“కోమలి”

తరిమ్య సొమ్ము వాడుకోవటంకదా మన అలవాటు!”

“పోనీ యీ ఒక్కనెలా బ్యాంకులో పెయ్యటం మాని వేసి నాముద్దు చెల్లించరాదు టండీ.”

“అదేం లాభంలేదు. ఓ నియమం అంటూ ఏర్పరచుకున్నాక ఆ ప్రకారం నడుచుకో వాల్సిందే. ఈ ఒక్కనెలేకదా అని మెత్త బడితే, ప్రతి నెలా యిటువంటి అవసరాలు కలగటానికి కొండంత అవకాశంవుంటుంది. అయినా, క్రేపుసిల్క్ల చీరమీద నీకు అంత మోజాగావుంటే ఈమాడ వండక్కి తీసుకుందువుకానిలే.”

“మీ లోభత్వం తెల్సివుండినా దా అడగటం నాదేరవ్వ” — మూతి మంగలా పెట్టింది.

“నువ్వేకాదు పద్మిని—ఏవేజో అవసరాలంటూ చెప్పి నేనింగ్ బ్యాంకులోని డబ్బు తీసి అప్పుగాయిమ్మని ప్రాధేయపడి విఫలురైన వోటి గమస్తాలుగూడా నన్ను చాలమంది ‘నువ్వు ఓట్టి లోభిని’ అన్నారు. వాళ్ళిలా అన్నారని నేనెప్పుడూ బాధపడలేదు. నీలున్నచోటల్లా అప్పుచేసి రూపాయల్ని చిల్ల పెంకుల్లా ఖర్చుచేసేవాళ్ళకేం తెలుస్తుంది—డబ్బుగిలువ...ఈ సొమ్మంతా యిలా జాగ్రతిచేస్తున్నానంటే ఎవరికోసం?...మనకోసమేకదా! నీకూ, నాకూ గూడ పెద్దలిచ్చిన ఆ నీ నెంటు భూమికూ, లేదు. అంచేత యింకాంచి తిగమోడ

పదమూ జాగ్రత్తచేసుకుంటేనే నవ్వీను లాంచి రిటైరయినతర్వాత, రోజులు నిశ్చే నీగా గడిచేది.”

“లాభత్వం, దాక్కొమ్ము పెట్టడానికి యింత పెద్ద ఉపన్యాసం ఎందుకు?” — ముక్కుపుటా రెగరవేసుకుంటూ లోపలికి పోయింది పద్మిని.

అనాడు యిరువురూ ఉతరవడిని స్రువాలుగా మారారని వేరే చెప్పవలసరం లేదు.

* * *

జీతం అందుకుని రెగంటలకు ఆఫీసు ఒడి తిన భగవానుకి క్రితం రాత్రి తనకూ— భార్యకూ మధ్య క్రేపుసిల్క్ల చీర గురించి జరిగిన వాదోపవాదాలు జ్ఞాపకంవచ్చేయి. కొనబడవా, మానబడవా అని ఆలోచించుకుంటూ మెయిన్ రోడ్డుమీద నడుస్తున్న భగవానుకి దారిపొడుగునా పెద్ద పెద్ద బోర్డులు కట్టివున్న “సిల్క్ల ఎంపారీయం” అని చిరు నవ్వుతో ఆహ్వానిస్తున్న టేతోచింది. ఎంత ఆలోచించినా భార్య కోరిక ఆమాత్రం చిన్న కోరిక తీర్చటమే సబబుగా తోచింది. పైపెచ్చు భార్యదృష్టిలోగూడా తన లోభిగా చెలామణి కావటం యిష్టంలేక బూత్ చంద్ సెపులో పాదంచూపాడు.

తన ఇంటికి చేరుకునేప్పటికి కోప గృహంలో వుంటుందని అంచనా వేసుకున్న భగవాను, ఎప్పటికీమల్లే సింగారించుకుని చిరునవ్వుతో తనకు స్వాగతం యిచ్చిన భార్యను చూచి కొంచెం విస్మయం చెందిన మాట నిజం. కాని బయటకు తేలకుండా గుంభనగా వుండిపోయాడు.

వేడి వేడి వుప్పాతిని కాఫీ వప్పరిస్తున్న భరమందు, చిరు నవ్వు చిలకిస్తూ

“నాకు రాత్రి భయంకరమైన కల వచ్చింది,” అన్నాడోకడు.

“ఏమిటది?” రెండోవాడు.

“నేను ఒకటడలో ప్రయాణం చేస్తుండగా ఓడ మునిగి పోయి, నేనూ మరో ముగ్గురు అందమైన యువతులూ ఒక నిర్జన ద్వీపానికి కొట్టుకు వెళ్ళామట. అదీ కల.”

“ఇందులో భయంకరం ఏముంది?”

“చెప్పడం మరిచిపోయాను. నేను కూడా యువతి నేనట.”

ఆ క స్త్రీ క సు స్త్రీ

వలన కొన్ని సమయాలలో కాస్త, తీవ్ర జ్వరమువలన కలిగి
ట్లుగా వెంట్రుకలు వూడిపోవడం ప్రారంభమగును. మరికొన్ని
సమయాలలో కొంచెము సుస్థి చేసినా కూడా వెంట్రుకలు రాలి
పోవుచుండును.

ఏ కారణంవలన రాలిపోవుచున్నావో, యిప్పుడు వెంట్రుకలు
రాలిపోవడం.

కే శ వ ర్థ ని

ఈ విలపించి, అనవసరముగా ప్రమాదం కొని తెచ్చుకొనదు.
కేవలమూలమున వెంట్రుకలను రక్షించుకొండి. సుస్థిమూలంగా
మీ వెంట్రుకలు బాగు పగమునకుగాని పొతికకుగాని తగ్గినా కూడా,
కేవలమూలంగా నిండైన నిడుపాటి వెంట్రుకలు పొందండి.
చివరికి గర్భంతరము.

కే శ వ ర్థ ని

యే అగునప్పుడు నేటినుండే
యెందుకు వాడకూడదు ?

వెంట్రుకల పరిశుభ్రంగా పరిమళవంత
ముగా వుంచుకొనుటకు

కేవలవర్థని పొంపు వాడండి.

తయారు చేయవారు.

కే శ వ ర్థ ని (ప్రా డ క్టు), కో యం బ త్రూరు.

అంధ్రప్రదేశ్ విశెంట్లు :

మొదట: సూర్యకాంత్ & కం 1141, రాష్ట్రపతి రోడ్, సికింద్రాబాద్.

గులాబిరంగు శ్రీ శ్రీ సిల్క చీర,
వుంచండి పద్మిని. చీరవంక, ఆమెవంక
అక్కర్లంగా చూస్తూ,

“ఎక్కడిది?” అన్నాడు భగవాన్.

“ఈ విధిలో అందరూ వాడికగా బట్టలు
తీసుకునే అతినివద్ద, రెండుదఫాలుగా తీర్చి
పద్మిని తీసుకున్నాను లెండి” — గొప్పగా
చెప్పకుంది.

“నన్ను దక్కండా ఎందుకు తీసు
కున్నావో? — కోపం వట్టలేకపోయాడు.

“ఏం చేయమంటారు?.....అంతా
బట్టలు తీసుకుంటూంటే ఊరికే చూశామని
పక్కంటి సుబ్బమ్మగారింటి కళ్ళేను. అలా
వళ్ళటచే చిక్కొచ్చింది. ఈ చీర గడివిప్పి
నా ఒంటిమీద వేస్తూ ‘నీ ఒంటికి యిదంత
బాగా నప్పించనున్నావు?’

‘తీసుకో! అంటే ‘తీసుకో! అని అక్క
డున్న వాళ్ళంతా బలవంతం చేశారు.
అక్కడికి నేను ఒద్దనే అన్నాను. కాని
వాళ్ళూరుకుంటేనా,

“నీకు పిల్లా—పీచా, ఏంఖర్చు?.....
అంతగా మీవాలు చెప్పలాడితే చీరదెబ్బ
నేనిచ్చుకుంటారే. తీసుకు వెళ్ళు” అని
సుబ్బమ్మగారు మరి యిదవుతూంటే మరి
మొహమాటపడక తప్పలేదు.....అయినా
మీరు నాకేమీ ప్రత్యేకం దీనికోసం
దెబ్బివ్వ వలసరంలేదు లెండి. ఇంటి ఖర్చుల
కోసం యిచ్చేదెబ్బిలో నేనే ఎలాగో సర్దు
బాటు చేసుకుంటాను” అంటూ మూతి
మూడువంకల్లు తిప్పింది.

“గడసరితెం అంటే అలావుండాలి మరి.
రెండుచీరలు సంపాదించి కూడా యింకా
యీ మూతివిరుపు లెందుకు?”

“రెండొక్కడండీ మహాప్రభో! నేను
తీసుకున్నది ఒకటేగా!”

“ఇదిగో నేనాహటి తెచ్చేను” అంటూ
అంతనేతూ ఆఫీసు వైళ్ళతో సహా టేబిల్
మీద ఉంచిన సంచిలోనుంచి ఓ ప్యాకెట్
తీసి ఆమెచేతిలో పెట్టేడు. ప్యాకెట్ను విప్పి,
అనుపవర్తరంగ శ్రీ శ్రీ సిల్క చీర చూచేప్ప
టికి ఆమె మొఖం విప్పిరింది.

“హానెండి. ఇద్దరం ఒకరికి తెలియకుండా
ఒకరకం కొన్నా, వేర్వేరు రంగుల్లో తీసు
కున్నాం.”

“నువ్వడిగినప్పుడే కొంటా నీ ముట
యివ్వకపోవటం వాడే పొరపాటు.”

“ఇప్పుడైనా తెలుసుకున్నారా?.....
ఇవానుండు నేనే దడిగినా ‘లేదు - కాదు’
అనకండి. అయినా నామెతలు ఉత్తమత్యాగి
ని పుట్టెను. లోభికి ఖర్చుకుట్టవల!” —
వీలు చిక్కింది కదా అని తనను ఉడికిస్తున్న
భార్యవంక చిన్న పిల్లాడిలా బుంగ మూతి
పెట్టి భూతాడు భగవాన్.

వెంకటరంగం ముద్రానుల్ తలగు
 పిలలికి ప్రేమేలు చేప్పకుంటూ —
 ఎలా లేదన్నా నెలకు మాటయ్యే రూపా
 యలదాకా సంపాదించుకున్నాడు ఉద
 యమే మాంబలెంలా బయలుదేరి - గీత
 కేఫలో పసండుగా మూడిటి సాంబాదను
 నెయ్యి తో సహా ఆరగించి - హాయిగా
 టాంజూరు దిగి కాఫీ పాటలో పాడుకుని -
 తదనంతరం పుగయ్యల తో తిరులపాడు నేలించి
 పిలు చిక్కినంతవఱకు వటరావా సర్వీసు
 లో నో - తిక్కవరేటుతో టుంగ్రి బమ్మ
 ప్రయాణాలతోనో - చేడిగివున్న ముద్రాను
 వగరం బ్యూషన్ నీ పూ రిజేసుకుని సాయం
 త్రానికి రూముకి చేరుకునేవాడు ఎవ
 రిచ్చారో కాని-మంచి సలహామీద - హింద్
 హైకుని యామధ్య కొని - నైకిలు విహ
 రంతో ట్యూషన్ నుల్ని ముగించుకుంటు
 న్నాడు - వెంకటరంగం వెంకటరంగాన్ని -
 రంగయ్య - రంగప్ప - రంగప్పా అంటూం
 టాడు వెంకటరంగం గయకుమారినవాడేమీ
 కాదు వలదెన్నా గేళ్ళుంటాయి గోదావరి
 జలాల్లో ఏదో పూరన్నాడు యావదానీ
 దెప్పెట్లజేపేకాటలో పోగొట్టుకున్నాడు.
 పెళ్ళియూ లేక విడలూలేక చివరికి వాఅన్న
 వానిని లేక వీసినీమాధాన్యవాదోడుకుకుం
 దనికాబోలు ముద్రాను అయిదేళ్ళ క్రితం
 వచ్చాడు అన్ని కంపెనీలకీ పోయాడు
 అందరు ప్రాధవ్యపన్న చూశాడు నిసిమా
 నుల్ని గ్రహించాడు తిరగా - తిరగా
 రంగానికి వైరాగ్యం పుట్టింది ఆదరించే
 దాత లేవన్నడు యీ నిసిమా ధాన్య
 లభిం కొదవి తీర్చానించుకున్నాడు
 నైగా — పాండి బలారో మంత్రాని
 పరకాయినీ యీ నిసిమా మేనియాతోమకు
 లేక తిరుగుతున్న వారినిచూసి ప్రపంచ
 జ్ఞానం చాలా సంపాదించుకున్నాడు
 రంగప్ప.

ఈ తీర్మానంతోనే ఉస్మాన్ గోధులలో
 ఒకగది తీసుకున్నాడు. అంగులో సహం
 అట్టే భరించడానికి మరో తెలుగు కుర్రాడిని
 కుదుర్చుకున్నాడు.
 ఏమాటకీ ఆ మాట అనుకోవారి బడు
 దాయి కుర్రకుంకల్ని మర్రామకు చేయూ
 లంటే ఆ భ్యాతి రంగప్పదే పాతకాలం
 ఘక్కినా నాగరకపక్కిలను రెంటినీమిర
 యించి—రంగప్ప పిల్లల్ని బాగా తరిగీదు
 చేసే సమర్థుడని—ముద్రాను తెలుగువారికి
 ఆనోట యానోట బాగాపాకింది. అంచేత

నిక్కచ్చిగా ఒకటో తారీఖు నాడు జీతం
 బాకీ పెట్టని పెద్ద కుటుంబాలలోనే మన
 రంగప్ప ట్యూషన్ పాగిస్తున్నాడు
 అడంబరం మర్యాదలంటే రంగప్పకి
 చాలా ఆసక్త్యం అలాగని పూరుకుం
 టాడా ముహూరతి—ని ద్యార్థులు కాఫీ
 రిచ్చివా—పళ్ళేమయినా యిచ్చివా బమ్మ
 శంధపడి పుచ్చుకుంటాడు. అతని దృష్టి
 మియంటికొచ్చాం మాకేం పెడతావ—మా
 యింటి కొచ్చావ మాకేం తెచ్చావ అనేది
 అనుభవంతల రంగప్ప డబ్బును ఇంక
 వృధాచేయకుడని తీర్మానించుకున్నాడు
 అవసరంగా ఖర్చు చేయకుడని నిర్ణ
 యించుకున్నాడు అంతో యంతో మిగిలే
 పద్దతి అలవాటు చేసుకున్నాడు
 మూడు రూపాయలతో అతను పా న గ ల్
 పొద్దు నేనింగున బ్యాంకులో ప్రారంభిం
 చిన ఎకాంటు యావాడు వెయ్యి వరకూ
 పెరిగిందంటే రంగప్ప ఎంత పొడవరి
 అయ్యాడో! ఆవిషయం

అయ్యగారి విశ్వేశ్వరరావు

డబ్బును నిలవెయ్యాలి అని అందరికీ వుం
 డదు కాని నిలవెయ్యడం ఆరంభించిదానిని
 విజయ కంఠం చేసుకొని అనే దీక్ష చాలా
 మందికి వున్నా క్రియాలోపం కనిపించాం
 టుంది ఈ లోపానికి పెద్ద కొరతం అవస
 రాలు. రంగప్ప అవసరాలను కూడా తగిం
 చుకుని చెకం నిజేయాలి అనే ఇవప తీర్మా
 నం చాలా బలంగా పాగుతూంది

అచేత నెలవ్వాపకం లేదు గాని—ఒకటో
 లేదీ నాటి మర్నాడు. రంగప్పకి హుమ
 రయిన రోజు శిష్యువరాలనుంచి జీతాలు
 వమాలచేసుకొనే నెలసరి పండగ ఆవాడు
 మైలాపూరు పాలా తో పు లో ఓ చోట
 ట్యూషన్ వెప్పి లజ్ కార్నర్ వైపు
 రంగప్ప నైకిలు నడిపించుకుంటూ పోతు
 న్నాడు తేనాంపేట పోవడానికి. అచేత
 ఆదివారం చాలా పండడిగా వుంది

“ఏరా—రంగప్ప—కులాసాయేనా?”
 అంటూ వరపింహం రంగప్పని సమీపించి
 కుశల ప్రశ్నలు వేశాడు

అదే సమయంలో రంగప్ప జేబు రూపా
 యల నోట్లతో నింపివుండేవా—తన పంపా

దనకీ వర దృష్టి తగులుకుండేమా వని జేబు
 దుమలుతో మూసేశాడు.

అయి నప్పటికీ—అం తా మా మా శే
 వున్నాడు నర సిం హం. వర సిం హా ని కి
 ఏ దో బ్యాం కు లో ప్ర హ్లాం డ
 మైన ఉద్యోగమయినా చాలా ఖర్చునకిషి.
 అతని వ్యవసం గుఱం పందాలు ఎంతో
 డబ్బు గుచ్చేడు వరపింహం—గుఱం పంపా
 లకి, ఎన్ని సంవత్సరాలనించి యిలా ఖర్చు
 పెడుతున్నాడో ఎవరికి తెలుసు ఏ నెలా
 నిండుజీతం యింటికి లేదు బాకీలు బాకీలు
 లాగే వుంటాయి కొండి బంగారాలు మామ
 గాదు ఎంత పెడితే నింలాభం అన్నీ అంగ
 శ్శకు అమ్ముడయాయి పట్టుచీరలు—పటు
 తాపితాలకూడా తెగనమ్మి తన గుడ్డల
 సరదా తీర్చుకున్నాడు ఎంత తీర్చినా
 అతని సరదా తీరితేగా, ఇల్లుగుల్లయినా—
 ఇల్లాల వెంగటిలినా - పిల్లలున్నవాడైనా—
 చదువుకున్నవాడయినా—నింలాభం—ఆసరదా
 అంకులేని సరదాగా అతని జవజీవా లన్నిం
 టిని నానాటికి కలవించేస్తోంది

ఇది ఆదివారం, రెండో తారీఖుకే వచ్చు
 కలాన్, రెండో తారీఖునాడే అప్పు అడి
 గితే అందరూ సవ్యతయ అయినా—అప్పు
 పుటేది తీర్చేవాళ్ళే అప్పుతీసికొని మరచి
 పోయేవాళ్ళకీ - తీర్చనివాళ్ళకీ ఎన్నా లేవ
 రిస్తారు అప్పు అంచేత ఆలోచిస్తూ ఆలో
 చిస్తూ వరపింహం లజ్ కార్నరు వైపు
 పోతుంటే మన రంగప్ప కనిపించాడు.

Kalapi
KUMKUM
 KALAPI INDUSTRIES BOMBAY 2

★ మేలు చేసిన ముఖారి ★

చూసే యేమంది-జేబునిండా కిక్కిరిసి వున్నాయి రూపాయలనోటు. నరసింహానికి ఆ దృశ్యం ఎంతో ఆనందాన్ని యిచ్చింది. చాలా ముహూర్తగా నరసింహం రంగప్పను కులప్రశ్నలు చేశాడు.

రంగప్పకి నరసింహం సంగతి అంతగా తెలియదు, తెలిసిన తెలుగువాడు, దూర దేశంలోవున్న తెలుగువాళ్ళు మాట్లాడుకుంటే - అందులోనూ ఎన్నో శృంగార కలుగుతున్న మాట్లాడుకుంటూంటే బెంగలన్నీ మరచిపోయినట్లుంటుంది నిజంగా.

నరసింహం-అలా ఆదరణతో కులప్రశ్నలు చేస్తూంటే రంగప్పకి-“వెదవచుట్టా లెందుకు-యాయన ముందు, నా ఆస్తి కొంగ చేకూరులో కాశీకారు నానాకులే, అంటూ తన వాళ్ళు తనకి తిడిగడ్డ పెట్టి మెత్తిన కత్తి గొంతుక కోకారని-లోలోపల వాళ్ళని తిట్టకుంటూ-నరసింహం తీరూ-తెన్ను చూసి ఎంతో ముచ్చట పడతాడు. అంతేకాదు అయిదువందల

రూపాయల అధికారి-అలా బ్యూరమనులు చెప్పకొనే తనతో అంత ఆలసతో-లాల్ సతో మాట్లాడటం కేవలం అలభ్య యోగం అనుకున్నాడు రంగప్ప.

“రావోయ్ రంగప్ప-కాస్త కాఫీ త్రాగి పొదువుగాని-చాలా కాలం అయింది మనం కలుసుకుని” అన్నాడు తీరిగా నరసింహం.

“ఇలా పిలిచింది-యీ యిండియాలో ఎవరు? ఉన్నారే ఇంటిపేరు వాళ్ళు-ఎందుకు-బంగళా భూమిలో చచ్చేదాకా ముంచి నా పాపంలేదు. ఈ పెద్దకునిసి ఎంత మర్యాదనూ, ఎంత గౌరవనూ, కేవలం తెలుగు సంబంధం మనహాయి నే ఒక పూరు వాళ్ళు? ఒక జిల్లావాళ్ళు-” అనుకుని రంగప్ప-“మాటవరసకి ఇప్పుడేనండి కాఫీ తీసుకుంటా-” అన్నాడు. ఈమాట అంటూనే ఎక్కడ వెళుమీద ఎక్కె వుదాయస్తాడోనని రంగప్పని నరసింహం బలవంతం మర్యాదచేయడం ఆరంభించాడు.

“రంగప్ప-అదిగో అదే హోటలు, కొత్తగాపెట్టారు. తాగితే అక్కడే కాఫీ తాగాలి. ఇవా-యిడ్డీవుది చూశావ్. యీ ఫుల్స్లో అక్కడే తినితీరాలి వద్దా ఏమంత కొంప మురిగింది-” అన్నాడు నరసింహం.

“ఇంతగా నన్ను రమ్మంటున్నాడుగదా-బిల్లు మనచేతిలో పెట్టి పలాయనం సాగించడు కదా-” అని రంగప్ప ఆలోచిస్తూండగానే -నరసింహం అంగుకున్నాడు. “డబ్బులు తేవనుకుంటున్నావా-ఫరవాలేదయ్యా-నువ్వు యివాళి నా గేస్తువి. రా-ఏనిటి రంగప్ప-యీ మాత్రం దానికి యింత గొడవ పెంచుతావ్-నసావా-నేపోనా” అని నిక్కచ్చిగా అడిగాడు నరసింహం.

“అహ-ఎంతమాట! నేనేమీ అనకుండానే ఇంత తొందరపడుతున్నారేమిట?” అంటూ చిరునవ్వులతో-“నోటుతో-నరసింహంగా రేదో చెబుతుంటే వూకొడుతూ-నేట్టు హోటలులో ప్రవేశించడం జరిగింది.

“ఇడ్డీ సాంబారు యింత బాగుంటుందనుకోలేదు మమండిం” అన్నాడు రంగప్ప. “నీకేం తెలుసు యీ హోటలుమహా. ఈ హోటలులో అధమపక్షం అరడజను సార్లయినా కాఫీతాగకపోతే నాకు తల నొప్పి తగదు-నమ్మరంగప్ప,” అన్నాడు నరసింహం.

“అల్లాగయితే-నాకు తలనొప్పి వస్తే

యీ హోటలుకు వచ్చి కాఫీ తాగితేనే కాని తగ్గదేమిటండీ” అన్నాడు రంగప్ప. ఫరవాలేదులే. నీ అలవాటు బాల్యదశలోనే వుంది,” ఇలా అంటూండగానే నరసింహం గొంతుక మార్చి-“రంగప్ప-ఏనిటోయ్ ఆ మడినె పు-అదాళ్ళకి మల్లే అంతివత్తుగా వుంది?” అన్నాడు.

“ఛా! ఛా! జేబుసార్-ఇదిగో జేబండి! ఆడవాళ్ళంటారేమిటి?” అన్నాడు రంగప్ప.

“జేబయితే అంత కిక్కిరిసి వుం జేం-అన్నాడు నరసింహం. “ఏమీ లేదుసార్-అదీ-యిదీ-అన్నీ జేబులోనే వుంచడంవల యీ జేబు యింతయి యిలావుంది సార్” అన్నాడు, రంగప్ప.

“సార్-సార్-అని చంపకు. నేనేమీ నీ ఆఫీసర్ని కాదు. మనం మనం ఒకటి రంగప్ప-” అన్నాడు నరసింహం.

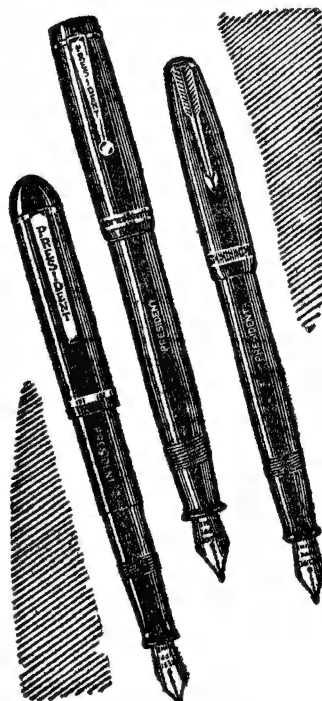
“ఎంతమాట-మీరు అయిదు వందల సంపాదించుకొనే ఆఫీసర్లు-నేనో-ప్రైవేటు మేష్టర్ని. ఎంతమాట కలివిచ్చారు. ఇదంతా మీ అభిమానం-ఆదరణ” అంటూ నవ్వు నటిస్తున్నాడు రంగప్ప.

“అయితే రంగప్ప-ఒక్కమాట చెబు తావను. నాకు అయిదువందల రూపాయల జీతం అయితే-ఖద్దుబాసి. నమ్మతావో లేదోకాని-ఒక్క నయా వైస కూడా మిగలదనుకో. నీజేబులో అన్నీ రూపాయల నోటు ఇంకా వున్నాయంటే-స్వల్ప జీత గాడవయినా-నాకంటే నువ్వే మేలు. రంగప్ప-ఏమాత్రం వుండోయ్ నీజేబు లో-” అన్నాడు నరసింహం. అలా అంటూనే చేతులు కడుక్కోడానికి పోయాడు నరసింహం.

రంగప్పకి నరసింహం వరస చూసేసరికి-ఇదేదో చెబుదులు వ్యవహారంగా మారుతుం చేమానని భయం వేస్తూంది. రంగప్పకి ఎవరి కయినా చెబుతుంటే అంటే ప్రాణ సంకటం. నరసింహం యిన్నాల్వెంటు కాదు. పెద్దమనిషి. అయిదువందల రూపాయల జీతగాడు. ఇబ్బందిపడుతున్నాడు. ఇతడు అప్పు అడిగితే ఏమనాలి? అద్వాన్యగా ఆయన ఇప్పించిన ఇడ్డీ సాంబారు-కాఫీ యింకా అరగలేదే. ఏం చేయడమో తెలియక తిక్కుపడుతున్నాడు రంగప్ప.

ఇంతలోనే నరసింహం చక్కెరచ్చి-సీరియస్ గా చెప్పతున్నాడు రంగప్పకి. “నీ జేబులో ఎంతంటే అంత ఈయక తప్పదు, నీకు ఒకటో లేదీనాడు యిచ్చేస్తా. ఏమీ అనుకోకు. ఈ మాత్రానికే తెల పోతానేమిటి రంగప్ప-” అన్నాడు నరసింహం.

రంగప్పకి అయోమయంగా వుంది. “ఇలా చూడు రంగప్ప. నీ జేబులో

ప్రైవేట్
ఫౌన్ టెన్ కలములు
వివిధ నమూనాలలో,
వివిధ రంగులలో లభించును.

ఎంత వుందంటావ్ చూడనీ. నాకు చాలి సంతోషం అయితేనే తీసుకుంటా. తక్కువ వైకం నాకు వద్దులే" అంటూ సరసింహం అడుగుతూంటే అప్రయత్నంగా రంగప్ప కేబుల్ లాంటి రూపాయలతో తీసి బట్ట మీద పెట్టడమే తీరవాయి-సరసింహం చర చరా లెక్కించి-"భేదం రంగప్ప-య్యారే రూపాయలున్నాయి-చాలా-యివాళి కియిచాలా-రావోదాం ఏది బిలు" అంటూ సరసింహం బిలు ఇవ్వడానికి బోయాడు. ఇంతలోనే దేవుడులాగ రంగప్ప ప్రాణ స్నేహితుడింకో ఆయనవచ్చి ఏదో తరక మంత్రం రంగప్ప చెవిలో వూరితాడు. రంగప్పకి ఆ అల్లాగా అనే పండితం జరిగింది.

"సరసింహం గారూ-మాట-" అన్నాడు రంగప్ప.

"ఏ-ఇక్కడెందుకు బయటకుపోయి కూర్చుంటున్నావ్" అంటాడు సరసింహం.

"కాదు-ఇక్కడే కూర్చుంటున్నా" అన్నాడు రంగప్ప.

"ఏమిటా మాట-చెప్ప-తొందరగా పోవాలి" అంటాడు సరసింహం.

"నాయనా దయవుంచి-నా డబ్బు నాకియ్యండి-నాకు చాలా అవసరం-మిగిలినా అనుకోవద్దు" అన్నాడు రంగప్ప బిక్కి మొహంతో.

"నామాట విని ఒకటో తాగింక నా నాయంటికి-తప్పక నీ గూఢాచారం-రూపాయికి అణావడ్డీతో లెక్కించి నీ వైకం నీకినా" అన్నాడు సరసింహం.

"వడ్డీ వద్దు-ఏమివద్దు-మీకు పుణ్యం వుంటుంది-నా వైకం నాకియ్యండి-నాకు చాలా అవసరం వుంది" అన్నాడు రంగప్ప.

"ఎందుకయ్యా? రంగప్ప! యింత కంకాన సడతాన్-యివ్వనని చెబుకున్నా కా? ఏమిటి నీ అనుమానం" అన్నాడు సరసింహం.

ఎంత బలిమాలినా సరసింహం డబ్బు యిచ్చేటట్లు లేదు. సరసింహం చెలిలో వడిన డబ్బు - సింహం నోటిలోని మేక లాంటి-మరీ రాదని-అన్నే హితుడు చెప్పే కాదు.

ఇంకెలాగ - అప్పుడే - అక్కడే డబ్బు లాగడం. రంగప్పకి మరేమీ ఆలోచన లేట్లేదు. వాల్చిదరూ ఇలా అనుకున్నాడు.

"సరసింహం గారూ నా వైకం యిస్తారా-ఇవ్వరా చెప్పండి."

"రంగప్ప - ఒకటో తాగింక యిస్తాను."

"వద్దు - ఇప్పుడే కావాలి - మీకు నేను అప్పు యిచ్చుకోలేను స్వామీ - నా వైకం నా కివ్వండి."

"మరేలా అనుకోకు రంగప్ప - నే

ననా. ఒకటో తాగింక నీకింక" అంటూ సరసింహం హాటలు గడప దాటుతూంటే రంగప్ప వెన్నంటి తేరుమని ఏడిచాడు.

వలకై నాలుగేళ్ళ వాడు చంటిపిల్లాడి లాగ ఎందుకీలా ఏడుస్తున్నాడని అంతా గుమి గూడారు. ఏమిటా అన్నాడు - అందరూ, అంతా తెలికాక - అందరూ సరసింహాన్ని అన్నాడు - "ఎందుకయ్యా ఆయన్ని ఏడి పించడం - పారేయ కూడదా ఆయన డబ్బు - బలవంతంగా పీడించి నువ్వు యిలా దుఃఖ పెట్టడం నీతి కా"దన్నాడు. ఇంత విషయమిందని సరసింహం ఎన్నడూ అనుకోలేదు. చచ్చినట్లు - యాభై రూపాయలూ సరసింహం రంగప్పకి ఇచ్చాడు. "వెళ్ళి కయ్యా - ఇంటికి - నీ దగ్గర డబ్బున్నట్లు ఎవరికీ చెప్పకోకు" అని అంతా మందలిస్తే

కన్నీళ్ళు తుడుచుకొని నైతిమోద రంగవే చరచరా పోయాడు.

కృధాగా కాఫీఖర్చు - నైతియ్య యీ రథిస - ఏం ప్రారబ్ధమో అనుకంటూ సరసింహం వారఫలాలు చూసుకోవా లనుకుంటూ పోయాడు.

'ముఖారి కాగం - మోసంమంచి తప్పించిందే!' అన్నాడు అక్కడ తీర్పులుతీర్చి ముగ్ధవర్తులు.

ఇంటికివచ్చి - యినంత ఆలోచించి - యీ ఏడుపే కనక రాకపోలే యీ యాభై రూపాయలు ఏ మయోవో అనుకున్నాడు రంగప్ప

ఎలా పాకింవో తెలియదుకొని పా యింతానికే పాపాలు పొక్కులో రంగప్పగారి ముఖారి కాగమహిమ అందరి నోళ్ళలోనూ తాండవ చూడుతూంది. ★

మనోహరమైన కేశములకు సులభమైన కిటుకు

తాతావారి
సుగంధిత కొబ్బరి తలనూనె
మరియు షాంపూ

ది తాతా ఆయిల్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్

తెలియనిది

అతనితోగా కప్పటికేకూడా తెలియదు. అతడంత దూరమంటున్నాడు కాదు, అలా అని మర్యాదకాదు. నలగా వుండేదూ, తెల్లగాను వుండేదూ. పొడూగా కడిలా వుంటాడు. మనిషినిమానే యేమీ విశేషం జాపించదు. అతన్ని పై మురిచిపోనవ్వు, వెలి పోయిన రైలుసేదనలా.

కాని నేను మురిచిపోలేకుండా వున్నా. ఇప్పటికీ కూడా సంజపడాకా సముద్ర చాగుకు వెదుతూంటే సందు మొదల్ని పోలయ్య కిరీ దుకొండగిరకు రాగానే నుండే రులుమంటుంది, అతి దెదురు పడ తాడేమో అని.

మే మిద్దరం మొట్ట మొదట ఓనాడు సాయంత్ర సముద్రప్రాధున కలిశాం.

‘చూశారూ, మాయలు గలాయన యేం జేస్తున్నాడో....’ అన్నాడు సిగరెట్టు పొగ రైలింజనలా గుప్పన వోదులూ. ఏం జేకాడని నే నడగలేదు. కాని అతడే తిరిగి అన్నాడు :

మసలాడి! చచ్చేకాలం వొచ్చింది. ఇప్పుడు దురాళి పట్టుకుంది. మన వూళ్లో యూనీఫారంతో తిగుతున్న చాలామంది వున్నారకదూ ఆచ్యునిడిచిన ఆంబోతులా... ఇవా వీధిమక్కలకి కూడా లోపంలేదు.

అంగర వెంకటకృష్ణారావు

అంచేతి తనయిలు వొక ‘సైట్ క్లబ్’ క్రింద మార్చి డబ్బు మూటకట్టుకుందామని ఆశి. ముసిరి నక్క! ఇలు ఖాలీ చెయ్యాలి....’ పొఫం ఆతిథామల యీసడింపుగానే అన్నాడు గాని దాని అర్థంమాత్రం వేరు. నే నేమీ జవాబిచ్చే పరిస్థితిలో లేను ఎంచే తంటే అతడు నిజంగా చిక్కులో వున్నాడు.

‘క్రిందటి నెల అద్దె వుచ్చుకోలేదు....

ఏం చెయ్యాలో తెలియదు, ఎక్కడికి వెళ తాను....’

ఆ ప్రశ్నకీకూడా అర్థం అదికాదు. నే నన్నాను :

‘అద్దె మనియార్దరు చెయ్యండి....’

‘శివాన్. మాంచి సలహాయిచ్చారు....’ చిటిక వేసి అరిచాడు. గుప్పన సిగరెట్ పొగ వచ్చింది.

అతడు ఆంగ్లంయిండియన్. అనెనిలా? చాలామంది ఆద్యులకొంపలో, పొగ చూరిన గదుల్లో బుతువులధాటికి తట్టు కొంటూ గళుపుకొస్తున్నారు.

అతడూ నేనూ సుమారు ప్రతిరో కలిసేవాళ్ళం. కాని మాట్లాడుకోడం ఆదరు. అతడు నవ్వేవాడు. నేనూ నవ్వేవాడిని. అంతే. మాన్నే హం పదికి యెవరికెగల ఆవ తలిగట్ట. మమ్మల్ని కలిపే వం తెవ కిరీ దుకొండ పోలయ్య.

పోలయ్య చగువుకున్నాడు, పెంమనిషి. కాకి పల్లగావుంటుందని, పాలు తెల్లగా వుంటాయని చెప్పడానికి జంకడు.

నా ఆంగ్లంయిండియన్ మిత్రుడు చనక బాగు సిగరెట్టు తేకకొలుస్తాడు. ఆ ప్రమాణం తలనొప్పిల; మాత్రలు తేగమింగతాడు. కాని యెప్పుడూ దగ్గలేదు, జిజ్ఞాస చీదలేను. ‘ఆయన యుద్ధంలో పని చేశాడు బాబూ....’ పోలయ్య.

‘ఇప్పుడేం చేస్తున్నాడు....’

‘ఏం లేను బాబూ. ఆయనకి రానిపనిలేదు, అబద్ధం ఆడడం మోసం చెయ్యడంలేవ్....’

‘మరలా గడుస్తుందోయ్....?’

‘ఏంబాబూ...అక్కడా అక్కడా పని చేస్తాడు. ఇప్పుడు మియంట్లో యే రై నా వడంగి సనుందనుకొండి, రమ్మంటే ఒచ్చి చేస్తాడు. మిలేమిస్తే అనేవుచ్చుకొంటాడు. ఆయన చేతిపనికి తిగుతు లేదు....’

‘ఎక్కడా నాఖరికెందుకు మదుడుకో లేను.’

‘ఏం చెప్పడం...ఆయన తల్లి ముసిరి. ఎప్పుడూ చచ్చిపోతున్న పైవుంటుంది. కాని యెప్పుడూచావగు. ఒక తెలెలుంది. వీచ్చిది. అనిడ యెప్పుడు యెవ్వరితోనూ మాట్లాడడు. కాని మాట్లాడితే అడ వాగుడు. ఒక్కొక్క ప్పుడు యెటో పారిపోతుంది. అనిడను వెతు

‘ఫాటోగ్రాఫర్ లేకపోతే ఈ ఫంక్షన్కు నేను అధ్యక్షతే వహించను!’

మట్టంటూ యాయన చెట్లంటూ గట్టంటూ అడిగితిరుగుతాడు. ఇరుగుపొరుగుతో, వీధిలో చాలావో వలచులైన జట్టిలు తెస్తుంది. ఆవిడ 'బడి బడి బడి' అని తిలు తిగులుతుంటే యెవ్వరూ ఆపలేదు. ఇతడు విసికిపోతే చాలా రేపు పట్టేవాడు. తరవాత యేడుస్తాడు...

నేననుకోన్నా-అతడు చాలా బాధపడు తున్నాడని. కాని ఆ బాధ యెప్పుడూ అగు పించేది కాదు. ఓనాడు రాత్రి పోలయ్య దుకాణానికి లేటుగా వెళ్ళా. పదాతుంది. బహుశశ్చ దినాలు. చంద్రుడు కూడా లేటుగా వచ్చాడు.

'ఆయన మద్యోగం ఆయింది బాబూ' పోలయ్య.

'ఎక్కడకి?'

'అడవి వద్దకు వెళ్ళులో. 500 యిస్తా రట. లేపటినించీ వెళతారట...'

మాటలోనే వచ్చాడు మిత్రుడు. నేను గుడివెనింగ చేప్పి అభినందించా. అతడు నవ్వాడు.

'ఆయనే మీరు త్వరలో పెళ్ళిచేసు కొంటారన్నమాట...'

'పెళ్ళి! ఇంక అదే తక్కువ...మాడు ప్యాకెట్లు చువకబారు సిగరెట్లు, మాడు ప్యాకెట్లు తలనొప్పిమూత్రలు తీసుకోన్నాడు. తగ్గితే మెరుస్తున్న సముద్రంవెంపు పడి పోయాడు.

మర్నాడు రాత్రి తిరిగిపోలయ్యదగర తెలు సుకున్నా ఆయన ప్రద్యోగానికి రాజీనామా యిచ్చేడని. ఉద్యోగంలో ప్రవేశించి కొద్ది గంటలకే తిరిగి తీవరస్థితి వచ్చింది. అతడు పెద్ద ఇంజనీరుతో చెప్పకుండా యింటికి వెళ్ళిపోయాడు. సాయంత్రం నాలుగింటికి తిరిగి వెళ్ళగానే పెద్దఇంజనీరింగ్ అన్నాడు. ఉద్యోగానికి రాజీనామాయిచ్చి యింటికి వచ్చాడు. తిరిగిమాత్రం కొలుకుంది.

తిరిగి తన ఆకాశజీవితం ఆరంభించేడు. ఒకమాల యిల్లు ఖాళీచెయ్యమని యజమాని గొడవ జోరవుతుంది. కాని అతిసెప్పడు విచారంగా వున్నానాకు అవుపించలేదు.

ఆశేమాత్రం నేనన్నాదానికి వ్యతిరేకంగా వుంది. లైట్ చావున పక్క పట్ట గోడమీద కాలేసి నిలబడి సిగరెట్ కాలుస్తున్నాడు. పడమట నూరుకుడు కాంతి లేకుండా అప్పుడంలా వేళ్ళాడుతున్నాడు.

'ఏమలావున్నారు?' అతడు నిట్టూర్చాడు.

'ఆ...ఏంలేదు...ఎన్నరాత్రి జరిగిన గొడవకి మనసింకా కుదురుపడలేదు.

'ఏం జరిగింది?'

'మా పిచ్చిచెల్లెలందికదా...అది కిటికీ దగర నిలబడి పాటలుపాడుతూంది. ఇద్దరు యూనిఫారంవాళ్ళు వచ్చి యింట్లో జోరబడ్డారు. బాగా తాగేతమా...తూలు

తున్నారు.

మా 'మమ్యో' పక్కనుంచి లేవలేదు. నే నింటికొస్తూంటే గుమ్మంముందు జనం గుంపుగా వున్నాడు. ఏదో జరిగివుంటుందని గబగబ వెళ్ళిమాస్తే యింకేముంది. ఆ వెళ్ళవలదీయడా యింకా అక్కడే వున్నారు. ఇద్దరినీ చాటగొట్టి చెవులుమూసిపంపా...ఆ కోపంలో మా చెల్లెల్ని కూడా చితకతన్నా...తిరవాత నాగుండె పగిలింది. మతి స్థిరం లేనిది...అమాదుకురాలు...ఊరికే నా చేత దెబ్బలుతింది. ముసిలి మామూనే వుంది... అతడి కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగేయి.

'మీరు వివాహం చేసుకొంటేగాని మీకే గొడవలు తీరవు. మీ రొక్కరూ ఈ బరువు మెయ్యలేరు...'

అతడి మొహం జేపురించింది. సిగరెట్లు దమ్ము పీల్చి పొగవదిలి మెడమీద చెనుట కుడుచుకొని గొంతు సవరించుకొని తక్కువ స్థాయిలో ఆన్నాడు.

'మిసర్. నా బాధ నీకు తెలీను. నేను జీవితంలో నిర్వర్తించవలసిన వొక విధివుంది. అదేమిటంటే, నా ముసిలితల్లిని గోరిలో పూడ్చిపెట్టడం, నా వెళ్ళి చెల్లిని బాగుచేసి పెళ్ళిచేసుకొనే యేర్పాటు చెయ్యడం...'

అతడాగిపోయి తిరిగి మెడమీద చెనుట కుడుచుకొన్నాడు.

నిజమే. ప్రతిమనిషికీ జీవితంలో వొక ధ్యేయం వుంటుంది. అది నెరవేరే దాకా అతడికి విశ్రాంతిలేదు. అలా సిరచిల్లింతో కృషిచేస్తే వాళ్ళకి దేవుడు తోడ్పడతాడు అని నేనొక సిద్ధాంతం చెయ్యటంలేదు. అనుకుంటున్నా సాలూ నేనే.

ఆ ఆశతోనే వారాలు గడుస్తున్నాయి. ఏడాది తిరిగింది. ఓనాడు రాత్రి పోలయ్య దుకాణందగర కెల్లివేసుకోబోతున్నా అతడు జ్ఞాపకం వచ్చాడు. అతడిమధ్య అగుసించడం లేదేమని అడిగా. ఆసలతడు పోలయ్యకు గురొచ్చేసరికి కొంత ఆలస్యం అయిందికి గురురాగానే చెప్పేడు.

'పాపం ఆ దొంగారు చనిపోయారండీ'

'ఆ!' నాగుండె ఆగిపోయినట్లయింది.

'ఆర్నెల్లవుతుంది బాబూ.....అతి సుఖపుగా అరగంటలో యెగిరిపోయారు... తలలో నరం యెదో పగిలిపోయిందిట... ఐషిమని చచ్చిపోయారు.

'తల్లి, చెల్లెల?'

'వాళ్ళిలాగే వున్నారు నానా బాధలూ పడుతూ...'

అప్పుడు నేననుకున్నా - 'మనిషికి తెలి

సింది చాలావుంది. కాని తెలిసి యింకా చాలా వుంది...'

వైటోడెంట్
దంతవైద్యములను
సంహరించే పండ్లపాడి
(శ్రీవల్పు శ్రీమకల్పరత్నగ్న్)
తిమిరుడు. మద్రాసు-30.

త ర చు గ
మూత్ర విసర్జన

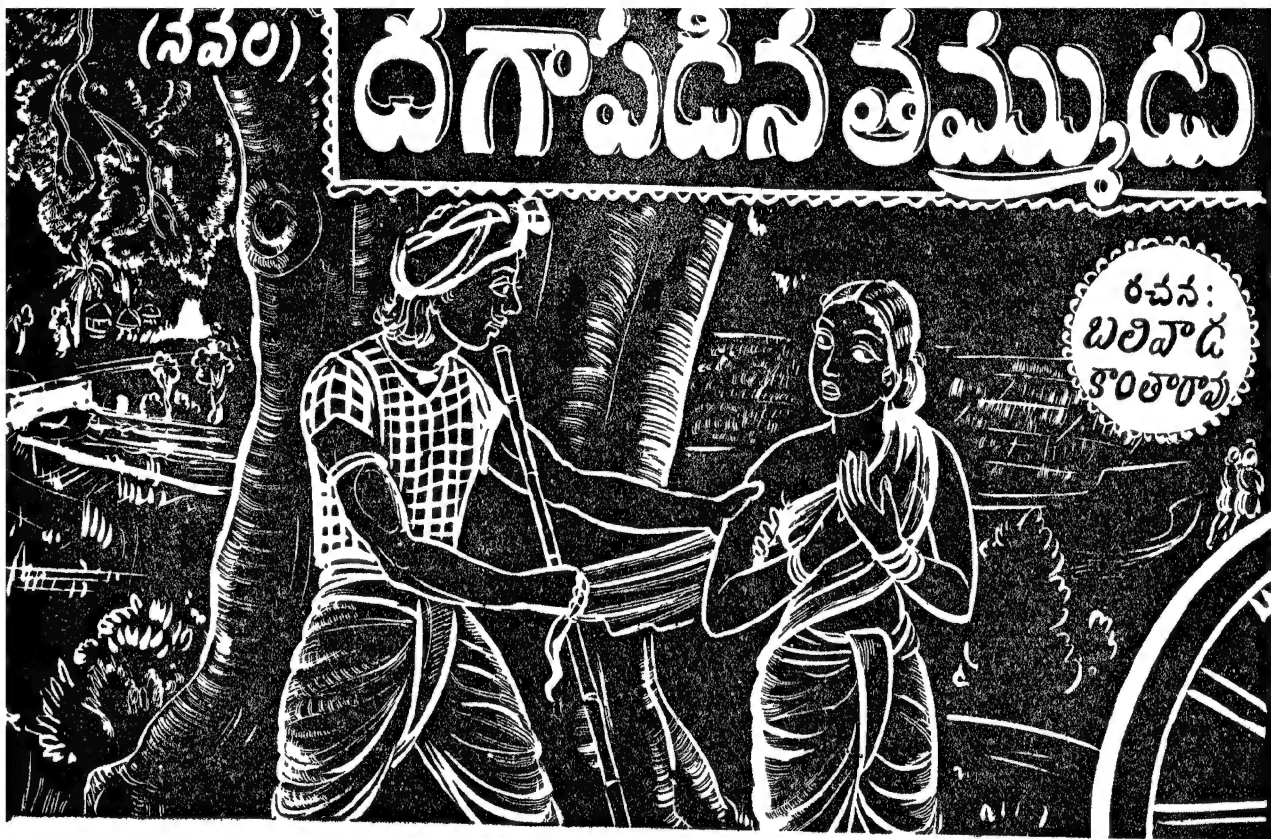
తరచుగా మాత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైనదివచ్చుము శరీరాన్ని నిర్లక్ష్యము దమేకాకుండా యీ వ్యాధి, తనవందలో దిక్కి వ వారిని ఆరోజుకారోజు మృత్యువుకు ఆనమ్మని చేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానసిక శ్రమ లకు యిచ్చగించకుండుట, నరుములో నొప్పి మాపు మాంద్యము, తొడల్లో తిమ్మిరి, వరముల ఇలహీనతతో యీ వ్యాధి పొడచూపును. వై లక్షణములతో కూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించుకున్నచో అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు నోరు యెండుట, దురదలు, కాళ్ళలో ఎగుళ్ళు తూకంత్కడం, శరీరమంతా పోట్లు, కీళ్ళ నొప్పులు, కంటిపొరలు, క్షయ, గడ్డలు రావ వుంట్లు, యిట్టి భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు మెన్నో సంభవించవచ్చును

"పీనన్ ధారమ్" మాత్రము వాడి, అనేక వేల మంది తమబాధల నుండి వివరణపొంది మృత్యు కరాళమునుండి రక్షించబడిరి, "పీనన్ ధారమ్" శాస్త్రీయ వర్ధకులమీద, ప్రాచీన యూనానివైద్య విదానప్రకారం అమూల్య ఓషధుల, కాకవదార్థ ముల, స్వాభావిక ఔషధముల పారముతో తయారై నవి. "అమిత దాహం తగ్గి.... వణమాడు మూత్రవిసర్జనచేయు అవసరము. 2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు బాలాభాగము వివరణగ్రను కొద్ది రోజులలోనే మీకు పగనికపైగా వ్యవ్ధత చేకూరినట్లనివిండును. "పీనన్ ధారమ్" కొద్ది వ్యయముతో సుఖముగా, తెలికగా నేనించ వచ్చును దీనికి ప్రత్యేకవద్యము లేదు విదాహార ముతో నురదే అవసరంలేదు రోగులు వృద్ధికర మైన ఆహారము తినేందుకై రోగులు యిదివర కటికంటే యెక్కువరకాల ఆహారవదార్థములు తినకొనవచ్చును వివరములు గల ఇంగ్లీషు కర వ్రత్రములు అడిగినచో ఉచితముగా పంపబడును

ధర, 50 మాత్రల పీనా డు. 6-75

వ్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము
ల థిం చు స్థలము :

Venus Research Laboratory (A.P.W)
P O Box No 587, Calcutta.

43

ఎండవేళ వచ్చిన నీలి, పిల్లలను పెట్టుకొని సెమన్సుకొద్దు యెదురుగానున్న చెట్టు కింద కూర్చోని వుంది. ప్రార్థన తిరిగివా ఇంకా పిలవలేదు.

ఆకలి పడినాంది. పిల్ల పడుస్తోంది. నీళ్ళిని యెమిపెట్టేటాపిం చేడి చేసుదా అన్న బాధ ఆమెను పీక్కు తింటోంది. ఇలాంటి సమయ ములో పనిచేయ లేదని ఆయింటి యజమాను రాలు పంపించివేసింది. పురుడు పోసుకు న్నాక రమ్మంది. ఈలోగా యెలాగ జరుగు తుంది? కొడుకై కా చేతికి అందివచ్చాడు కాదని నొచ్చుకుంది. నిన్న రాత్రినుంచి ఆమెకు బెంగ బెంగగావుంది. రాత్రి ఇన్ని మంచినిళ్ళు త్రాగి నిద్రింపోయింది. ఏ పని చెయ్యడానికి కత్తలేదు. అగిలగి కచ్చపడి యెలాగో కొద్దుపు పిచ్చింది. కళ్ళు తిరిగిపోతు న్నట్లు వ్చాయే.

ఈ సమయాన్నే ముద్దాయలను కొద్దులో బోజనపర్చారు. జడ్డి ఇంకే ప్రశ్నా వెయ్యి కుండానే పుల్లయ్య యిలా అన్నాడు: “బాబూ! నాను నిజం సెప్పతాను. పెద్ద వులు కంటాక్షించి వాకోరిక తీర్చండి. అడేమీ మా పెద్దది కాదు. అడిగో నా నాయన ములు బయట సెప్పకండి వున్నాడు. ఆడిని ఒక్క సారి యీ చేతులనో యెక్కుకొని ముద్దులాడ నివ్వండి బాబూ! మీకు జేమడు బాగా నూస్తాడు!”

జడ్డి అందుకు అంగీకరించి తను చెప్ప దలచుకున్నది చెప్పిమన్నాడు. పుల్లయ్య ఇంకో సమయంలో అయితే తను పడ్డ బాధ, తనకు జరిగిన అవ్యాయాలు, దగాలు అన్నీ చెప్పకొనేవాడే! కానీ తన కొడుకును ఎక్కు కొని ముద్దులాడతాననే ఆత్మత నిజాన్ని నాలుగు ముక్కల్లో చెప్పనిచ్చింది.

“గొట్టం పట్టుకొని పివరనానే ఆ బాబు మేడెక్కాను. ఆ బాబు చేతిలో తుపాకి వున్నది ఆలయేపు పేరేస్తున్నాడు. ఆరిద్ద రూ పచ్చిపోతాడు. ఆ గాబరాలో నాకేం తో నీవాది కాదు. అక్కడేవున్న బల్ల ఎవక నించి ఆ బుర్రమీద యెక్కినాను. ఇంతలో యీదంతా గోల—దొరికిపోనామని, చికు కుతో దొంగతనం నెయ్యి కండా యెలి పోనాను.”

“నీవో వున్న వాల్లిద్దరూ పిళ్ళేవా?” అని జడ్డి ప్రశ్నించాడు

పుల్లయ్య జవాబు చెప్పలేదు. జడ్డి మళ్ళీ రెట్టించి ప్రశ్నించాడు.

“బాబూ! నెమించండి అది నాకు అడగ కండి!”

“నిజం చెప్తేదా నీకోరిక తీర్చటం ఆవు తుంది!”

పుల్లయ్య తలదించేవాడు. మనస్సు చిన్న పోయింది. ఇంతలో అన్న నోరు వినిపిం చింది.

“మరెందుకు బాబూ! నిజం యేనాటి

కై నా తెలిపిపోదా? మా ముసల మే బాబూ చేసాం!”

పుల్లయ్యకు అన్నమీద యెడతెగని ఆభి మానం కలిగి తలెత్తిమాళాడు. ఆ ఆమాయక మయిన మనిషి యిదివరకు పడ్డ కష్టనష్టాలు, కేర్విన నీతులు అన్నీ ఒక్కసారి జ్ఞపికి వచ్చాయి

పోలీసు ఇన్ స్పెక్టరు ములుగు కొద్దులోకి తీసుకు వెళ్ళగానే, అయ్యను చూసి కెప్పువ కేక వేసి ముందుకు పురికొడు. చేతులుచాచిన అయ్యమీదకు యెగిరి గట్టిగా కొగలించుకుని “అయ్యా!...” అంటూ ఒకటే సంతోషం. ఆ సంతోషంలో యెదుపు...వుత్సాహం.

అయ్య కొడుకును మనసారా ముద్దులాడు తున్నాడు. కలకల యే జేస్తున్నాడు. “నాయ నా...నా తండ్రి...పేరు నిలిపి నావు...” యెదుపుతో మాట పరిగాం కటం లేదు. ఎన్నో బుద్ధులు చెప్పామంటు న్నాడు. ఎన్నెన్నో...ఎంతగానో చెప్ప కుండా మనుకున్నాడు. కానీ యెదుపుతప్ప ఒక్కమాటా సరిగా రాలేదు. ఆ దృక్కోణం చూసినవారే మనసులుమాడా ద్రవించిపోయి నయే.

ఇక ములుని విడిచిపెట్టాలి. వీలేదు...విడి పిసుంటే ములు గట్టిగా యెదుస్తున్నాడు... ఆ కేకలు విని నీలి ఆత్మతగా అటువేపు రాగానే యెదుస్తున్న ములుడు ముఖం అగ పడింది. ఆ ముఖం ఆలా చూడగానే ఆమె లో యేదో సంతోషం పొంగిపోయింది.

★ ద గా ప డి న త ము యు డు ★

ఆ ముఖం నిజంగా... తొలి రోజున అమా యకముఖం... పోయిన కళ్ళ కాంతలు తిరిగి వచ్చిందో... ఆ ముఖం వేపు చూస్తుంటే ఆ మె ఆకలింతా మరచిపోయింది... అప్ర యత్నంగా ఆ మెకళ్ళ వెంట నీళ్ళు కారాయి. ఆ గడ్డిచిపోయిన రోజులు ఒక్కసారి వెన కేసుకొని జ్ఞ పిక్ వచ్చాయో... ఆ తొలిసాటి రా తిపంతం. ఈ వెంటిబాగులపిల ఆనాడు ఆ గిరజాలా చేతులు పెట్టి... ఒక్కొక్క చూటారాని ఆ ముఖంయొక్క అహూయ కంగా వుంది! ఆ నాడు కొడుకు పుట్టిన్నాడు ఆ ముఖంలా లేజన్న మర్మ యంత్ర కాలా నికి అలాంటి మొగుడ్ని చూసింది....

మలుకు జైల్కు తెగిన యనస్పెక్టరు నీటికి అప్పజెల్తూ "నిజం చెప్పేవాడు. ఇంక ని వ్రస యి లా తిరగట్కరలేదులే" అన్నాడు.

ఆ చూటాలు దీనంగా "బాబూ..." ఏదో అడగబోయి మరచిపోయిపోగా పూరుకుంటే గ్రహించుకున్నట్లుగా ఇన స్పెక్టరు అన్నాడు. "నూడు నాలుగేళ్ల యివా కిడు తిప్పడు!" ఓ తీరాం అలా నిల్చుందిపోయింది.

ఆ మె ఆక్కడనుంచి మెల్లగా కదల బోయింది. మలు గోల ఇంకా తగలేదు. మెల్లగా కొరుదాటి రోడ్డుమీదపడివా "అమ్మో! అయ్యని తీసుకపోతున్నా లే..." అని అరుచున్నాడు రోడ్డుమీద పడుకున్న వాళ్ళు వింతగా ఈ పిల్లవాని వేపు చూస్తు న్నారు.

నాలుగడుగులు వేసాక, ఆ మెకళ్ళ విహీన మయ్యింది. సంతోషంతో నిండిన కడుపు మర్మ యవ్వకు ఖాళీ అయిపోయింది. ఆకలి- బ్రహ్మాండంగా వుంది. కాళ్ళు లేరిపోతు న్నయ్యే. కళ్ళు ముందుకుపోతూ నీటి నో నిండిపోతున్నట్లున్నయ్యే. మర్మ ప్రయత్నించి ముందుకు అడుగులు వెయ్యబోయింది. మనిషి కూలిపోతోంది... తన యిల్లు యింకెంతో దూరం... తన యిల్లా అది...? వెళ్ళిగానే అదై యివ్వలేదని ఆ మె యెన్ని చూటలు ఆడుకుందో? - బయటకు గంటివెయ్యదా? కాళం వేసుకొని వుంటుంది-మరి రానివ్వ దేమా?

పాయంత్రం! రోడ్డుమీద ప్రజలకులు తున్నారు. బండ్లు, బస్సులూ, రిక్షాల వెళ్ళి పోతున్నాయ్. కానీ ఆ మె ముందుకు కదల లేక పోయింది! తనకేకాదు ఆకలి-పిల్ల లకి... కడుపులోనున్న కండకూడాను కొండంత ఆకలి!

ఎలాగో కనపడి మరకొంత దూరం వడి చింది, అదిగో కివాలయం అగుచిపోంది.

కివాలయంమందు బాగులతీరి ముషివాకు మాడ్చున్నారు. దుకానాలు అగుచిస్తు న్నాయ్. అరటిపళ్ళ గలలు- నాల్గుపళ్ళు తింటే కడుపు కాంతించును... ఎలాగో నూది...? కివాలయానికి యెందకో ఖితులు పట్టుచీరలు కట్టుకొని, కార్లమీదకూడా వ్రున్న వాళ్ళున్నారు. చాలరద్దీగా వున్నది. రోడ్డుమీద పడుస్తూ తల తిరిగిస్తూ వుండు నల్ల మాడ్చుండి పోయింది. ప్రక్క వేపున్న ముషివాడు ఇంకొకరే చేరింది యేవగించు వున్నాడు. యెదురుగావున్న ఇంకో ముషిది కొబ్బరితా చూసింది.

లేవలేని నీలి నిరాకరో పిల్లల వేపు చూసింది. మలుకు ఇంకా దుఃఖం పోలేదు. కడుపులో పిల్ల "అమ్మా ఆకలే..." అని గగ్గోలు పెట్టుతున్నట్లుగా తిరిగిపోతోంది.

ఈ అడవికూతురు కన్న వారింటో కడుపును

కనాలరడింది. కానీ, చెయ్యి కట్టకోలేదు. యోజనంతో వంగుకూ నాలుగూ వయ్యా రంగా తిరుగుతూ, నాడుకూ మురికి పోయింది. పెళ్ళిపుడినులో యేమీ తెలి యని అమాయభారతీ నులే నీగుతో ముడుపు పోయింది. పెళ్ళి మె పంతంపట్టిన మొగుడు కళ్ళు విప్పింది. ఇల్లాలై యింటిని నిలిపింది. ఒక నాడు ఆ మె ఒకరికి చెయ్యిచాపలేదు. లేనినాడుకూడా ఒకరికి యిచ్చింది. ఈ మె చెయ్యి ఒకనాడు యిచ్చినవేలే తిరిగింది గానీ పుచ్చుకున్న వేపు తిరగలేదు. అలాంటి పరిత్రమైన చెయ్యి... ఈ నాడు... ఈ నిమిషంలో... ఆడుగుతున్న వేపు తిరుగు తుంటే... ఆ మె చెయ్యి గజాజ వణక నార్చి ఖించింది. ఎంత ప్రయత్నిస్తున్నా ఆ చెయ్యి మర్మ క్రిందకే వెళ్ళిపోతోంది... చివరకి అతి ప్రయత్నంతో ఆ చేరిని పెళ్ళితి అడు క్కు నేటట్లు తిప్పగానే... ఆ చేరిపోది... ఆ మె రెండు కళ్ళనుంచి... రంతే రెండు కన్నీటి బొట్లు రాలాయి!!

★ (అయిపోయింది)

పండిత డి గోపాలాచార్యులవారి

జీవామృతం

ఆరోగ్యానికి బిలాసికీ

Diamond 1898 1958 Jubilee

అయుర్వేదాశ్రమం (ప్రొ.వేల్) ఎమ్.బి.డి. మదరాసు-గ.

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదిన్నీ, నీ పరియోగ వర్తమానురించిన్నీ నీవు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస కొద్దిపై నీకు యివ్వమని ఒక పుష్పము పేరున్నా, నీవు వ్రాయు లేది, వేళ వివరములున్నా, నీ పరియోగ చిరునామా యున్నా వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

క్రొత్తది కాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కొద్దివ్రాసిన లేదిలగాయతు 12 మాసములలోను నీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగునో, నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశీగమనము, తీర్మాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాభరీ, ఆకస్మాద్రవ్యలాభము మొదిలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మానవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 అను మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్ప్రగమము లేనయినా వున్న యెడల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంప బడును. మేము పంపిన భోగలూ విాకు తృప్తిగా నుండనియెడల వెళము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ ఆద్రును ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Devdutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

తోడికోడళ్ళు

యన్ శ్రీకృష్ణారావు

“దోరంబా మాడుకూతురేంది. మీ అన్నయ్యగారి అమ్మాయి పెళ్లి అబ్బాయి ఒడుగును” అంది క్యామల ఎత్తి పొడుసుకుట్టు.

ఏదోపుస్తకం చదవటంలో రీసమైన భర రాఘవరావు తలకదవకుండానే, “అవును” అన్నాడు.

“అవునుమరి. ఊళ్ళో చాలా పెద్దమనిషులు!”

“ఉహ్!”

“అఫీషల్, వ్యాపారస్తులు, భాగ్యవంతులు—ఒకేమిటి? డబ్బున్నవాళ్ళందరూ వస్తారు. వాళ్ళేదా వాళ్ళకి కావలసిన వాళ్ళు?”

“సరే. నువ్వుకొంచెం నోగుమానుకో.”

“ఏం? మీ అన్నగారిని ఏమైనాఅంటే మీకు కోపం ముంచుకొస్తోంది కాబోలు!”

“అనవసరంగా నన్నెందుకు చెప్పిపొడు సావు?”

“ఏం? అన్నగారిమీద అంతలేమగావుంటే చెల్లండి. నేనెం వద్దన్నానా?”

“నువ్వు, వదినావున్న లక్షణానికేమేము యిలావున్నాం!”

క్యామలకు చటుక్కున ఎదుపొచ్చేసింది.

“ఏమైనప్పటికీ అన్నా తమ్ములు ఇద్దరూ ఒక్కటే. మధ్య పరాయిదాన్ని నేనేకదా? వెళ్లి వాళ్ళునే అంటిపెట్టకొని వుండండి. నాకేం పట్టంపులేదు. కానీ నేను మాత్రం వాళ్ళతో వుండను. నా పిల్లాణ్ణి అవిడగారు అన్న మాటలు నేను మర్చిపోతానా? మీరు మర్చిపోయాకేమోమరి?”

రాఘవరావు తనచేతిలోవున్న పుస్తకాన్ని ‘సీరియస్’గా బల్లమీదకు గిరవాటువేశాడు.

“మొదలెట్టానా మల్లీ? వదిన అన్నమాటలకు నాకుమాత్రం బాధగాలేదా? ఆ తర్వాతనేదా ఆ భవగర్వితులతో బంధుత్వాన్ని తెంపేసుకొన్నాను? అన్నీ తెలిసికూడా యింకా చెప్పలేదుమరి?” అన్నాడు.

క్యామల ఆలోచనలో ములిగింది...

“తను ఒక పెద్ద కంపెనీకి సాంకేదారుడై పోయాడు. తనకల్లికి నేను తమ్ముడిలా కనిపించటంలేదు. ఒక సాధారణ గుమాసాగానే కనిపిస్తున్నాను. నన్ను అంతిమీసంగా చూసే తను నాకు అన్నయ్య అయితే నాకెందుకు! మరొకరైతే నాకెందుకు? తనకూ నాకూ వున్న బంధుత్వం ఏవాడో తెలిపోయింది. లేకపోతే ఈ సమయంలో నేను వెళ్ళకుండా వుంటానా?”

“మీ అన్నగారికి కావలసినవాళ్ళు...”

“డబ్బున్నవాళ్ళు! నాకు తెలుసు. లక్షాధికారులతోనూ, కోట్లకొలలతోనూ తనకి బంధుత్వం వున్నప్పుడు ఈతమ్ముడు తనకెందుకు?”

‘ఆ మహాతీర్థి - మీ వదిన - చిన్న పిల్లాడనేనా ఆలోచించకుండా నోటికొచ్చినట్లా మాట్లాడేసిందే!’

మూడేళ్ళకిందట జరిగిన ఆ సంఘటన క్యామల మర్చిపోలేదు. మొదటి నుంచి క్యామల మనస్సు ఆమె తోడికోడలు చంచల విషయంలో గురగురలాడుతూనే వుంది. చంచల రెండు వందల నిలక ఖరీదు చేసే సిల్క్ చీరకట్ట కొని క్యామల ఎదురుగా తిరుగుతూ కౌవాలనే ఆర్పాలంటేనేనప్పుడు, క్యామల కట్టుకొన్న యాభయిరూపాయల చీర ఆమెకు అదో అవమాన చిహ్నంగానే తోచేది! చంచల వ్యూహాలతో పొదిగిన వగలా మొదలించా పెట్టొని తిగు గుతూంటే, క్యామల గుఱుంతో కృంగిపోయేది. ఒక పారి డెబ్బై రూపాయలచీర కట్టుకొంది క్యామల. అప్పుడు చంచల కొంతగా “మా దాసిదానికి ఇటువంటి చీర కొన్నాను నిన్ను” అంది! ఆ మాటలు క్యామల మనస్సులో ఈటెలా గుచ్చుకు పోయాయి! ఇటువంటి చిన్న చిన్న విషయాలతో తోడికోడళ్ళలో కలిగే మనస్ఫుర్తలకు బాధపడి అన్నదమ్ములు ఇద్దరూ విడిపోయారు. అప్పటికి వారు విడిపోయి అయిదుసంవత్సరాలు దాటింది.

క్యామలకొడుకు రామానికి అప్పుడు నాలుగేళ్ళు. ఒక పండగరోజున అన్నగారి బలవంతమీద రాఘవరావు, భార్య పుత్రులతో సహితంగా భోజనానికి అన్నగారింటికి వెళ్ళాడు. ఆడవాళ్ళు, మగవాళ్ళు నిలబా అందరూ ఒకేపండ్లని భోజనానికి కూర్చున్నారు. వంటవాడు పదార్థాలన్నీ వడిస్తూ అందరితోపాటు క్యామల కొడుకుకి కూడా ఒక లడ్డూ వేశాడు. వెంటనే కోపం తెచ్చుకొన్న చంచల “ఇప్పుడు వీడికెందుకు ఈ లడ్డూ? ఇందాక తిన్నాడుగా? అన్నమానూతింటే జబ్బుచేస్తుంది” అంటూ చటుక్కున ఆవిడల్లోవున్న లడ్డూని తీసేసి ఆమెకూతురి విడల్లో వేసేసింది.

ఆ సమయంలో తోడికోడలుమీద క్యామలకు వచ్చినకోపం వర్ణించ పాధ్యం కాదు. మాటమీద మాటలు పెరిగాయి. చటుక్కున ఆమె కూర్చున్న విస్తరి ముందు నుంచిలేచి, ఆమె కొడుకుని చంకన వేసుకొని, భరిచైత్ర తీక్షణంగా మాసి ఇంటి దారి పట్టింది క్యామల. భార్య వెనకాలే రాఘవరావుకూడా లేచి వెళ్ళిపోయాడు.

“మనం అంత బీదవాళ్ళం అన్నమాట! ఒకలడ్డూ! కూడా గతిలేని వాళ్ళం” అంది క్యామల ఇంటికి తిరిగి వచ్చేకాక, భర్తను ఎత్తి పొడుసుకున్నట్లు.

“వాళ్ళి! మనం కావలసిన వాళ్ళం కాము. భార్యవంతులే వాళ్ళి! బంధువులు, స్నేహితులు” అన్నాడు జవాబుగా రాఘవరావు.

“ఇటువంటి ఆఘాతస్థం ఏదో ఒకటి ఆవిడగారు చేస్తుందని నాకుముందే తెలుసు. అందుకనే నేను అక్కడికి రావన్నాను. బలవంతాన తీసికెళ్ళాను-ఇంగుకే!”

వారందరూ ఒకేఇంటో కలసివున్న రోజుల్లో నిత్యమూ చంచల ఎత్తిపొడు పుల్ల క్యామల గుఱుంతో కృంగిపోయేది. తత్ఫలితంగా వారు విడిపోయారు. ఆ చిన్న చిన్న విషయాలకన్నా ఆపండగనాడు చంచల అన్నమాటలు క్యామలను విపరీత మైన వేదనకు గురిచేశాయి. అదంతా ఆమె మర్చిపోలేదు.

తోడికోడళ్ళు మాటి మాటికి ఏదోఒక విషయంలో తగవులాడు కొంటూనే వుంటారు. ఇది అందరి ఇళ్ళలోనూ వుండేదే. అటువంటి వన్నీ మనసులో పెట్టుకోకు. వీలైనప్పుడల్లా వస్తూపోతూ వుంటు! అని అన్నగారైన సోమయాజులు ఎన్నిసార్లు చెప్పినా, రాఘవరావు మళ్ళీ వాళ్ళింటికి వెళ్ళి లేదు.

“ఇంకా అన్నతమ్ములేమిటి? ఆబంధం ఆనాడే తెగిపోయింది. నే నెవరో? తనెవరో!” అని గొణుకున్నాడు రాఘవరావు. వంటింటోకి వెళ్ళి భర్తకు భోజనం వడ్డిస్తున్న క్యామల భర్తను ఎత్తిపొడిచింది. మళ్ళీ “అంత బాధగావుంటే ఇప్పుడు మించి పోయిందేమీ లేదు. వెళ్ళిరండి మీ విడల్లో కూడా నాలద్దులు పెట్టకుండా వుంటారు?”

“గొర్రుమట్టుమీద గోకటిపోట్లులా దెప్పి పొడవలంటే ఈ ఆడవాళ్ళకి ఎందుకో ఇంత సంబరం?” అనుకొంటూనే వంటింటోకి వచ్చిన రాఘవరావు “ఏం వందావు?” అన్నాడు కోపంగా.

“మనింట్లో ఏం వండుకొంటాం? చింత పండు పచ్చడి; చారునీళ్ళూ; కానాలంటే మీ అన్నగారి యింట్లోనుంచి.....”

“వోదొయ్!” మానంగా భోజనం పొగించాడు రాఘవరావు.

“నిన్నటి విందు చాలా గొప్పగా జరిగిందిట.”

రాఘవరావు మాట్లాడలేదు.

“విన్నారా?”

“అంతా విన్నాను”

“మీరు మాత్రం ఏమీ లేదు!”

రాఘవరావు మాట్లాడలేదు.

“నాలుగు కూరలుట! నాలుగు పచ్చళ్ళుట! నాలుగు పిండివంటలుట! అది...యిది...ఓ...ఎవరూకూడా అన్నీ తినలేక, ఎవల్లిష్టం వచ్చినట్లు వాళ్ళు పోతేకూడట. మిగిలి పోయినవన్నీ గోతిలో పారబోకాగుట చేత కానితనం! ఛ!” అంది క్యామల వేషకాయ తిని ఉమ్మి వేసుకున్నట్లు.

“మజ్జగ,” అన్నాడు రాఘవరావు.

“పెళ్ళిలోనే కొడుకు ఒడుగు కూడా—

తొమ్మిదో ఏటే చెయ్యటం ఆచారమట. ఇదేం గురుకులం అనుకొంటున్నారా కాబోలు!”

“ఏదో ఏట ఒడుగు చెయ్యటం ఆచారం కాస్త్ర సమ్మతం”

“అయితే మన రామానికి కూడా ఒడుగు చెయ్యాలిన్న వయస్సే నన్నమాట. మనం వాళ్ళమాదిరిగా కొకుండా ఈ సంవత్సరంలోనే ఒడుగు చేసే బాగుంటుందిగా?”

“అన్నీ బాగుండివుంటే, వాడితోపాటే వీడికి కూడా ఈ మహారాత్నానికి ఒడుగు చేసేవాళ్ళం.”

క్యామలకు కోపం ముందుకొచ్చేసింది.

“ఏం వాళ్ళి దయాదాక్షిణ్యాలలో మనం బరకాలా? ఆ మహాతీర్థి లేపట్నుంచి ‘బీద వాళ్ళు మా యింటికివచ్చి డబ్బు ఖర్చు లేకుండా పిల్లాడికి ఒడుగుచేసేసుకొన్నారా’ అని నన్ను దెప్పిపొడవటానికా? నా పిల్లాడు దిక్కు మొక్కులేని అనాధ యేం కాదు.”

‘నేను మజ్జగ అడిగాను’

“వాళ్ళు డబ్బున్నవాళ్ళు అయితే డొరంతా వాళ్ళ చెప్పుచెతిల్లోనే వుండాలా?”

‘మజ్జగ పొయ్యిమని చెప్పి అరగంట అయింది.’

‘అరెరె...కోప్పడకండి! అంటూ మజ్జగ పోసింది క్యామల.

మర్నాడు తెల్లవారకేటే మూడు గంటలకే లేచింది క్యామల. ‘ఈ పాటికి చంచల లేచివుంటుంది. వంటవాళ్ళు ఒక పక్క కూరలూ అపి తిరుగుతూ, మరొకపక్క కాఫీ పలహారాలూ తయారుచేస్తూవుంటారు. పెళ్ళి కూతురుకూడా లేచేవుంటుంది. ఆ సలు దాని’

స్కర్ఫ్ మొదలుపెట్టిన కొంత నేపటికి ఒక లావు నాటి లక్ష్మయ్య చీకట్లో నీటుకోసం తడుముకుంటూవచ్చాడు. ఒక్కయన కాలుతోక్కేసి “అయ్యా, క్షమించాలి. మీ కాలు నేను తొక్కినట్లున్నాను,” అన్నాడు. “అవును మీరే తొక్కి శేంటారు. ఇంకా ఏనుగుల్ని రంగంలోకి తీసుకురాలేదుగా” అన్నాడు రెండో ఆయన.

నిద్రకుదుకుందా... దాని తమ్ముడు యింకా నిద్రపోతూనే వుంటాడు. ఒక పెళ్ళికొడుకుని అప్పడే లేపబడుతుందని చంచలకూడా మోటుపడుతూ. అటూ ఇటూ తిరుగుతూ వాడవుడి చేసావుంటుంది...

అరుగుంటయేసరికి నిద్రనుంచం మీద నుంచి లేచింది క్యామల. ధర్మ కౌన్సిల్ ఇస్తూ పెళ్ళివారింటి ప్రశంసం గం మళ్ళీ తీసుకొచ్చింది.

“ఇవారే అక్కడ చాలా వాడవుడిగా వుంటుంది.”

రాఘవరావు మాటాడలేదు.

“ఎక రెవరు వచ్చారో? ఏమేం తెచ్చారో? కొన్ని విషయాలు అబద్ధమేమో?”

కౌన్సిల్ తాగుతున్న రాఘవరావు భార్యను అక్కర్లంతగా చూశాడు. “ఏమిటి ఎత్తు? అక్కడికి వెళ్ళాలనివుందా నీకు?”

“వెళ్ళి చూస్తే తమమాగా వుంటుందిగా. గొప్పవారే ఆడంబరం ఎలావుందో కొంచెం చూడవచ్చు. మనల్ని హీనం చేసేవాళ్ళు ఏ విధంగా గొప్పవాళ్ళో చూడవచ్చు.”

రాఘవరావుకి కోపం వచ్చింది.

“మనం డబ్బులేనివారేమని నీకు తెలిమా? అక్కడికివేళే అవమానపడాల్సి వుంటుంది.”

“మనకి శుభలేఖ పంపారే?”

“మన ఏభిచితర ఓ సవ్యాప్తి వున్నాడు తెలుసా? వాడికి కూడా శుభలేఖ పంపారు. శుభలేఖ పంపారుట! శుభలేఖ! ఈవిడ గారికి వెళ్ళాలని వుందిట!”

“వాళ్ళ గర్వమంతా మనకు తెలిసినదే. అయినప్పటికీ.....”

“ఓహో! నీకు వెళ్ళాలనివుంటే వెళ్ళి ఆ పందిటో గంతులేసి నాలుగం చెయ్యి!”

“ఊళ్ళో వాళ్ళంతా ఏమనుకొంటారు?”

“నీ మనసులోని దాదలానికి ఊళ్ళో వాళ్ళిని అడ్డం పెట్టుకొంటా నెందుకు? నేను తన తమ్ముడి కోడల్నట్లు వన్ను వోకి చేశాడు. తనకి నాకూ ఏ సంబంధమూలేదు. ఊళ్ళో వాళ్ళకి భయపడి ఆయంటిని డి లోక్కిటంకూడా వాకు ఇస్తులేదు.”

క్యామల చాలాసేపు దీర్ఘాలోచనలలో

పడింది. కాని తనవనస్సును కట్టుబాటుచేసుకొనేకోపోయింది. గబగబా తనకున్న చీరల్లా మంచి చీర వోకదాన్ని కట్టుకొని మనుమనగా ముసాదైంది. పెళ్ళివారింటికి వెళ్ళింది ఒంటరిగానే, ఏదీ ఇస్తానీ వ్యతిరేకంగా!

“ఎంత పెద్ద పందిరి! మూడు వేల మంది చాకా కూళ్ళోవచ్చు. ఎక్కడమాసివా ఒకటే వాడవుడి! గొప్పగొప్ప వాళ్ళంతా ఎవరెవరో వన్నానేవున్నారు. పెట్టిపుట్టిన వాళ్ళు” అనుకోంటూ పెద్ద నిట్టూర్పు నిడింది క్యామల.

క్యామల లోపలికి వెళ్ళింది. చంచల ఎత్తురైంది. తొడిగోడకు ఇద్దరూ తమలో రగులుతున్న పగను చిరునవ్వుతో కప్పివేశారు.

“చాలా వాడవుడిగా వుండే అక్కా? ఊళ్ళో వాళ్ళంతా ఇవారే ఇక్కడే వున్నట్లు వ్వానా?”

“అవును మరి. ఎవరిని వదిలి పెట్టగలం చెప్పండి అందరూ కావలసినవాళ్ళే వారే.”

“నిజమే మరి. డబ్బున్న వాళ్ళకదా? బీద వాళ్ళయితే తబ్బువులయివా వదిలి వేయవచ్చు!”

“బీదవాళ్ళు మాత్రం తిక్కున వాళ్ళేమిటి? గొప్పవాళ్ళ డబ్బుంటే, వాళ్ళకు నోరుంది.”

“పోనీ దాని నేనా మనకెందుకులే అని వదిలేస్తారా గొప్పవాళ్ళకి డబ్బున్న వాళ్ళు ఆ విషయంలో కూడా డబ్బున్న వాళ్ళే.”

“భలే దాని చే నవ్వు! దానికేం గాని ఈ నెక్స్ట్ ఎలావుందో చూడు. మంచి నెక్స్ట్ ఒకటి కోనమని మీ బావగారితో చెప్పాను. చాలా చౌగా రెండు వేలకి కొన్నారయింది. బాగుండికదా?”

డబ్బు బాగా ఘాటుగాతగిలింది. క్యామల తలవంచుకొని నిలబడిపోయింది. పందిట్లోనూ, కనిపించే విశ్వరూప చిహ్నాలు ఆమె మనస్సును వేదనకు గురిచేశాయి. చంచల తల్లిని చూసి ‘మనవరాలికి పెళ్ళివారు ఏమేం చెయించారండీ’ అంటూ పలకరించింది క్యామల.

“కౌన్సిల్ తాగావా?” అని అడుగుతూనే లోపలికి వెళ్ళిపోయింది చంచల.

చంచల తల్లి కట్టుం కానుకలను గురించి పెద లెక్కరలా వరించేసింది. ఇంట్లో జరిగే కొలాహలం, గొప్పవారికి జరుగుతున్న మర్యాదలు చూసి క్యామల నిట్టూర్చింది.

సోమయాజులు క్యామలను చూసి పలకరించాడు. “ఏమ్యా! క్యామలా! నవ్వు ఒక్కటివేతచ్చావా? తమ్ముడు రాలేదా?”

“అయిన రావటానికి సందర్భం వుదరలేదు.”

“విన్నకూడా వాడు రాలేదు. వాడు

ఇంత పెంకివాడుగా మారిపోతాడని నేను అనుకోలేదు.”

క్యామల తన కోమన్ని ఆపుకోలేక పోయింది.

“మనస్సులు వేరయిన తరువాత అల్లాగే వుంటుంది.”

“వాడిమనస్సే వేరుపడింది. నాకేం? అందరితోనూ నేను తనకి అన్నయ్యను కొదవి చెప్పకొంటున్నాడు. నేనేం చెయ్యను?”

“ఇప్పుడెందుకు ఈ మాటలన్నీ? ముహూర్తసమయం కావచ్చింది. త్వర పడండి,” అని ధర్మ మెచ్చరించింది చంచల.

“ఇదుగో వచ్చేస్తున్నాను. ఒక్క నిమిషం. క్యామలా! తాకిల్లార గారి భార్య, పిల్లలూ వచ్చారు. వాళ్ళిని మర్యాద చెయ్యవచ్చు!” అంటూ మేడమీదకు వెళ్ళాడు సోమయాజులు.

“నేను పందిటోకి వెళ్ళి కూర్చుంటాను అక్కా! మీ ఇంటికివచ్చే ఆఫీసర్లని, భాగ్యవంతులని ఎలా గౌరవించాలా వాకేం తెలుసుచెప్పు?” అంటూ క్యామల పెళ్ళి పందిరివైపు వెళ్ళింది.

కొన్ని క్షణాలలోనే “అయ్యయ్యో!”, “అమ్మా” అంటూ వినిపించి కేకలు క్యామల ఆలోచనలకు ‘పడన్ లేకే’ వేశాయి. క్యామల లోపలికి వచ్చింది. అప్పటికే మేడ మెట్లదగ్గర ఒక గుంపు వాగయింది.

చంచల గరించింది, “మేడ మెట్లమీద అరటి లోక్కలు పారేసిన వెధవ ఎవడు?”

ఏకధాటిగా మోగుతున్న సవ్వాయ, బ్రాండు వాయిద్యాలు అకస్మాత్తుగా ఆగి పోయాయి. మేడ మెట్లదగ్గర చేరిన గుంపులు యిద్దరు ముగ్గురు కలసి, సోమయాజుల్ని ఒక మంచంమీదకు చేర్చారు. నిమమలమీద దాక్కురు పరిగెత్తుకొచ్చాడు. మేడ మెట్లమీద కాలుజారి దొరికిందపడిన సోమయాజులు, తగిలిన డబ్బులవల్ల కలిగే బాధను భరించలేక గట్టిగా మూలుగుతూ పడివున్నాడు మంచం మీద.

గబగబా ఏదో మందులు వేసి కట్లకట్టాడు దాక్కురు.

“డబ్బులు చాలా ఎక్కువగా తగిలాయి. చిన్న పిల్లల విషయం అయితే వేరు. వయస్సు ముదిసినవారకదా. రెండు మూడు నెలల చాకా కొలు కింద పెట్టటానికి విల్లేదు” అన్నాడు దాక్కురు.

దాక్కురు మాటలు విని అక్కడ చేరిన వాళ్ళంతా విశ్వసులైపోయారు.

“ఈ ఒడుగు, పెళ్ళి ఎవడు చేస్తాడు ఇప్పుడు? అగిపోవల్సిందేనా?” అని అంతా గుసగుసలాడుకొన్నారు. ఒక డబ్బుగలాడుక ఆ మాట బయటికి ఆకేశాడు.

నారనింహ లేహ్యము

ంగారుకో చేరినది. మేహము, ఎక్కువ, విస్తృతవర్గం హరించి ంమ రక్తవృద్ధి కలిగిందిను 20 కు డబ్బీరు 3-4-0. పోస్టేజీరు 1-1-0

సి. ఎ. ఎ. అందికంపెనీ అయిర్వేడ్ వనాంం పెండి (PU) వెల్లడవల్ల.

“నా పిల్లలమీద ఏ మహాత్మి కన్ను పడిందో! దాని నోళ్లు దుమ్ముపడ!” అంటూ తిట్టకొంది చంచల, క్యామలవైపు చూస్తూ.

ఈ సంఘటనల క్యామలకు కొంచెం కృప్తి కలిగింది. “పిళ్ళ గర్వానికి తగినట్లే జరిగింది. మళ్ళీ ఇంకొసారి పందిరి చేయించి ఇంకొ పది వేలు ఖర్చు చేయనీ!” అనుకొంది.

బాధతో మూలుగుతున్న సోమయాజులు “నేను పదివోలే మాత్రం ఇప్పుడు వచ్చిన నష్టం ఏముంది? నా తమ్ముణ్ణి పిల్చుకొని రండి. వాడూ, క్యామలా పిల్లలమీద కూర్చుంటాడు. తొందరగా వెళ్ళి వాణ్ణి పిల్చుకొని రండి” అన్నాడు.

ఈ మాటలు విన్న తోడికోడళ్ళు ఇద్దరూ ఉలిక్కిపడ్డారు! ఇద్దరు ముగ్గురు స్నేహితులు రాఘవరావుకొసం పరిగెత్తారు.

క్యామల తనలోనే మెలిగానవుకొంది. ఈ యింకా నెనా వారిని కొంచెం గొరవించి నందుకు ఆమెకు కొంచెం తిప్పకలిగింది.

“ఇప్పుడు కావలసినప్పుడు ఈ బీద తమ్ముడు! ఇప్పుడు కనిపించింది బంధుత్వం! పని జరగటం ప్రధానం కాబట్టి తమ్ముడు బీద వాడయినా ఇప్పుడు పుట్టుకొస్తోంది ప్రేమ! ... ఆయన రాకుండావుంటే బాగుండును... చూడటానికి రానన్న ఆయన ఈ శుభ కార్యాలు జరిపించటానికి వస్తారా? ... ఒక వేళ ఆయన వెంటనే వచ్చేస్తారేమో? ... ఉహూ! ఒప్పుకోరు! నాకూ తనకీ బంధుత్వమే లేదన్న ఆయన వస్తారా? రాదు! ఒక్క నాటికీ రాదు.....”

“తైమెంతయింది చంచలా?” అని భార్యను అడిగాడు సోమయాజులు.

“ఎనిమిది కావస్తోంది.”

“అయ్యయ్యా! వాడు ఇంకా రాలేదా? ముహూర్తం మించిపోతుండేమా?”

“పోసిలేండి ఏంచేస్తాం? మీకు ఆశాగ్యం చేకూరక మళ్ళీ ముహూర్తం పెట్టకోవచ్చు” అంది చంచల, క్యామలవైపు తోపంగా చూస్తూ.

“నోయ్యయ్య! ఈ ముహూర్తం చాలాటానికి వీలేదు, తమ్ముడు వుండగా నాకేం బాధ?”

“అవునువును. రాముడూ భరతుడూన అన్న తమ్ములు ఇద్దరూ”

క్యామలకు కొసం ముంచుకొచ్చింది.

“ఒకరు రాముడయితే, మరొకరు భరతుడే అవుతారు.”

“చంచలా! కొసంగా గట్టిగా అరిచాడు సోమయాజులు “మియిద్దరూ దెబ్బలాడుకో దలచుకుంటే ఎక్కడికే నావాయి దెబ్బలాడుకొండి. ఇక్కడ ఆల్టే గొడవ చెయ్యకండి.” తోడికోడళ్ళు ఇద్దరూ బుసకొడున్నట్లు మానంగా ఒకళ్ళనొకళ్ళని చూస్తున్నారూ

వార్తనుండే పరిగెత్తే రైలుదళాల వేగానికి అదిగో రైలుపటాలలా డడడడ అడితాయి. రాఘవరావు అక్కడికి రాకుండా వుండాలనేదే వారిద్దరి ఆలోచన.

మరొక పావుగంట గడిచింది. సోమయాజులు కళ్ళుతెరిచి చూశాడు. చంచల తన ఉక్రోశాన్ని వెళ్ళగొక్కింది.

“ఆయన గారెందుకు వస్తాడు? ఎప్పుడైతా మంచి, మర్యాద అనేది వుంది గనకనా?”

క్యామలమాత్రం తక్కువదా? “మర్యాదయిచ్చి మర్యాద పుచ్చుకోవాలి ఎవరయితే నేం?” అంది.

“అంతా నువ్వు నేర్పినదే!”

“అవును. నీవు నేర్పిన విద్యయే నీరజాకు అని ఊరికే అన్నారామరి?”

“ఇప్పుడే నోరు ఇల్లా బయటపడుతోందే! ఇంకా బాగా డబ్బుకూడా వుందంటే...”

“డబ్బున్నవాళ్ళు అందరూ గుడ్డివాళ్ళు కాదు.”

“మిరిద్దరూ మర్యాదగా నోరుమూసుకొని కూర్చుంటారా లేదా?” అని తన లేకాడు, కొసంగా సోమయాజులు.

తనొకటి తలచ దైవమింకొకటి తలచాడమ్మట్లు తోడికోడళ్ళ ఆలోచనలకు విరుద్ధంగానే జరిగింది. ప్రేమలో కలవని అన్న తమ్ములు తోడికోడళ్ళ పగలో కలిశారు! సోమయాజులు ముఖంలో కనిపించిన కోపం మాయమయి సంతోషం తాండవమడిచింది. అతని ఎదురుగా అతని తమ్ముడు రాఘవరావు వస్త్రముఖంతో నిలబడాడు. ఇద్దరూ ఒకరి నొకరు చూసుకుని తన్మృతత్వం చెందారు. ఆ సంఘటనచూసిన తోడికోడళ్ళు ఇద్దరూ తెల్లబోయారు!

రాఘవరావుని పిలవటానికి వచ్చిన అతని అన్నగారి స్నేహితులైన భాగ్యవంతులు అతనిదగరకు వచ్చినపుడు అతను ఒక నిశాన్ని తెలుసుకొన్నాడు; అర్థం చేసుకొన్నాడు; వెంటనే బయల్దేరి వచ్చేవాడు.

అతని అన్నగారు లక్షాధిపతి. అతను బీదవాడు. కాని అన్నగారు చెయ్యవలసిన పని

ఒకటి దురదృష్టవశాత్తూ అగిపోయింది. ఆ సానంలో నిలబడి ఆ కార్యాన్ని పూర్తి చేయించగల వాక్కు మరెవరికీ లేదు! అతనికి ఒక్కడికే ఆ హక్కు వుంది. భగవంతుడు ఇచ్చిన హక్కు! విశ్వరథంగాని, అధికారంగాని, తోడికోడళ్ళ పగగాని అడ్డుపెట్టటానికి వీలేని హక్కు! ప్రకృతి సిద్ధమైన హక్కు! వాల్లదయ ఒక్కటే. ఒకరిస్థానంలో మరొకరు నిలబడి ఆకార్యం పూర్తిచేయించగల హక్కు వారికి మాత్రమే వుంది. రక్త సంబంధంవల్ల, పుట్టుకవల వచ్చేహక్కు! అదే బంధుత్వం.

“తనకూ నాకూ సంబంధమేలేదని అనుకోవటం ఎంత మూర్ఖత్వం! ఎంత అనిశేకం! మాటలతో తోసివేయగల బంధుత్వమా ఇది: తోడికోడళ్ళు ఎన్నివిధాల తగవులాడుకొన్నా తోసివేయగల బంధుత్వమా ఇది?” అని విచారించిన రాఘవరావు వెంటనే అన్నగారింటికి పరిగెత్తుకొచ్చాడు.

“ఎలా వుండన్నయ్యా?” అని ప్రియంగా అడిగాడు రాఘవరావు.

“నాకేం ఫరవాలేదురా, బెంగ పెట్టుకోకు. నువ్వు క్యామలా పిల్లలమీద కూర్చుని ఒకరు పెళ్ళి లక్షణంగా పూర్తి చేయించండి. ఈ ముహూర్తానికి రామానికి కూడా ఒడుగు చెయ్యండి. తొందరగా స్నానంచేసి బట్టలు మార్చుకో-వెళ్ళు” సోమయాజులు చాలా సహజ ధోరణిలోనే చూట్టాడు.

అన్నగారి మాటలువిన్న రాఘవరావు తన్మృతత్వం చెందాడు. తోడికోడళ్ళు ఒకరి నొకరు చూసుకొని నీగుపడి పోయారు. సంవత్సరాల తరబడి విడిపోయివుంటున్న అన్నదమ్ములు ఆకస్మాత్తుగా కలిసిపోయే సరికి వాళ్ళలో రగిలిన పగమాయమయి ఆసంద బాష్పాలు రాలాయి!

ఇంక తర్వాత చెప్పేందుకేముంది? ★

రుతుక్రమం ఆలస్యమైతే?

విచారపడనద్దు ప్రభుత్వాలిగాంచిన

దేవి పిల్లుల వాడండి

దేవి పిల్లు ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన క్రమంగాకాక త్వరిత బాధతోగొందన

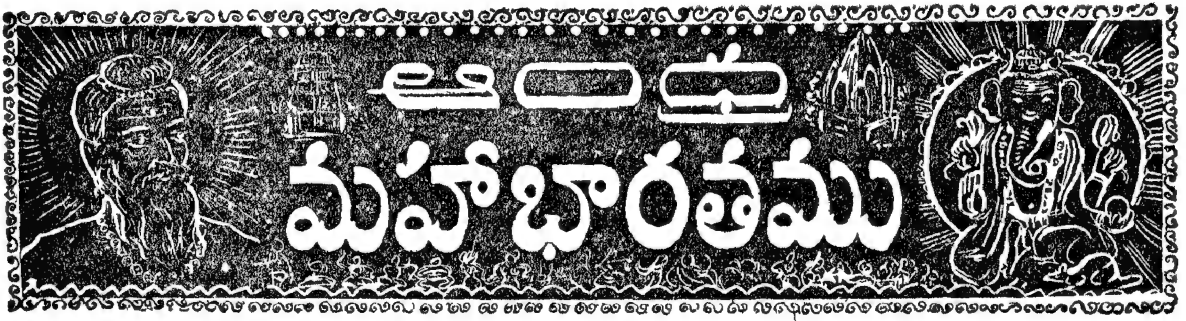
రేక ఆగిపోయిన బాష్పము దేవి పిల్లు బాగుగ గుణం ఇచ్చును

మరిగిపోయిన బాష్పము 28 పావుల బాష్పము 14 పావుల బాష్పము 7 పావుల బాష్పము

అన్ని సందర్భములలోను కీర్తి ముగాను ఆమోఘముగాను దేవి పిల్లులను 2 పావులను ఆరోగ్యమునకు ఎల్లప్పుడూ కలిపివేయు

SEENU & CO. GRAMS ORCAS (ESTD 1946) PHONE 55387
NO. 28, THANDAVARAYA GRAMANI STREET, MADRAS-21
(ADVT. PERMITTED UNDER C.O. 2635-2-62)

[ఆ ది ప ర్వ ము — తృ తీ యా శ్వా స ము]

వ. పురూరవుండును రాజ్యగర్వంబున నమ్మునులకు దర్శనం బీనొల్లకయవహించిన నలిగి వారలు వాని నున్నత్తుంగా శపియించిన వాడు గందర్వలోకంబున నూర్వశీసహితుండై యుండెనట్టిపురూరవునకు నూర్వశి నాయువు దీమంతుండు నమావసువు దృఢాయువు వనాయువు శతాయువు ననునార్వరు గొడుకులు పుట్టి రందాయువునకు స్వర్చానవి యను దానికి నహూష వృద్ధశర్మగయానేనను లనంగా నలువురు పుట్టిరి వారియందు నహూషుండు రాజ్యాభిషిక్తుం డై.

మ. చతురంభోధిపరీతభూవలయమున్ నద్వీపసారణ్యన

క్షీతిభృత్కం బగుదాని భూరిభుజశ క్తింజేసి పాలించుచుం

గ్రతువుల్ నూ తొనరించి కీర్తి వెలయం గా దిక్కులన్ నిర్జితా

హితుఁడై యానహుషుండు దాఁ బడసె దే వేంద్రతప్తముం బేర్చితోన్.

వ అట్టి నహూషునకుఁ బ్రియంవద యనుదానికి యతి యయాతి సంయాత్యాయా త్యయతి ద్రువు లనంగా నార్వరు పుట్టి రందు యయాతి రాజై యనేక యాగంబులు సేసి శుక్రపుత్రియయినదేవయానియందు యదు తుర్వసు లను నిద్ధింబు గొడుకులం బడసె వృషవర్షపుత్రి యయినశర్మిష్ఠయందు ద్రుహ్యను పూరు లనంగా మువ్వరుగొడుకులం బడసి రాజ్యంబుసేయుచు శుక్రశాపంబున జరాభారపీడితుం డై కొడుకుల నందఱుం బిలిచి యిట్లనియె.

సీ. విషయోపభోగాభి లషణ మిరికను నాకు, వదలక పెరుగుచు న్నదియుఁ గాన

నందనులార మీ యం దొక్కరుండు నా, దగు జరాభారంబు దగిలి తాల్చి

తనజవ్వనంబు నా కొనరంగ నెవ్వఁ డీ, నోపు నాతండ న ద్వీపనకల

ధారుణీసామ్రాజ్య భారయోగ్యుం డగు, నని యడిగిన నగ్ర తనయుఁ డయిన

అ. యదువుఁదొట్టినుతులు ముదిమికి నోవక, తలలు వాంచియున్న వెలయఁదండ్రి పనువుఁ జేసిముదిమి గొనిజవ్వనంబిచ్చెన్, బూరుఁ డనుసుతుండు భూరియశుఁడు.

వ. అనిన విని జనమేజయుండు వైశంపాయనున కిట్లనియె

య యా తి మ హా రా జు చ రి త్ర ము

తే. వర్ణధర్మముల్ గాచుచు వసుధ యెల్ల, ననఘచరితుఁ డై యేలిన యయ్యయాతి భూసురోత్తమ భార్గవ పుత్రి యైన, దేవయానిని దా నెట్లు దేవిఁ జేసె.

తే. విపులతేజంబునను దపో వీర్యమునను, జగదనుగ్రహనిగ్రహ శక్తియుక్తుఁ డయినయట్టియయాతికి నలిగి యేమి, కారణంబున శాపంబు కావ్యుఁ డిచ్చె.

వ. మఱియు నన్మద్యంశకరుం డయిన యయాతిచరితంబు విన వలతుం జెప్పుమని యడిగిన వానికి వైశంపాయనుం డిట్లనియె.

క. మునుజాధిప వృషవగ్యుం, డనుదానవపతికి శుక్రుఁ డాచార్యుం డై యనిమిషవిరోధులకుఁ బ్రియ, మొనరించుచు వివిధవిధి న యోపాయములన్.

క. దేవాసురరణమున గత, జీవితం లగునసురవరులఁ జెచ్చెర మృతనం జీవని యనువిద్యఁ బునర్జీవులఁగాఁ బ్రతిచినంబు జేయుచునుండెన్.

వ. దాని నెఱింగి దేవతలెల్ల నతిభీతు లై యసురుల నోర్వనోపక శుక్రవలన మృతసరిజీవని వడసి తేనోపునట్టి మహా సత్త్వం దెవ్వందగునో యని విచారించి బృహస్పతి పుత్రిం దయిన కచునికడకుం జని యిట్లనిరి.

- క. పోరను మృతసంజీవని, కారణమున నిహతు లయ్యుఁ గా రసురవరుల్
వారల నోర్వఁగ మన కతి, భారము దుర్వారవీర్య బలయుతు లగుటన్.
- క. మనపక్షంబున వా ర, ద్దనుజులచే నిహతు లయ్యుఁ దగ మృతసంజీ
వని లేమిఁ జేసి యమసా, దనమున కరుగుదురు వీర్య దర్శితు లయ్యున్.
- క. కావున మృతసంజీవని, దే వలయును శుక్రకువలన ధృతిఁ బడసి తవ
శ్రీవిభవ దానిబలమునఁ, గావంగా వలయు సురని కాయబలంబున్.
- క. బొలుండవు నియమవతి, శీలుండవు నిన్నుఁ బ్రీతిఁ జేకొని తద్వి
ద్యా లలనాదానముఁ గరుణాలయుఁ డై చేయు న మృహోముని నీకున్.

వ. దుహితృస్నేహంబునంజేసి యద్దేవయానివలుకులు కుక్రం డతిక్రమింపండు గావున నీనేర్పువిధంబున దానిచిత్తంబు
వడసి కుక్రం నారాధించిన నీ కిష్టసిద్ధియగు నని దేవతలు ప్రార్థించి పంచినం గడుండును దేవహితార్థంబు వృషవర్ష
పురంబునకుం జని యచ్చట వేదాధ్యయనశీలం డయి సకలదానవగణోపాధ్యాయుం డయి యున్నకుక్రం గవి
నమస్కరించి యిట్లనియె.

క. ఏను గచుం డనువాఁడ మ, హానియమనమన్వితఁడ బృ హస్పతిసుతుఁడన్
మానుగ వచ్చితి నీకును, భానునిభా శిష్యవృ త్తిఁ బని సేయంగన్.

వ. అనిన నమ్మునికుమారుని శుక్రమారత్వంబును వినయపియవచన మృదుమధురత్వంబును ననవరతనియమవ్రత
వ్రతాశిత వ్రతాంతత్వంబునుంజూచి కుక్రం డతి స్నేహంబున వీనిం బూజించిన బృహస్పతిం బూజించిన యిట్లయని
యభ్యాగత పూజల వాని సంతృప్తుంగాఁ జేసి శిష్యుంగాఁ జేసికొని యున్నంత నక్కచుండు.

నీ. పని యేమి పంచిన బదపడి చేసెద, ననక తన్ బంచిన యాక్షణంబు
చేయుచు నిజగురు చిత్తవృ త్తికే గడు, ననుకూలుఁ డై విన యంబుతోడ
మనమునఁ జెయ్యుల మాటల భ క్తి నే, కాకారుఁ డై మఱి యంతకంటె
దేవయానికి సువి ధేయుఁ డై ప్రియహిత, భాషణములఁ బుష్ప ఫలవి శేష

ఆ. దానములను సంత త ప్రీతిఁ జేయుచు, నివ్విధమునఁ బెక్కు లేండ్లు నిష్ఠ
గురుని గురుతనూజఁ గొలిచి యయ్యిరువుర, నెమ్మివడసెఁదనదు నేర్పు పేర్కొ.

వ. ఇట్లు గురుకుశూషాకౌశలంబునఁ గచుండు కుక్రంబునకుం ద్రియశిష్యుం డై యున్న నెఱంగి దానపులు సహింప నోవక
బృహస్పతితోడియలుక నక్కచు నొక్కనాఁడు హోమధేనువులంగాదుచువనంబున నేకతంబ యున్నవాని వధియించి
విశాలసాలస్కంధంబున బంధించివని రంతనాదిత్యుం డస్తగివిశిఖరగతుండగుడు మగిడి హోమధేనువు లింటికివచ్చిన
వానితోడన కచుండు రాకున్నదేవయాని దనమనంబున మలమల మఱుగుచుం బోయి తండ్రి కి ట్లనియె.

ఉ. వాఁడిమయూఖముల్ గలుగు వాఁ డపరాంబుధిఁ గ్రుంకె ధేనువుల్
నేఁ డిట వచ్చె నేకతమ నిష్ఠమెయిన్ భవదగ్గిహోత్రముల్
పోడిగ వేల్వఁగాఁ బడియెఁ బ్రాద్దును బోయెఁ గచుండు నేనియున్
రాఁడు వనంబులోన మృగ రాక్షసపన్నగబాధ నొందెన్.

కచుండు దానవహతుండై మృతసంజీవనిచే బ్రదుకుట

వ. అనిన విని కుక్రండు దనదివ్యదృష్టి నమరవ్యాపాదితుం డైన కచుం గవి వానిం దొడ్కొని తేర మృతసంజీవనిం
బంచిన నదియును బ్రసాదం బని యతిత్వరితగతిం జని విగతజీవుం డయినకచునప్పుడ సంజీవితుం జేసి తొడ్కొని
వచ్చినం జూచి కుక్రండును దేవయానియు సంతసిల్లి యున్నంతఁ గొన్నిదినంబులకు వెండియు నొక్కనాఁడు.

క. అడవికిఁ బువ్వులు దేరఁగ, పడి నరిగినకచునిఁ జంపి వానిని దనుజుల్
పొడవు సెడఁ గాల్చి సురతోఁ, దడయక యబ్బూది శుక్రం ద్రావించి రొగిన్.

వ. కుక్రండును సురాపానమోహితుం డయి యున్న దొల్లింటియట్ల దేవయాని గచుంగానక దుఃఖితయై నేడును
గచుండు రాక మనలెనసురులచేత నిహతుం డయ్యెం గావలయు నని శోకించిన దానిం జూచి కుక్రం దిట్లనియె.

క. పగవక సంజీవనివెం, పగణితగర్వమున నసురు లాకచుతోడం
బగఁ గొని చంపెద రాతఁడు, సుగతికిఁ జను గాక యేల శోకింపంగన్.

వ. అనిన దేవయాని యిట్లనియె,

మ. మతిలోకోత్తరుఁడైన యంగిరసును నృం దాశ్రితుం డాబృహ
స్పతికిం బుత్తుఁడు మీకు శిష్యుఁడు సురూ ప్తబ్రహ్మచర్యాశ్రమ
వ్రతసంపన్నుఁ డకారణంబ దనుజ వ్యాపాదితుం డైన న
చ్యుత ధర్మజ్ఞ మహాత్మ యక్కచున కే శోకింప కెట్లుండుదున్.

వ. వానింజూచికాని కుడువ నొల్లనని దేవయాని యేడ్చుచున్నఁ బెద్దయుం బొద్దునకుఁ బ్రసన్నుండై శుక్రుండు దనయోగ
దృష్టిం జూచి లోకాలోకపర్యంత భువనాంతరంబునఁ గచుంగానక సురాసమ్మిశ్రభస్మమయుండై తన యుదరంబున
నున్న యక్కచుం గని సుర సేనినదోషంబును నసురులవలననైన యపకారంబును నెఱింగి,

ఆ. మొదలిపెక్కుజన్మ ములఁ బుణ్యకర్మముల్, పరఁగఁ బెక్కు సేసి పడయఁబడిన
యట్టియెఱుక జనుల కాక్షణమాత్రన, చెఱుచు మద్య సేవ సేయనగునె.

క. భూసురు లాదిగఁ గలజను, లీసుర సేవించిరేని యిది మొదలుగఁ బా
పాన క్షిఁ బతితు లగుదురు, చేసీతి మర్యాద దీనిఁ జేకొనుఁడు జనుల్.

వ. అని శుక్రుండు సురాపానంబు మహాపాతకంబుగా శపియించి తనయుదరంబున నున్నకచు నవ్వుడ సంజీవితుం
జేసిన నంద యుండి కచుండు శుక్రున కిట్లనియె.

క. తనువును జీవము నత్త్యంబును బడసీతి నీ ప్రసాదమున నీయుదరం
బనఘా వెలువడుమార్గం, బానరింపుము నాకు భూసురోత్తమ దయతోన్.

వ. అనిన నాయుదరంబు భేదిల్లనంగాని యిమ్ముని కుమారుండు వెలువడ నేరం డుదర భేదనంబున మూర్ఛితుండ
నయిననన్ను సంజీవితుం జేయవలయునని శుక్రుండు కచునకు సంజీవని సుపదేశించిన.

క. ఉదరభిదాముఖమున న, భ్రష్టదితుండై నిర్గమించె బుధసుతుఁడు కచుం
డుదయ్యాదిదరీముఖమున, నుదితుం డగుపూర్ణహిమమ యూఖుఁడపోలెన్.

వ. అంత.

లే. విగతజీవుఁడై పడియున్న వేదమూర్తి, యతనిచేత సంజీవితుఁడై వెలింగె
దనుజమంత్రి యుచ్చారణ దక్షుచేత, నభిహితం బగుశబ్దంబు నట్లబోలె.

వ. ఇట్లతివ్రయత్నంబునఁ గచుండు శుక్రువలన సంజీవని వడసి పెద్దకాలంబుండి యొక్కనాఁడు శుక్రుచేత ననుజ్ఞాతుం
డయి దేవలోకంబునకుం బోవుచుండి దేవయాని కతివ్రయపూర్వకంబుగాఁ జెప్పిన నదియును దద్వియోగ దుఃఖితయై
కచున కిట్లనియె.

ఉ. నీవును బ్రహ్మచారిని వి నీతుండ వేనును గన్యకన్ మహీ
దేవకులావతంస రవి తేజ వివాహము నీకు నాకు మున్
భావజశక్తి నైనయది పన్నుగ నన్నుఁ బరిగ్రహింపు నం
జీవనితోడ శుక్రుదయఁ జేయుము నాకుఁ బ్రియంబు నావుదున్.

క. ఆకచుఁ డత్యంతవిషా, చాకులుఁడై లోకనింద్య మగునర్థము నీ
వాకునకు దెచ్చు టుచితమె, నాకు నహోదరివి నీవు నా చిత్తమునన్.

క. గురులకు శిష్యులు పుత్తులు, పరమార్థమ లోకధర్మ పథ మది దీనిం
బరికింపక యాపలుకులు, తరుణీ గురుపుత్రి నీకుఁ దగునే పలుకన్.

దేవయానియుఁ గచుండు నొకరి నొకరు శపియించుకొనుట

వ. అనిన నాకచునకు దేవయాని కరం బలిగి నీవు నామనోరథంబును విఫలంబుగాఁ జేసినవాడవు నీకు సంజీవని పని
వేయకుండెడు మని కాపంబిచ్చినఁగచుండేను ధర్మపథంబు దప్పనివాడను నీవచనంబున నాకు సంజీవనిపని సేయ
దయ్యేనేని నాచేత సుపదేశంబు గొన్నవారికిఁ బనిసేయుంగాక మఱి నీవు ధర్మవిరోధంబుదలంచితివి కావునఁ నిన్ను
బ్రాహ్మణుండు వివాహంబు గాకుండెడు మని దేవయానికిఁ బ్రతికాపం బిచ్చి తత్క్షణంబి,

క. దేవగురునందనుం డమ, రావాసంబునకు నరిగి యమరులకును సం
జీవని యుపదేశించి సుధీవిభుఁ డొనరించు చుండె దేవహితంబుల్.

వ. ఇట వృషపద్యకూతురు శర్మిష్ఠ యను కన్యక యొక్కనాడు కన్యకానహస్రపరివృతయై దేవయానిసహితంబు వనంబునకుం జని యొక్క సరోవరతీరంబునఁ దమతమ పరిధానంబులు పెట్టి జలక్రీడ లాడుచున్న నవి సురకరువరి చేతం బ్రేరితంబు లయి కలిసిన నొందొరులం గడవఁ గొలను వెలువడు సంభ్రమంబున నక్కన్యక లన్యోన్యపరి ధానంబులు వీద్యదం గొని కట్టునెడ దేవయానిపుట్టంబు శర్మిష్ఠ గట్టికొనిన మఱి దానిపరిధానంబు దేవయాని పుచ్చు కొనక రోసి శర్మిష్ఠం జూచి యిట్లనియె.

క. లోకోత్తర చరితం డగు, నాకాపుతనూజ నీకు నారాధ్యను నేఁ
బ్రాకటభూసురకన్యక, నీకట్టినమైల గట్ట నేర్తునె యనినఁ.

వ. శర్మిష్ఠ యిట్లనియె.

క. మాయయ్యకుఁ బాయక పని, నేయుచు దీవించి ప్రియము నేయుచునుండుఁ
మియయ్య వెండి మహిమలు, నాయొద్దన పలుక నీకు నానయు లేదే.

వ. నాకట్టినపుట్టంబు నీకుం గట్టం గాదు గాకేమి యని గర్వంబున నెగ్గులాడి దేవయాని నొక్కనూతం ద్రోచి శర్మిష్ఠ కన్యకానహస్రపరివృత యయి క్రమ్మఱివచ్చి నిజనిశానంబున సుందె వంత.

యయాతి నూతం బడినదేవయాని నుద్ధరించుట

ఉ. ఆనహుపాత్యజం డగుయ యాతి యధిజ్యోసనున్మహాయుః డై
యానతశ్చాత్రపుండు మృగ యా రనలోలనిబద్ధబుద్ధిఁ ద
త్కానన మెల్లఁ గ్రుమ్మరి ని కామనధిశముఁ డేఁగుడంచె నం
దానలినాక్షి యున్నవిసి నాంతరకూఠతటంబువోద్దకుఁ.

నీ. చనుదెంచి యమ్మహా జనపతి జల మపేక్షించి యచ్చో విశ్ర మించి చూచి
తత్కూపమున విల నత్కూలఘనవల్లి యన్నిష్ఠనఖ నూఁది యున్నదాని
గురుకుచయుగముపైఁ బరువడిఁ దొరఁ గెడు, కన్నిరు పూరించు చున్నదాని
దననమీపమునకు జనులయాగమనంబు, పన్నుగాఁ గోరుచు నున్నదాని

ఆ. వరుణదేవుతోడఁ గర మల్లి జలనివా,నంబు విడిచి భూస్థలంబువలని
కరుగుదేర నున్న వరుణేంద్రుడేవియ, పోనిదాని దేవ యానిఁ గనియె.

వ. కవి నీ వెవ్వరిదాన వి క్లేల యేకతంబ యివ్వపినాంతరకూపంబున నున్నదానవనిన విని దేవయాని యెప్పుడుం దమ విహరించుచున్న యవ్వనంబునకు మృగయావినోదార్థంబు యయాతి వచ్చుటంజేసి తొల్లియుఁ జూచినది గావున నాతని నెఱింగి యిట్లనియె.

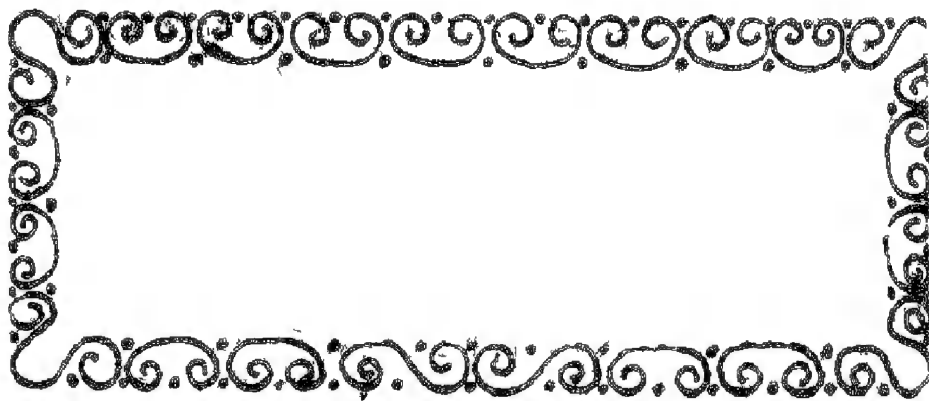
తరలము. అమరనన్నిభ యేను ఘోరసు రాసురాహవభూమి న
య్యమరవీరులచేత మర్దితు లైనదానపులఁ గత
భ్రములంగాఁ దనవిద్యవెంపునఁ బ్రాప్తజీవులఁ జేసి య
త్యమితశక్తిమెయిఁ వెలింగిన యట్టి భార్గవుకూతుఁరన్.

వ. దేవయాని యనుదానఁ బ్రమాదవశంబున నిన్నుతం బడి వెలువడనేరకున్నదానను న స్తుద్ధరించి రక్షింపు మనిన నవ్యవకన్యకయందుఁ దద్దయు దయాకుండె.

చ. జలధివిలోలవీచివిల నత్కలకాంచినమంచితావనీ
తలవహనక్షమం బయిన దక్షిణహస్తమునం దదున్నమ
ద్రగదురుఘుర్మవారికణ క్రమకరాబ్జము వట్టి నూలిలో
వెలువడఁ గోమలిం దిగిచె విశ్రుతకీర్తి యయాతి ప్రీతితోఁ.

వ. ఇట్లు దేవయాని నుద్ధరించి యయాతి నిజపురంబున కరిగె నిట దేవయానియు శర్మిష్ఠ సేసినయెగ్గువలన విముక్తయయి తన్ను రోయుచువచ్చుదాని మూర్ఛికయను పరిచారికం గని యేను వృషపద్యపురంబు సొర నొల్ల శర్మిష్ఠచేతనావదిన యవమానంబు మదీయజనకున కెఱింగింపు మని పంచిననదియును నతిత్యరితగతిం జని తద్యుత్తాంతం బంతయు కుక్రునకుం జెప్పిన కుక్రుండును నాక్షిణంబి కోపమూర్ఛిత బాష్పపూరితనయన యై యున్న దేవయానిం గని యిట్లనియె.

వికాంకిక: ★ హితలే ★

పాతలు. జయరాం, ప్రొఫెసర్ నారాయణరావు, జనరల్ మేనేజర్ రావు, మూర్తి, వెయిటర్.

(ఒక పెద్దహాటలో లాడింగ్ రూమ్ వెనక భాగంలో ఒక బెడ్ గదిమధ్యన చిన్న టేబుల్, దానిమీద ఒక ఫాహు, టేబుల్ లైటు, టేబుల్ కి అటూ, ఇటూ—రంగస్థలానికి కుడివైపు ఎడమవైపు—రెండు సోఫాలు ఉంటాయి గదికి ఒక టేబుల్ ద్వారానికి, టేబుల్ కి సమాన దూరంలో రంగస్థలం వెనక భాగంలో ఒక కోట్ స్టాండ్, దానిమీద ఓ ఖరీదైన కోటు, హాట్, స్టాండ్ పక్కన బూటు ఉంటాయి స్టాండ్ కి కొంచెం దగ్గరలో ఓ చిన్న మూట్ కేసు ఉంటుంది

సంజచీకటు అలముకొనే సమయం టేబిల్ లైట్ వెలుగుతూంటుంది. తెర లనే సరికి ప్రొఫెసర్ నారాయణరావు చిరాగ్గా అటూ ఇటూ తిరుగుతూ, మధ్య మధ్య కళ్లు నలుముకొని తేరిపార చూస్తూ ఉంటాడు. ఎడిటయసు మనిషి ఇన్ పర్సన్ లో ఉంటాడు. కాళ్ళకి బూట్లు ఉండవు తరుచు బుర్ర గొప్పంటూ ఆలోచనగా కైకి చూస్తూ ఉండి ఇతని కలవాటు పరధ్యానం మనిషి (టేబిల్ కాఫీ పాట్ లో వెయిటర్ ప్రశం. ఎప్పుడూ పెదవులమీద చిరు నవ్వు చిందులాడుతుంది సరదాగా మాట్లాడే స్వభావం కలవాడు. చూట్లో కొంత అనూయకతి వల్లడవుతుంది)

వి (టేబుల్ మీద పెడుతూ) కాఫీ తెచ్చువారే
వా ఇప్పుడు కాఫీ ఎందుకొయ్.
వి తెమ్మని అర్రర్ చేయగదా పారే!
వా చేకొనా? ఓ! అవును. ఇలా ఇవ్వు.

వి (కాఫీ కప్పులో పోస్తూ) తమరు పరాగా ఉన్నారా పారే.

వా పరాకా? ఓ, అవును (బహుశా మేన ఒక ప్రాజెక్టు పార్య చేస్తున్నానోయ్).

వి: ఏమి ప్రాజెక్టు పారే.

వా యూనివర్సిటీలో అనుకూల ని గురించి ఉపన్యాసాలివ్వటానికి గయానేను వచ్చింది పొద్దున ఉపన్యాసంలో అనుకోకుండా ఓ సమస్య ఎదురైంది ఎవరో ఓ ప్రశ్న అడిగారు ఎదో చెప్పాననుకో కాని వాకే అంత తృప్తిగా లేదు పరైన సమాధానం అంది అందకుండా బాధ పెడుతోందోయ్.

వి: తమరు అంత బడా ప్రొఫెసర్ గదా పారే! తమరికే సమస్యలా?

వా (నవ్వు) ఎవరికైనా ఆలోచించిన కొద్ది సమస్యలే.

వి: తమరు ఎప్పుడూ ఆలోచిస్తూనే ఉంటారు పారే

వా ఉద్యోగమే అది. ఏదీ కాఫీ? (తడు ముకుంటూ ముందుకి వస్తాడు)

వి (అందిస్తూ) ఇక్కడ పారే.

వా: (అందుకోటానికి వెళుతూ సోఫాలో ఢీ కొంటాడు)

వి (లేవడీస్తూ) ఏమి పారే, కంట్రా బాగా లేదా? అట్లా తూలిపడిపోయావేం పారే?

వా (కళ్లు నలుముకుంటూ) కళ్లు సరిగా కనిపించటం లేదోయ్

వి ఆశం పారే?

వా ఏమోకి ఇప్పుడే నిద్రలేచాను నిద్ర లేచినప్పటినుంచీ ఇలాగ ఉంది. కాఫీ తాగితే తిగుతుండేవానని నిమ్మ పిలిచాను.

వి (అందివైపు పరకాయించి చూసి ఏదో జాపకం వచ్చినట్లుగా) కళ్ళకి జోడు లేదు పారే! నుర్రూ వసుకున్నాను.

వా జోడా! ఓ, అవును. వా కళ్ళకి జోడి?

వి (బెడమీద వెతికి కళ్ళ జోడు తెచ్చిస్తూ) ఇక్కడ పారే.

వా (జోడు పెట్టుకుని) థాంక్స్ జోడు సంగతి మర్చి యేను, వెయిటర్ ఎందుకో కళ్ళ మసకలుగా ఉన్నాయన్న విన్నాను (వచ్చుతాడు)

వి (చిరునవ్వు ఆపుకుంటూ) తమకి పరకాయని పారే. కాఫీ తీసుకొండి పారే (వా రాయన రావు కాఫీ అందుకుని తాగుతూ టాడు) పారే (నగుగుతూ) తమరు ఈ సాయంత్రం గది ఖాళీ చేస్తుందా పారే?

వా ఈ సాయంత్రమా? వి అవును, పారే. తమరు మొదట అట్లానే చెప్పారు పారే

వా: చెప్పావా? ఓ, అవును నా ఉపన్యాసాల ఇనాళిలో ఆఖరిగదా వా పట్టే జోయింది. గది ఖాళీ చేస్తే వానోయ్, వెయిటర్.

వి. పారే. మేనేజర్ గారు చువ వి చెయ్యమన్నారు పారే అందుకని

వా: వి విషయం?

వి ఇదే పారే ఒక వేళ తమకి గది ఇంకా కావాలి ఉంటే పక్కగది ఖాళీగానే ఉంది పారే

వా: అక్కడే రులే ఆయి వా ఉండడం ముకుంటే ఈ గదికే?

వి ఈ సాయంత్రం నించీ ఇది బుక్ బయ్యింది పారే

వా: అప్పుడే

వి: అవును పారే. ఇది రిజర్వ్ డే రూమ్ పారే ప్రతి కేలా ఇదే తాకిన సాయంత్రం నించీ చూడుకోవాలి రావ్ అండ్ రావ్ కంపెనీ జనరల్ మేనేజర్ గారు ఈ గది లోనే బస చేస్తారు పారే.

వా ఎవరూ?

వి రావ్ అండ్ రావ్ కంపెనీ జనరల్ మేనేజర్ తమరు ఎరుగున్నారా పారే.

వా లేదులే. చేరువిన్నాను. పెద్ద కంపెనీ కదా?

వి అవును పారే.

వా (గడియారం చూసుకుంటూ) ఆయన ఎన్ని గంటలకి వస్తాడు?

వి: ఇదే టైం పారే

వా: పరే ఆయనకే ఈ గదిలోనే బస చేయ్యొచ్చని చెప్పా వాకు కొంచెం బాగు పని ఉంది మళ్ళీ ఇప్పుడే వచ్చేస్తాను, తాగానే ఖాళీ చేసి వెళ్ళిపోతాను. వి: అలాగే పారే.

(కారాణిగరావు కోట్ పాండ్ దగ్గరికి వెళ్ళి మంజీరిమీద కోట్ వేసుకుని హాట్ పెట్టుకుని బయటికి వెళ్ళిపోతూ ఉంటాడు. అతని కోట్ బూట్లు లేకపోవడం వల్ల బర్ చూస్తాడు) పార్ ...బూట్లు...

పా : (పరధ్యావంగా) ఆ... బూట్లు? అరిపో! అక్కర్లేదులేదోయ్, బాగానే ఉన్నాయి.

పె : (నవ్వు పువం బూ) అది కొడు పార్...కొక్క! బూట్లు వేసుకోవడం మర్చి పోయారు పార్.

పా : (చూసుకుని చిరునవ్వునవ్వి) ఓ— థాంక్స్...ఏమిటో మర్చిపోయినట్టు అనుకుంటూనే ఉన్నాను. బూట! (పాండ్ దగ్గరికి వెడతాడు.)

పె : వెలపుపార్. (మనీమనీ కవ్వల కవ్వ పువం బూ (లే తీసుకుని నివ్వ) నిస్తాడు.)

(కారాణిగరావు పాండ్ మీద కోటువేసి, బూట్లు వేసుకుని మర్చి కోట్ తీసుకోవడం మర్చిపోయి అలాగే బయటికి వెళ్ళిపోతాడు. కొంచెంసేపటి తరవాత వెనుదల వెనుదలగా జయరాం ప్రవేశం. ముప్పయ్యేళ్ళ వయసు. నూటలలో ఉంటాడు. అతని కోటురంగు ఇంచుమించు చూపుతూ కారాణిగరావు కోటురంగే. గదిలో రాగానే వాలరు మూలగా శలయ చూసి, అనుమానంగా వెళ్ళిచూసి తలపు దగ్గరగా వేసి కోట్ పాండ్ దగ్గరికి వెళ్ళి కోటు తీసుకుతీసి పర్ఫెక్ట్ చేస్తాడు.)

మర్చి చూటూ ఒకపారిచూసి చక్కన పర్ఫెక్ట్ కోట్ జేబులో వేసుకొని పేబుర్ దగ్గరికి వస్తాడు. పర్ఫెక్ట్ పది వందరూపాయిలకోటు లెక్క పెడతాడు. అతని ముఖం వికసిస్తుంది. వాణికి చేతుల్లో ఆ కోట్లన్నీ మర్చి పర్ఫెక్ట్ పెట్టి జేబులో వేసుకుని ధయం ధయంగా తలుపుదగ్గరికి వస్తూంటాడు. ఆ సమయంలో తటాకం మూర్తి ప్రవేశం. ముప్పయి అయిదేళ్ళకర్కశక్తి. ధోవతి, చర్రా, కండువా వేసుకుంటాడు. చూసులో వీడరికం కర్కశక్తి చూపుతుంది. చేతిలో ఫైర్ ఉంటుంది.

మూర్తి : నమస్కారం.
జయరాం : (గొధరాతో వాణికిపోతూ యాం(రికంగా) వ...నమస్కారం.
మూ : ఎక్కడికో వెళుతున్నట్టున్నాడు.

★ వి ము క్తు డు ★

ఇబ్బంది కలిగిస్తే తమించండి. తమతో ఒక్క అయిదు నిమిషాలు మాట్లాడవచ్చా సార్?

జ : (రుమాలుతో చెమట తుడుచు నంటూ) వా...వా...వా?

మూ : అవునుసార్. రావ్ అండే రావ్ కంపెనీ జనరల్ మేనేజర్ తమరేకను సార్?

జ : జ...జనరల్ మేనేజర్...! (దప్పువ పరిస్థితి గ్రహించి) అ...అ...అవును.

మూ : వాకబుచేస్తే తమరు ఈరోజే వసాంబీ, ఈ హోటల్లో, ఈ రూమ్లో మకాం చేస్తారనీ తెలిసింది. ఆఫీసుకొద్దీ మీరు వచ్చారో లేదో హోటల్ మేనేజర్ని పూజా అడవులందానే సరాసరి ఇలా వచ్చానుసార్.

జ : (తెచ్చరిల్లి) మీకేంకావాలి?

మూ : చెబితానుసార్. ఒక్క అయిదు నిమిషాలు సాక్షాత్తుకొని వింటే...

జ : తమించాలి. జరూరుగా వెళ్లితి. తరవాత మాట్లాడదాం. (వెళ్ళిపోతాడు)

మూ : (వారిగా) తరవాత సమయం విడిచిపోతుండేమానని భయంసార్. ఒక్క అయిదునిమిషాలు.

జ : (భయంగా, విసుగా) అలా కూర్చోండి, ఇప్పుడే వస్తాను. (వెళ్ళిపోతాడు)

మూ : (చూతూవుండే) బయట ఎంతమందో కాతునని ఉంటారుసార్.

జ : ఎందుకోసం?

మూ : ఉద్యోగంకోసం.

జ : మీరు ఉద్యోగంకోసం వచ్చారా?

మూ : అవునుసార్.

జ : సారీ... ఇప్పుడేం ఖాళీలు లేవు. వాటైం వేస్తు చెయ్యకండి (వెళ్ళిపోతాడు.)

మూ : (అడంవెళ్ళి) అలా అంటేకాదు సార్. వా పరిస్థితి మనని చేసుకుంటాను. ఒక్క అయిదు నిమిషాలు వయచేసినినండి. ఎంతో ఆకలితో వచ్చాను....

జ : (భయంగా తలంపునైపుచూసి)హమ్, నెమ్మదిగా మాట్లాడండి. వాకు చెబుతు లేదు.

మూ : అలాగేనండి.

జ : ఊ, మీరు చెప్పేదో త్వరగాచెప్పే య్యండి.

మూ : నిలబడే ఉన్నాను. అలాగర్నీలో కూర్చోండి సార్.

జ : (నిట్టూర్చి) ఓ! అక్కడనండి ఊ... మొదలుపెట్టండి.

మూ : వన్ను మూర్తి అంటారండి. గొప్పకంపెనీగా పేరుపడే నేవనల్ హోల్ సేల్ ఎర్బర్ప్ బ్రాంచి మేనేజర్ గా పని

చేశానండి.

జ : ఇప్పుడెందుకు మానేశారు?

మూ : కొలంకర్వం కలిసిరాక ఆ కంపెనీ దివాలా తీసిన సంగతి మీకు తెలిసే ఉంటుంది.

జ : దివాలా తీసిందా?

మూ : (ఆశ్చర్యంగా) తమకీ తెలియదా? అంతపేరుపడ కంపెనీ...అందులో మీకు పాటిగా ఉండేది...!

జ : అ...అవును...అవును...అయితే ఉద్యోగం పొందడన్నమాట.

మూ : అవునండి, ఈ రెండు నెలలుంచి వేయిపడేవాలు చెప్పటానికూడా కష్టం కాదండి. తమరు నా అనుభవం గమనిశి..

జ : మా దగ్గర ఉద్యోగాలేవి ఖాళీగా లేనండి. అయినా సార్.

మూ : అలా అంటారే సార్? త్వరలో మీకు సిటిలో ఇంకో బ్రాంచి పెట్టబోతున్నారనీ, బ్రాంచి మేనేజర్ ఉద్యోగానికీ దరఖాస్తులు పంపుకోవచ్చనీ ప్రకటించారు గదండీ.

జ : (లేదబడి) ఊ—అయితే?

మూ : నా దరఖాస్తుకూడా పంపుకున్నానండి.

జ : ఓహో.

మూ : నా విషయం తమరు వయతో పరిశీలించాలని ప్రార్థనన్నాను సార్.

జ : సరే, ఆలోచిస్తానండి. తరవాత కలుసుకుందాం. (వెళ్ళిపోతాడు.)

మూ : (చేతిలోని ఫైలు బలమీదపెట్టి అందులోంచి ఓ కాగితాలట్ట తీసిఇస్తూ) ఇదన్నీ నా పెన్సిమోనియర్స్. చూడండి సార్.

జ : ఆఫీసుకి పంపించండి, చూపాను.

మూ : తమించండి, గీసిన ఈ ఒక్క టే.. (ఒక కాగితం వెలికి ఇస్తాడు.) మిగతా కాగితాలన్నీ మళ్ళీ బలమీద పైలో పెట్టేస్తాడు.)

జ : (గబగబ చదివి) సరే, ఇనా మీరు వెళ్ళొచ్చు.

మూ : (అసంతృప్తితో) వెళ్ళమంటారా? ఓడ తానండి. కానీ వెళ్ళే ముందు రెండు మాటలు చెప్పనివ్వండి. కేవలం నా కృషికోసం ఈ ఒక్క నిమిషంకూడా ఉద్యోగం పొయిన ఈ రెండు నెలల్నించి కాళ్ళు బలపాలు కట్టుకుంటిరాను ఉద్యోగంకోసం. ఫలితం కూడా. ఆఫీస్ని ఈ ఉద్యోగంనిగాడే పెట్టుకున్నాను. ఇది దక్కకపోతే ఆత్మ హత్యే కరణ్యం.

జ : (అడవిడి) ఆత్మహత్య!

మూ : అవునుసార్.

జ : చెదిరిపోయారా?

మూ : లేదండి. నేను ఒక్కడినే అయితే ప్రాణంపోయేదాకా ఉపవాసాలు చెయ్యగలను. కానీ నామీద ఆధారపడిన ఏడుగురు మనుషులు ఆకలితో అలనుటించి పోతుంటే ఎన్నాళ్ళు చూస్తూ సహించగలను? వాళ్ళకోసమే ఆభిమానం చంపుకుని ప్రాధేయపడుతున్నాను.

జ : (కటువుగా) అలా ప్రాధేయపడటం కంటే గత్యంతరం ఏమిలేదా?

మూ : నెంటు భూమిలేదు. దమ్మిడి బ్యాంక్ బాలెన్స్ లేదు. కాస్తో పరపతి కూడా లేదు. వేరేగ లేముంది?

జ : ప్రాధేయపడితే ఫలితం ఉంటుందనుకుంటున్నారా?

మూ : ఉన్నా లేకపోయినా నేను చెబుతున్నానండి ఇంకేమీలేదు.

జ : (ఆవేశంగా) దొంగతనం చెయ్యండి.

మూ : (ఆశ్చర్యంగా) దొంగతనమా!

జ : అవును. దొంగతనమే. అంటే బతకలేనివాడు బతకటానికీ చేసేపని. జేబులు కొట్టండి. మోసగించి కాజెయ్యండి.

మూ : ఏమిటిసార్, ఇలా మాట్లాడుతున్నారా?

జ : బతకటానికీ అందరికీ హక్కుంది. పథ్యంగా సంఘం బతకనివ్వకపోతే నీతి నూత్రాల్ని ఎందుకు కిరవాపహించాలా వాకు తెలియను.

మూ : కానీ బొందిలో ప్రాణంశిండగా నేను దొంగతనం చెయ్యలేనండి.

జ : చెయ్యలేరా?

మూ : (దృఢంగా) ఊహ... ఎటువంటి పరిస్థితికూడా చెయ్యలేను, చెయ్యను.

జ : తాగటానికీ గంజకుడా లేక భార్య మంచి నీళ్ళతో కడుపు నింపుకుంటోందనుకోండి. పోలు లేక వసేపాప ఆవురావురని పోలు పెడుతోందనుకోండి. మందునీళ్ళకీ గతి లేక తల్లి జబ్బుతో పడిఉందనుకోండి. నిల్లలు అన్నానికీ ముఖం వాచిపోయారనుకోండి. మూడు రోజుల్నించి మీకు తిండి లేక కళ్ళు తిరుగుతున్నాయనుకోండి. ఏం? ఇప్పుడు చెప్పండి, (హోవగా) ఏలే లే, చేలే లే దొంగతనం చెయ్యరా?

మూ : ఇదన్నీ నేను అనుకోవాలిసేన అన సరేలేదు.

జ : లేదా? మీ పరిస్థితి ఇంకా అంత వరకు రాలేదన్నమాట!

మూ : అంత కంటే ఘోర మైన పరిస్థితిలోనే ఉన్నాను. ఊహించుకోవలసిన అంత సరం లేదంటున్నాను.

జ : అలాంటి స్థితిలో దొంగతనం చేస్తే ఏం? నేరమా, ఘోరమా, పాపమా?

మూ : అంత కంటే ఘోర మైన పరిస్థితిలోనే ఉన్నాను. ఊహించుకోవలసిన అంత సరం లేదంటున్నాను.

జ : అలాంటి స్థితిలో దొంగతనం చేస్తే ఏం? నేరమా, ఘోరమా, పాపమా?

మూ : అంత కంటే ఘోర మైన పరిస్థితిలోనే ఉన్నాను. ఊహించుకోవలసిన అంత సరం లేదంటున్నాను.

జ : అలాంటి స్థితిలో దొంగతనం చేస్తే ఏం? నేరమా, ఘోరమా, పాపమా?

మూ: నేరమూ, ఘోరమూ, పాపమూ. అందులో పిరికితనం ఉంది. నే నే మే నా కౌగలను కౌని దొంగను కౌ లేను నాలో అంత పిరికితనం లేను.

జ: పిరికితనమా?

మూ: అవును. దొంగకంటే పిరికివాడు లేడు.

జ: (అర్థ స్వగతంగా) పిరికివాడు!

మూ: పరిస్థితుల్ని ఎదుర్కోలేని పిరికివాడు దొంగ. దొంగతనం చేసే ముందు, చేసిం తర్వాతకూడా పిరికితనం దొంగని వెంట తిరుముతుంది. దొంగనవాడు తప్పుకథనంతో బాధపడుతూ నిర్భాగ్యుడై క్రమంగా ఎందుకూ కొరగాకుండా పోతాడు. ఆపని నేను చిస్తే చెయ్యలేను.

జ: (బరువుగా నిశ్చయించి) అయితే ఎలా బతుకుతాడు?

మూ: ఇప్పుటి దాకా (బాంచి మేనేజర్ చేశాను. అవసరమైతే ఇవానించి కూలి పని చేస్తాను. మధ్య తిరగతి అభిమానానికి స్వస్తి చెబుతాను. అవసరాన్ని మించిన అభిమానానికి బాను.

జ: కూలిపని దొరక్కపోతే?

మూ: అడుక్కుంటాను.

జ: (కసిగా పెదవికొరికి కొన్ని క్షణాలాగి తిట్టాను పగ్గులీసి ఒక వంద రూపాయల నోటు ఇస్తూ) ఇదిగో ఉంచండి.

మూ: (తెలబోయి) థాంక్స్ సర్... ఎక్కడా కూలి పనికూడా దొరక్కపోతే తప్పుకుండా మీదగరికి మళ్ళీ వస్తాను. ఉంచండి నెలపు, సార్. (నోటుతీసుకోకుండా గబగబ నిష్క్రమిస్తాడు)

జ: (నిరాంతరబోయి) మూ! గారూ!

(అతను వెళ్ళినవైపు చూస్తాడు. ముఖంలో ఆందోళన వ్యక్తమవుతుంది. బరువుగా నిట్టూర్చి చేతిలోని కాగితం వైపు ఒక సారి చూసి రెండడుగులు త్వరితగా ముందుకు వేసి మళ్ళీ ఆలోచించి వెనక్కి వెళ్ళి బల్లమీది ఫైలో ఆకాగితం పెట్టేస్తాడు. జేబులోంచి పగ్గులీసిన స్టాండుదాకా వెళ్ళి (ప్రాఫెసర్ కోట్లో పర్సు పెట్టబోయి మళ్ళీ తిటపటాయించి కృతనిశ్చయంతో తన జేబులో నే వేసుకుని తిలుపు దగ్గరికి వస్తూంటాడు. ఆసమయంలో వెయిటర్ (పేజీ 30)

వ: ఎవరు కావాలి సార్, (ప్రాఫెసర్ గారేవా?

జ: (తడబడి) (ప్రా... (ప్రాఫెసర్ గారా! (స్మృతని) ఆ-ఆ-ప్రాఫెసర్ గారికోసమే వచ్చాను.. (ఆసమయంగా) ఈ... ఈ గదిలో వుండేది వారేవా?

వ: అవును సార్. కూర్చోండి. ఇప్పుడే వస్తాను.

జ: ఇప్పుడే వస్తారా?

వ: అవును సార్.

జ: సరే, మళ్ళీ వస్తాను.
వ: ఎందుకు సార్? అలా కుర్చీలో కూర్చోండి సార్.

జ: ఇక్కడెందుకూ? గెస్ట్ రూమ్లో కూర్చుంటాలే.

వ: పరవాలేదు సార్. (ప్రాఫెసర్ గారి కోసం వచ్చే వాళ్ళందరూ ఇక్కడే వెయిట్ చెయ్యాలని అందరూ సార్.

జ: (ముచ్చెమటలు పోస్తాయి. తప్పించుకు పోవాలని ప్రయత్నిస్తూ) అబ్బ... ఇక్కడ ఉక్కగా ఉంది వెయిటర్, మళ్ళీ వస్తాలే.

వ: ఉక్కగా ఉంటే ఫాన్ చేస్తాను

సార్. అలా కుర్చీలో కూర్చోండి. తంజీ సార్...

జ: (తప్పనిసరిగా) సరే, కూర్చుంటాలే. నువ్వెక్కడున్నావు? (కుర్చీలో కూర్చోబోతాడు.)

వ: ఉండండి సార్. కోటు తీస్తాను. గాలి తేలుంది.

జ: (గాభరాగా) బొడ్డు...బొడ్డు... ఉండనీ.

వ: పరవాలేదు సార్.

(బలవంతంగా కోటు తీసి, టేబిల్ ఫాన్ స్విచ్ వేసి కోటు స్టాండుమీద తగిలించి వస్తాడు)

అందానికి సువాసనకు

రెమి టాయిలెట్ సోపు

"ఇస్తే విరుందు" - ప్రతి క్రమవారము రేడియో నిర్వాహ 41.72 మీటర్ల మీది సాయంత్రం 6-30 నుండి 6-45 వరకు వివి అవసరింపింది.

★ వి ము క్త డు ★

అబ్బ. ప్రాఫెసర్ గారికి ఎంత మరీ మరుపు సార్. కోటు వేసుకుని వెళ్లితం మర్చి పోయాడు. ఎప్పుడూ అలాగే సార్.

జ: (భయంగా చూసి) ఆ...ఆ... అలాగా!

జ: కళ్ళకి జోడుండో లేదో, కళ్ళకి బూట్లున్నాయో లేవో కూడా తెలియ సార్.

జ: ఆ! అలాగా!

జ: నాలో మీకు బాగా పరిచయం లేదా సార్?

జ: (తడబడి) ఎందుకు లేదా. ఉంది, ఉంది. వారిని నేను బాగా ఎరుగుదును.

జ: అలాగా సార్. మరీ వారి మరీ మరుపు సంగతి మీకు తెలియదా సార్?

జ: ఎందుకు తెలియదా? తెలుసు... తెలుసు.

జ: (కొద్దితడబడి) అతనివంక చూసి తమ లేదో అలోచిస్తున్నారు సార్.

జ: ఆ...అవును...అవును...

జ: తమరు కూడా ప్రాఫెసర్ సార్.

జ: ప్రాఫెసర్? ఆ- ఆ- అవును.

జ: (చిరునవ్వుతో) నాకు తెలుసు సార్.

జ: (అతనివైపు అనుమానంగా చూసి) తెలుసా?...ఎలా తెలుసు?

జ: ఆ మాటతీరు చూస్తే తెలియదా సార్? అలోచిస్తూ పరధ్యానంగా జనాబులు చెబుతున్నారు.

జ: ఓ...హా. పనిఉంటే చూసుకో వెయిటర్. నేనిక్కడే ఉంటాతే. (అదుర్తగా అటూ ఇటూ చూస్తాడు.)

జ: అలాగే సార్. (వెళ్లిపోతూ ఆగి)

తమరు ఎందులో సార్ ప్రాఫెసర్?

జ: (ఒక్కమండి నిగహించుకో లేక) దొంగతనంలో!

జ: (తెల్లవోయి) ఏమి చేశా కోళం సార్?

జ: (సర్దుకుని) మరి లేకపోతే అగోడన లన్నీ నీకెందుకు?

జ: ఎందుకు సార్, కోళం చేశారు? దొంగతనంలో ప్రాఫెసర్ అంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది. అట్లాంటి బడా ప్రాఫెసర్ ఒకడు ఈ గదిలోనే కొంతకాలం మకాం చేశాడు సార్.

జ: (త్రులిపడి) ఈ గదిలోనా?

జ: అవును సార్. చాబుగా నూటూ బూటూ వేసుకొస్తే మీలాంటి పెద్దమనిషే ననుకున్నాను.

జ: (తటలాన నిలబడి) నాలాంటి పెద్ద మనిషా?

జ: అవును సార్ మొదట అటానే అనుకున్నాను. వాడు వచ్చినప్పటినించీ లాడ్జర్స్ పర్సలు పోవటం మొదలుపెట్టాయి. అనుమానించి కాపు చేశాను సార్.

జ: ఆ! కాపు చేశావా!

జ: ఏంజరిగిందో తెలుసా సార్! వాడు దొంగచూపులు చూస్తూ ఓ గదిలో జొరబడి స్టాండుదగిరికి వెళ్లి కోటుజేబులు తడమటం చూశాను సార్.

జ: (జేబురుమాలుతో చెమట తుడుచు కుని) ఆ- చూశావా?

జ: అవును సార్. పొంచి ఉండి చూశాను. (స్టాండ్ దగిరికి వెళ్లి ప్రాఫెసర్

కోటుజేబులో చెయ్యిపెట్టి అభినయిస్తూ) వాడిలా పర్స లాగాడో లేదో తేలికమని... పట్టుకున్నాను సార్.

జ: (పారిపోవటానికి దిక్కులు చూస్తూ) పట్టుకున్నావా? అబద్ధం!

జ: అబద్ధమా? కావలెనే మేనేజరు గార్ని అడగండి.

జ: (అవకాశం చిక్కినందుకు సంతోషిస్తూ) సరే, అడిగొస్తాను (వెళ్లిపోతాడు.)

జ: ఉండండి సార్. ఈమాత్రం దానికే అడగాలా? నేనంటే నేను పట్టుకోలేదు. మేనేజర్ కి రిపోర్టు చేశాను సార్.

జ: రిపోర్ట్ చేశావా? (నిస్సృహతో మర్రిలో కూలబడతాడు.)

జ: అవును సార్. ఆపరాన వాడిని పట్టుకుని మేనేజర్ తనా... సార్!—దవడలు వాచిపోయాయి. వాడి జన్మలో మర్రి దొంగ తనం చెయ్యడు సార్.

జ: (దవడలు తడుముకుంటూ) వెయిటర్, నిజంగా రిపోర్ట్ చేశావా?

జ: నిజం సార్. నాకు యాభై రూపాయలు బహుమతికూడా దొరికింది.

జ: బహుమతీ! (తటలానలేచి తన కోటు తీసుకుని పర్స తీసి) ఇదిగో, వెయిటర్, ఈ బహుమతి తీసుకో (వంద రూపాయల కాగితం ఇవ్వబోతాడు.)

జ: (నిర్ఘాతపోయి) ఏమిటి సార్ ఇది! నా కెందుకు, సార్. నా ద్యూటీ నేను చేశాను సార్. ఉండండి సార్, ఉంచండి. ఎంతమంచి ప్రాఫెసర్ సార్ మీరు.

జ: పరవాలేదులే, తీసుకో.

జ: వొద్దు సార్. నాకంత ఆశలేదు. మీ దయ ఉంటే చాలు కూర్చోండి సార్. ప్రాఫెసర్ గారు వాసున్నారే మో, చూస్తాను. (తలుపుదాకా వెళ్లితాడు.)

జ: (అనుమానంగా అతినివైపు చూస్తూ పర్స జేబులో పెట్టుకుంటాడు) ప్రాఫెసర్ వస్తున్నారా?

జ: (తిరిగివస్తూ) లేదు సార్. రావ్ అండ్ రావ్ కంపెనీ జనరల్ మేనేజర్ వచ్చే టైం కూడా ఆయింది.

జ: రావ్ అండ్ రావ్ కంపెనీ జనరల్ మేనేజరా!

జ: అవును సార్. వారికి ఈ రూమ్ బుక్ ఆయింది. ప్రాఫెసర్ గారు బజారుంచి రాగానే ఖాళీ చేస్తామన్నారు. చూసి పోదామని వచ్చాను. వారింతో రాలేదు.

జ: ఆయన వచ్చే దాకా ఇక్కడే వుంటావా?

జ: అవును సార్.

జ: (తలపట్టుకుని, తటలాన ఆలోచన తట్టగా) వెయిటర్ కొంచెం కాఫీ తెచ్చి పెసెతావా?

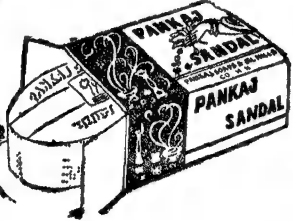
(47-వ పేజీ చూడుడు)

తాజాగాను, సువాసనగాను ఉండును

పంకజ్ శాండల్

టాయిలెట్ సోపు
శరీరమును కోమలముగాను
అందంగాను, పడుచుదనంగాను ఉంచును.

పంకజ్ సోపు & ఆయర్ మిర్రి కొచ్చెన్.

నక్షత్ర ఫలితాలు

[30-7-58 మొదలు 5-8-58 వరకు]

గ్రహస్థితి

కు	శ	కు
	మకర, కుంభ, మీనములలో చంద్రుడు	ర
		బు
శ	కు	ర

అశ్విని [చూ, చే, చో, లా]

ఈ వారము ప్రతిపనికి అవకాశముగా ఆలస్యం జరుగుతుంది. ఏ పని చేసేందుకూ సమాధానము కుదరక చికాకుపడతారు. ఆకాభంగం ఎక్కువ. వర్తకులకు లాభం తక్కువ. రహస్యములను కనిపెట్టుటలో నిపుణులగుట కలన అందుకొరకు ప్రభుత్వము మిమ్ములను నియమిస్తుంది. ఉద్యోగస్తులకు శిక్షకొరకు వనపర్యటి ప్రాంతములకు బదిలీ కావచ్చును. విదేశీయులతో పరిచయము, విచిత్ర వస్తు సంపాదన, కార్యసాగన, 81, 1 తేదీలలో కార్యములు. 2, 3 లలో ఆటంకములు త్రిప్పట, చాంచల్యము, ఆత్మీయుల అవారోగ్యము, బదిలీ. 4, 5 లలో ప్రయాణము, మిత్రదర్శనము, లాభము.

ధరణి [లీ, లూ, లే, లో]

ఈ వారం మీరు యెవరిసహాయమును కోరి కార్యములు చేదామనుకున్నాలో ఆవ్యక్తమైన మిగుల ఆటంకములు కలుగుతవి. ధనాభివృద్ధి ఎక్కువగా వుంటుంది. ఆధ్యాత్మిక చింత కలవారులచే ఈ క్షేత్రకృపచే అన్ని కష్టములూ గడచి క్రమేణ కార్యసిద్ధి పొందుతారు. ఇంట్లోవారి ఆరోగ్యము ఆందోళన కలుగజేస్తుంది. ఉద్యోగస్తులకు ఒత్తిడి. వ్యాపారస్తులకు నిరాశ. విద్యార్థులకు అశ్రద్ధ 80, 81, 1 వద్ద ద్రవ్యలాభం. 2, 3 లలో ఆటంకములు ఆరోగ్యచింత. 4, 5 లలో సాధుసాంగత్యము. ఆత్మవికాసం, కార్యలాభం.

కృత్తిక [ఆ, ఈ, ఊ, ఏ]

ఈ వారం మీకు అనుకూలతక్కువ. ప్రతి కూలత ఎక్కువ. దానాలలో గలుపుపొందుతారు. శ్రమ ఎక్కువపొందినపైని యత్న కార్యములు ఫలితాయి. పరోపకారమునకు యత్నపడి పనుల ఒత్తిడివలన చేయలేక నింద పొందుతారు ఇచ్చిపుచ్చుకొనే పట్ల వివాదములు. ఉద్యోగస్తులకు అధికారుల అసాదరణవున్నా, తోటివారి సహకారముచే సర్దుకుంటుంది. వర్తకులకు వారముంతా నిరాశగా వున్నా వారాంతముందు మేలుగా వుంటుంది. 2, 3 తేదీలలో అధికార్లు ఒత్తిడి, నిందలు, వివాదములు, 3, 4 లలో కార్యలాభము.

రోహిణి [ఓ, వా, వీ, వూ]

మీ ఆలోచనలు కార్యరూపమునకు వచ్చేందుకు ఎన్ని ఆటంకాలు కలిగినా నిరు

బి. నరసింగరావు

తృహపడక పట్టుదలతో ప్రయత్నించి కుదకు కార్యసిద్ధిని పొందుతారు. ఖర్చులకు అవుసరపడిన సొమ్ము సమయానికి చేతికిరాక, ఋణం చెయ్యవలసివస్తుంది. కాని వారాంతమున తీరుస్తారు యంత్రములవలగాని అగ్నివలగాని ఎత్తగుప్తములనుండి పడుటవలగాని అవయవములకు తగిలేదబ్బలుజాగ్రత్తవల్ల తప్పు రహాయనిక శాస్త్రజ్ఞులకు, లోహపు సామాన్య రంగులు వ్యాపారస్తులకు కష్టముతో కూడిన లాభము. ఇంజనీరింగు శాఖ వుద్యోగులకు, యంత్రములు నడుపు నిపుణులకు మేలుకాలము. 2, 3 లలో ఆరోగ్యచింత, ప్రవాదనూచన. 4, 5 లలో కార్యసాగన.

మృగశిర [వే, వో, కా, కీ]

గత రెండు వారములనుండి కలుగుతూ వున్న ఆటంకములను గడిచి, ఈ వారము అధికారుల సహాయముచేతను మియుక్తి చేతను కార్యసిద్ధిని పొందుతారు ధనాదాయము వృద్ధిఅవుతుంది. 80, 81, 1 లలో తొందరులుతగి కార్యక్రమము ఒకదారిని నడుస్తుంది. 2, 3 తేదీలలో తొట్టుపాటు. 4, 5 అధికారుల అదరణ, ధనలాభము, బంధుదర్శనము, కార్యసిద్ధి, కవులకు, శిల్ప

లకు, నటీనటులకు యోగకాలము. విద్యార్థులకు ఉత్సాహముగా వుంటుంది. ఈకావ్య దిక్కునుండి శుభవార్త.

ఆరుద్ర [కూ, ఖ, బి, ప]

ఈ వారము మీకు యోగము ఎక్కువ. ఉన్న యిబ్బందులు తీరుతవి. అనుకున్న సొమ్ము చేతికి వస్తుంది. దానాలలో గలుపు కలుగుతుంది. పురుష సంతానము గుఖ సంతోషాలకై చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. పండితులతో శాస్త్ర ప్రసంగములు చేయుటచే విజ్ఞానము వృద్ధిపొందుతుంది. ఉద్యోగస్తులకు అధికారులు పెరుగుతుంది. 80, 81, 1 భాగ్యవృద్ధి, కార్యనుకూలత. 2, 3 బంధువుల రాకపోకలచే ఖర్చులు. 4, 5 ధనలాభము, పండితిగోష్ఠి. ఉపాధ్యాయులకు, పండితులకు, వ్యాయాపారులకు, వ్యాయాసానములలో ఉద్యోగులకు మేలుకాలము. విద్యార్థులు కొత్తసంగతులు తెలుసుకుంటారు.

పునర్వసు [కే, కో, హా, హీ]

ఈ వారము మీకు యోగదాయకమైనా మానసికాందోళన వుంటుంది. ధనయోగము కలుగుతుంది. కవితాగోష్ఠి, గానసభలవంటి వినోదాలలో బంధుమిత్రులతో కలిసి పాల్గొంటారు. ఇదివరకు అవారోగ్యముతో వున్న మారమైన ఆత్మలు కోలుకుంటున్న వారి తెలిసి సంతోషము పొందుతారు. నీటిపై ప్రయాణము చేయవలసి వస్తుంది, ప్రతి, దూది, నూలు, బట్టలు, బియ్యము, వెండినగల వ్యాపారస్తులకు లాభ యోగము. కవులకు, గాయకులకు, నటీనటులకు మేలుకాలము. 80, 81 1 తేదీలలో ధనయోగము, కార్యసిద్ధి. 2, 3 మానసికాందోళన 4, 5 కుళిలవార్త. బంధువులరాక, విందు వినోదము.

పుష్యమి [హూ, హే, హో, డా]

గత రెండువారములకంటే ఈ వారము కూడా మీకు యోగదాయము. కొత్త అనుభవములు కలుగుతవి. ఆదాయము అనుకున్న దానికన్నా ఎక్కువవుతుంది. శుభకార్యాలలో చన చేస్తారు. సాంఘిక సేవచేసి కీర్తి పొందుతారు కొత్తవిషయములనుగురించిచేసినఆలోచనలను కార్యరూపములోకి తీసుకొస్తారు. విద్యార్థులు ఉత్సాహముగా చదువుకుంటారు. ఉద్యోగస్తులకు హోదాతో గౌరవముకూడా పెరుగుతుంది. ఖరీదైన వస్తువుల క్రయవిక్రయములలో వర్తకులకు అనుకున్న దానికన్నా ఎక్కువ లాభము కలుగుతుంది. 80, 81, 1 ధనయోగము, ప్రయాణము, స్త్రీలతోనూ, ఆపులతోనూ విందు, విశోదము. 2, 3 అధిక ఖర్చులు. 4, 5 సంఘసేవ. కీర్తి, భార్యకు అలంకారప్రాప్తి.

★ న క్త ప లి తా లు ★

* ఆశ్రేష [డి, డూ, డే, డో] *

ఈ వారము యల్ప కార్యములకు ఆటంకములు కలుగుతవి. కార్యభారమువల్ల తీరుబడి వుండదు. ఆర్థికస్థితి సరిగా వుండవందున గృహసరములు తీరక ఇబ్బంది కలుగుతుంది. వేళతప్పిన నిద్ర, భోజనమువల్ల, కళ్ళు మంట, కాకుపీకు, తలబొట వంటి అనారోగ్య నూనెలు కలుగడగానే బొంప దిక్కు పొందుట మేలు. ఉద్యోగస్తులకు ఒత్తిపున్నా అధికారుల మన్నన పొందుతారు. వర్తకులకు శ్రమ ఎక్కువ. రాజకీయ వాదులకు మేలుగా వుంటుంది. 2, 3, తేదీలు అనారోగ్యము. 4, 5 తేదీలలో కార్యలాభము, ధనయోగము.

* మఖ [మా, మీ, మూ, మే] *

ఈ వారము మీకు విశ్రమయోగము. మొదట్లో విరాళిగా వుంటుంది. క్రమేణా స్నేహితుల సహాయమువల లాభము పొందుతారు. ధనలోపమువల్ల ఆందోళన. ఉద్యోగస్తులకు మంచి కోరికలు కౌపు. వర్తకులకు హంద్యం. విద్యార్థులకు శ్రద్ధ తక్కువ. ప్రభుత్వముచే రహస్య భేదనకు నియమితులౌతారు. మనోవ్యధ. గృహకలతలు, విరాళి వంటి అవయోగములున్ననూ, ప్రయాణము, విశ్రాంతి, కార్యనిర్దిష్ట, విచారములతో పరిచయము, అపురూపము సంపాదన మొదలగు మంచి యోగములు కూడా కలుగుతవి. 2, 3 తేదీలలో ఆత్మల ఆరోగ్య చింత.

* పూర్వఫల్గుణి (పుబ్బ) *

మో, టా, టీ, టూ

ఈ వారము మీరు తలపెట్టిన వస్తులకు ఆటంకములు కలుగుతవి. ధనాభావమునకు తోడు బంధువుల రాకపోకలవల్ల అధిక ఖర్చులచే మనోవ్యధగా వుంటుంది. మత సంబంధ మైన ఉపన్యాసములు వినుట, వ్యాసములు చదువుట, సాధుసాంగత్యములవల్ల, అధ్యాత్మిక చింతచేతను మనోవికాసము కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్తులు కొంత శ్రమపడిన పైని మేలు పొందుతారు. వర్తకులకు ఆకస్మాత్తుగా ధనలాభము కలుగుతుంది. వారముంత ఆటంకములు, గృహకలతలు, అధిక ఖర్చులు వున్నా, నష్టప్రకృత్యాధము, సాధుసాంగత్యము, ఆత్మవికాసము వంటి శుభయోగములు కూడా కలుగుతవి. 2, 3 తేదీలలో ఆత్మల ఆరోగ్యము సరిగా వుండవందువల్ల వ్యధ.

* ఉత్తరఫల్గుణి (ఉత్తర) *

[ఛే, ఛో, పా, పీ]

ఈ వారము పరోపకారమునకు పూను

కొని సాగక మాటపడి విచారిస్తారు కార్యభారము ఎక్కువ. ధనలోపముచే క్రిందు మోహతారు. కొద్దివ్యవహారములలో గలపు పొందుతారు. భార్య ఆరోగ్యము ఆందోళన కలిగిస్తుంది. ఆపర దినుసులు, ఉప్పు, మినుములు, నువ్వులు, నూనె వర్తకులకు మేలుగా వుంటుంది. ఆటంకములు, కలహాలు వంటి ఒడిదుడుకులున్నా సవలాభము, కార్యానుకూలత వంటి శుభయోగములు కూడా కలుగుతవి. 2, 3 తేదీలలో భార్య అనారోగ్యము. విద్యార్థులకు బద్ధకము. ఉద్యోగస్తులకు బద్ధి.

* హస్త [పూ, ప, ణ, ఠ] *

ఈ వారము రాబడికి మించిన ఖర్చులు కలుగుటచే అప్పుచేయవలసి వస్తుంది. ప్రారంభించిన కార్యములకు ఆటంకములు కలిగినా, అదైర్వ్యపడక ప్రయత్నించి తుదికు ఫలప్రాప్తిని పొందుతారు. శరీరముపై కురుపులు తేస్తాయి. అగ్నివలగాని, యంత్రముల వలగాని, నాడి పనిముట్లవలగాని అవయవములకు అపాయము జరుగవచ్చును. ఉద్యోగస్తులకు అధికారుల బొటములవలచే మనోవ్యధ. సాధర సహాయము కలుగుటవల ఇది వరకు చేసిన అప్పు తీరుస్తారు. భూస్వాములకు, గమల యజమానులకున్నా శ్రమతో కూడిన లాభయోగము. పోలీసుకాఖవారికి మేలుకాలము. 2, 3 ప్రసాదము, బదిలీ. 4, 5 ధనయోగము.

* చిత్త [వే, పో, రా, రీ] *

ఈ వారము మీ పలుకుబడి వల్ల కార్యనిర్దిష్ట పొందుతారు. ఆర్థికస్థితి బాగుంటుంది. నూతన విశ్రాంతిగా కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్తులకు అధికారుల ఆదరణ లభిస్తుంది. మంచి ఉత్తరములు వస్తవి. డాక్టర్లకు, గణిత శాస్త్రజ్ఞులకు, కవులకు, కవిలకు, నటి నటులకు యోగకాలము. వస్త్రములు, ఇత్తిడి, యంత్రవర్తకులకు యోగకాలము. 80, 81, 1 కార్యానుకూలత, ధనయోగము, విద్యాగోష్టి. 2, 3 అధికఖర్చులు, బద్ధకము. 4, 5 మంచి వార్తలు, అధికారుల ఆదరణ. విద్యార్థులకు అనుకూలము కవులు నూతన రచనలు ప్రారంభిస్తారు.

* స్వాతి [రూ, రే, రో, తా] *

ఈ వారము దేవతావాక్యాభిక్తి, పుణ్యక్షేత్ర సంచారము, ధనలాభము, పుణ్యకార్యాచరణ, పుత్రిపాపీ నూచనలు, గృహమందు శుభకార్యలోచనలు జరుగుట, విరుదులుపొందుట, ఆకస్మిక ప్రభుసన్యాసము, నుఖజీవనము, వైద్య, వ్యోతిష శాస్త్ర ప్రపంగములు, ధనకార్య ప్రయత్నములు వంటి రాజయోగములు కలుగుతవి. విద్యా

దరలు:

స్తూలు, వస్త్రములు : మందముగా వుండును.

నూనె దినుసులు : విలబాటుగా వుండును.

తెలము, పంచదార, చింతపండు : మార్పులేదు.

అవార ధాన్యములు : మందముగను.

పప్పుదినుసులు : విలబాటుగా వుండును.

వెండి, బంగారము : క్రమముగా మందముగా వుండును.

అంతటా సాధారణముగా వర్షించును.

* * *

జన్మనక్షత్రము బట్టిగాని, జన్మనక్షత్రము నెరుగనివారు నామనక్షత్రము (వారి వారి పేర ననుసరించి పేరు మొదటి యక్షరము)ను బట్టిగాని ఫలితాలు తెలుసుకొనునది కృష్ణాక్షరము పేరునకు వ్యుక్తి నక్షత్రమున్నూ, హృష్ణాక్షరము పేరునకు స్వాతియు, క్రిష్ణాక్షరము పేరునకు చిత్తియును, క్షేత్రపాలకుడనే పేరునకు హస్తయును, భీముడు. భైరవును అనే పేర్లకు పూర్వాక్షరమును చూచుకొనునది.

గులు కొంత సంగతులు తెలుసుకుంటారు; ఉపాధ్యాయులకు, పండితులకు, నాయకులకు, నాయకులకు, నాయకులకు ఉద్యోగములకు యోగకాలము.

* విశాఖ [తీ, తూ, తే, తో] *

ఈ వారము మీకు తలచిన కార్యములలో జయము, నీటివిద్రావ ప్రయాణము, తెల వివస్తువులు కొనుట, వినోదములలో పాల్గొనుట, దధి, తీర, మధురపదార్థయు కనుభోజనము వెండిపాత్రలతో చేయుటవంటి యోగములు కలుగును. విద్యార్థులకు మేలుగావుంటుంది. ప్రతి, దూది నూలు, తెల వివస్త్రములు, వెండి, బియ్యము ద్రవపదార్థ వస్తువుల క్రయవిక్రయములవల్ల వర్తకులకు లాభము. కవులకు, గాయకులకు, నటీనటులకు యోగకాలము. వారముంతయు శుభయోగములు ఉన్నా మనసికాందోళనతో 2, 3 తేదీలు కూడియుంటుంది.

* అనూరాధ [నా, నీ, నూ, నే] *

ఈ వారము ఇష్టరస్తులాభము, వివాహాది శుభకార్యలోచన, కృషి మూలకముగా లాభము, ధనధాన్యవృద్ధి, పశుసంపద, పరోపకారమువల్ల క్రి, ప్రభుత్వ కార్యనిర్వహణ వల్ల గౌరవమువంటి రాజయోగములు కలుగుతవి. విద్యార్థులకు మేలుగావుంటుంది. ఖరీదైన వస్తువుల క్రయవిక్రయములలో వర్తకులకు లాభయోగము. కవులకు, గాయకు

లకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు యోగకాలము. 2, 8, తేదీలలో ఖటుంబకలతలు. 4, 5 తేదీలలో ధనయోగము.

* జ్యేష్ఠ [నో, యా, యా, యూ] *

ఈ వారము మీకు రాబడి తక్కువ. కార్యభారము ఎక్కువ. గృహవిషయములు తీరినందునకలతలు. ఆరోగ్యం చెడుచున్నట్లు నూచనలు కనబడగానే గ్రహరాజైన రవికి కొంతచేయించుట, జ్వేషధిచికిత్సను పొందుట మేలు. ఉద్యోగస్థులకు కొత్త సమస్యలు వర్తకులకు ఆందోళన. విద్యార్థులకు మంచికాలముకాదు. 30, 31, 1 తేదీలలో ఆటంకములు. కార్యభంగము, శ్రమ కలిగిననూ, పితృవరమునుండి సహాయము, కార్యలాభముకూడా వుంటవి. 2, 8 తేదీలలో అనారోగ్యము. 4, 5 తేదీలలో లాభియోగము.

* మూల [యే, యో, భా, బీ] *

ఈ వారము నిలకడలేని ఆలోచనలతో యేపని చేయ్యలేకపోతారు. ధనలోపమువల్ల యిబ్బంది. శ్రమపడినప్పటికీ మూటకొడు. గృహమందున్న వృద్ధుల అనారోగ్యము ఆందోళన కలిగిస్తుంది. ఆకస్మికముగా కలుగుకున్న మిత్రుని సహాయమువల్ల చిక్కులు తొలగి ఫలనీడి కలుగుతుంది. ప్రయాణము చేయవలసి వస్తుంది. అందువల్ల వర్తకులకు లాభము ఉద్యోగస్థులకు బదిలీఅయే ధయము కలుగుతుంది. విద్యార్థులకు మంచికాలము కాదు. 30, 31, 1 ప్రయాణము విదేశీయుల పరీక్షయము. విచిత్ర వస్తు సంపాదన. 2, 8 ఆవుల ఆనారోగ్యము. 4, 5 సుత్రిదర్శనము, కార్యలాభము.

* పూర్వాషాఢ [బూ, ధ, భా, డా] *

ఈ వారము మీకు మిత్రమయోగము. ధనలోపము వుంటుంది. అనుకున్నట్లుగా పనులు జరగవు. కొరిన సహాయము లభించదు. అవసరములు తీరక ఆందోళన కలుగుతుంది. దైవముపై భారమువేసి కార్యసాధనకు ప్రయత్నించి ఫలమును పొందుతారు. వర్తకులకు చాలాకాలమునుండి రాకుండా నిలిచిపోయిన బాకీలు వసూలవుతవి. 30, 31 1 పుణ్యపురుషా సాంగత్యము. ఆత్మవికాసము, కాంతి, ధనయోగము. 2, 8 ఇంట్లో వారి అనారోగ్యముచే ఆందోళన. 4, 5 గ్రీష్మ ద్రవ్యలాభము. పుణ్యక్షేత్ర దర్శనము, వింత వస్తువులను చూచుట.

* ఉత్తరాషాఢ [బే, బో, జా, జీ] *

ఈ వారము కార్యభారముచే శ్రమ ఎక్కువ. ఇతరులకొరకు శ్రమపడిననూ చేసిన ప్రయత్నము ఫలించనందున మూటపడతారు. కొద్ది వ్యవహారములు మీపరము అయినా మరికొన్ని కొత్తచిక్కులు తలెత్తు

తాయి. భార్యకు ఆరోగ్యము చెడుటవల్ల ఆందోళన కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్థులకు బదిలీఅయే నూచన లున్నవి. అవరదీనులు, ఉప్పు, మినుములు, నవ్వులు, నూనె వ్యాపారస్థులకు లాభియోగము. అన్యజాతి వారివల్ల గౌరవము కలుగుతుంది. 30, 31, 1 శ్రమతో కూడిన కార్యానుకూలత. 2, 8 వివాదములు, నిందలు, ఆరోగ్యచింత. 4, 5 వైవారిచే గౌరవము.

* శ్రవణము [జూ, జే, జో, ఘా] *

ఈ వారము ఎంత ప్రయత్నించినా కార్యసాధనలో అనేక ఆటంకాలు కలుగుతవి. సాహసము, పట్టుదలగువారగుటచేతను విరాళి పొందకుండా కలిగిన చిక్కులను విప్పకొని మేలు పొందుతారు సాధర సహాయమువల్ల ఒడిదుడుకులు సదుకుంటాయి. జాగ్రత్తగా వుండుటవల్ల అవయవములకు చెబ్బలు తగిలే ప్రమాదము తప్పవచ్చును. 30, 31, 1 కార్యభంగము, మనోవ్యధకుంటి ప్రతికూలములున్నా సాధర సహాయము, కార్యానుకూలత కలుగుతవి. 2, 8 ప్రమాదము. 4, 5 ధనయోగము, కార్యసాగన. రహాయనలవలె, ఖనిజములు, లోహముల వ్యాపారస్థులకు లాభియోగం.

* ధనిష్ఠ [గా, గీ, గూ, గే] *

ఈ వారము మీకు యోగదాయకము. యుక్తిగా యత్న కార్యములను సాధిస్తారు జ్ఞాతులవల్ల ధనసహాయము, అధికారులవల్ల కార్యసహాయము కలుగుతవి. కొత్తవారితో పరిచయ లాభము, ధనయోగము. ఈకావ్య దిక్కునుండి మంచివార్త తెలియును. విద్యార్థులకు అనుకూలము జ్యోతిష శాస్త్రజ్ఞులకు, గణితశాస్త్రజ్ఞులకు, డాక్టర్లకు, కవులకు, కల్యాణకు, నటీనటులకు యోగకాలము. 30, 31, 1 ధనలాభము, కార్యసిద్ధి, మిత్రలాభము, మంచివార్త. 2, 8 అనుకొని ఖర్చులు, ఆందోళన. 4, 5 ఉద్యోగస్థులకు ప్రమాదముకుంటి అనుకూల ఫలసితి. కవులు నూతన రచనలు మొదలుపెడతారు.

* శతభిషం [గో, సా, సీ, సూ] *

ఈ వారము మీకు యోగప్రదం. గత వారము అవకుండా నిలిచిపోయిన పనులు ఈవారము సుముఖమవుతాయి. అధికారముతో ధనదాయముకూడా పెరుగుతుంది. విద్యుదులు పొందుట, సన్మానములు కలుగుట వంటి రాజయోగములు కలుగుతవి. పండిత గోష్ఠి, నూతన గ్రంథపఠనముచే విజ్ఞాన వృద్ధి అవుతవి. 30, 31, 1 ధనలాభము, కార్యానుకూలత, సంతానమునకు శ్రేయస్సృద్ధి. 2, 8 నిలకడలేనిస్థితి. 4, 5 పండితగోష్ఠి, సన్మానము. ఉపాధ్యాయులకు, పండితులకు, న్యాయవాదులకు వారమంతా యోగకాలము.

* పూర్వాభాద్ర [నే, సో, దా, దీ] *

ఈ వారము అన్ని రంగములలోనూ మీకు చేసే ప్రయత్నాలు అనుకూలముగా కొనసాగుతవి. ఆదాయము ఎక్కువవుతుంది. ఇంట్లోవారి ఆరోగ్యము బాగుపడుతుంది. దక్షిణదిక్కునుండి మంచివార్త వింటారు. కవిత్వగోష్ఠి, గానసభలు మున్నగు వినోదములలో పాల్గొంటారు. నీటిపై ప్రయాణం చేయవలసి వుంటుంది. విద్యార్థులకు మేలుకాలము. దధి, క్షీర, మధుర పదార్థములకు ఖనిజసమము చేస్తారు. వియ్యము, నూలు, బట్టలు, వెండి వ్యాపారస్థులకు లాభము. 30, 31, 1 ధనలాభము, కార్యసిద్ధి. 2, 8, మానసికాందోళన, ఖర్చులు ఎక్కువ. 4, 5 విందు, వినోదము. కవులకు, గాయకులకు, నటీనటులకు యోగకాలము.

* ఉత్తరాభాద్ర [దూ, శం, ఛా, ఛా] *

ఈ వారము యత్న కార్యములు ఫలిస్తాయి. అనుకున్న దావికన్నా ఎక్కువగా ఆదాయం పెరుగుతుంది. దూరప్రయాణం చేయవలసి వుంటుంది. సాంఘిక కార్యములలో కీర్తి గొంటారు. శుభకార్యాలచేపలు చేస్తారు. బంధుమిత్రులతోనూ, స్త్రీలతోనూ, విందు వినోదము. విద్యార్థులకు అనుకూలము. వర్తకులకు విలువగల వస్తువుల క్రయవిక్రయములలో లాభము. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు నటీనటులకు యోగకాలము. 30, 31, 1 ప్రయాణము, ధనలాభము, కార్యసిద్ధి. 2, 8 అధిక ఖర్చులు. 4, 5 సన్మానము, విందు, వినోదము, ఆలంకార ప్రాప్తి.

* రేవతి [దే, దో, చా, చీ] *

ఈ వారము కార్యభారము ఎక్కువ. రాజవారా ప్రసంగములు, వింత మూటలు వినుట, పరాక్రమమువల్ల ఘనత, ధనలాభము ప్రయాణము వుంటాయి. ఆకాల భోజనము వల్ల వేడిచేసి కడుపునొప్పి నేరిపిడ, బలహీనత వంటి నూచనలు కనబడగానే జ్వేషధిచికిత్సపొందుట మేలు. ఉద్యోగస్థులకు బదిలీయగుటగాని ఒత్తిడికి తట్టుకోలేక కలవు పెట్టుటగాని జరుగును. విద్యార్థులకు బద్ధకము. 30, 31, 1 ప్రయాణము, ఘనత ధనలాభము కార్యానుకూలత. 2, 8 అనారోగ్యము, బదిలీ నూచన. 4, 5 అనుకూలయోగము. ★

అధైర్యపడవద్దు

కాస్టియ మెన, నిజమైన SEX—ADVICE పొందవచ్చును. మీకు ఉండుకొన్న లక్షణములు వ్రాయుచూ, యింకా వివరాలకు కవర పంపేడి. డాక్టర్ రత్నంసన్స్, (Estd 1904) మలకపేట బిలింస్, హైదరాబాద్ - 2. (డక్కా)

వనితాలోకం

ఆంధ్ర - వారపత్రిక

నేనూ నీ ఏ చదివానుకానీ ప్రయోజనం? అని నిప్పువా చెందావు నీ అభిప్రాయం అర్థం చేసుకున్నాను కానీ ఏ భవిష్యత్తునీ నీ న్యూరీలేకపోయాను.

అడదాని చదువుకు సార్వత్రికేదని నీకు బాగా అనుభవమైందా? లేదు అది నీ మనస్తత్వం ప్రతి తీవ్రతలనూ ప్రతీక్షణం వీవో సంఘటనలు జరుగుతూనే వుంటాయి అటువంటి సంఘటన లెంతో అమానుషమైనవైతే, వాటికి కించితు విలువవుటలలో అర్థమంది కానీ నీ అనుభవాలు అతి పరాజయమైనవి నీ చదువుమధ్యించి గానీ, నీకురించి గానీ ఎప్పుడూ ఎవ్వరూ ఏమీ అడగలేదు నీకు డిగ్రీవుందినే విలువవులేదు అసలు చదువు చదివాననే ఎవ్వరూ పట్టించుకోవటం లేదు అందుకే నీ ప్రాణం చివుకుకుంటుంది ఎదటివాళ్ళు నీ చదువునీ, నిన్ను గౌరవించటం లేదనే బాధలో "ప్రయోజనంలేని డిగ్రీ లేకుంటే మాత్రం ఏం?" అని నిభావం అంతా నీ సంసారం గురించి, భర్త హోదానీ, పిల్లా పాపనీ అదుపుతారు చదువులేని అడదాన్ను డిగ్రీనట్టు వన్నుయివే అడగి పూరుకోవాలా? అని నువ్వు మధనపడతావు కానీ యింతపడిన కూడా మన సంప్రదాయాలు, వాతావరణం అర్థం చేసుకోలేక అసలు విషయానికే ఎదురుపట్టటం చిత్రంగావుంది

ఇప్పటివరకూ, యిప్పుడుకూడా మనలో చదువుకున్న అడదాళ్ళెందరు వాళ్ళే క్రిందట మనపైల నాయాంలలో అసలు వాస్తవి అందుకే నువ్వేం చదువుకున్నావని అడదాన్ను డిగ్రీ అలవాటు మనలోలేదు ఇప్పుడిప్పుడే యువకు లెప్పుడైతే తారసపడితే చదువు విషయం సంప్రదించాల్సిన అవసరాలు అవకాశాలు వస్తున్నాయి రాను రాను తప్పనిసరి, అలవాటాకూడాబోతుంది అంటే మనం యిప్పుడిప్పుడే కాస్త ప్రపంచంలోకి వస్తున్నా మమ్మీమాట అందుకే లోకం మనకేనీ ఆలస్యంగా చూస్తుంది మగవాళ్ళలా కాదు ఆదిమంనీ వాళ్ళ స్థాయేవేరు మగవాడికి చదువు, హోదావుంటే బావుంటుందనీ, వుండితీరాలనీ లోకం ఏవాడో గుర్తించింది ఈ వాటికీ, గౌరవిస్తోంది కానీ యీమీదట యిద్దర్నీ గౌరవిస్తుంది

అసలు చదువుకేకకీ విలువుందిని అంగీకరిస్తావా? పుట్టినవ్యక్తి పుట్టినట్టే చలనం లేకుండా అతుంబానం తెలివండా మోడులావుంటే ఎలావుంటుంది? విశేషానిం డి

అక్షరాభ్యాసం చేసుకుని స్కూల్లోనూ, కాలేజీలోనూ, విద్య చేస్తుకుని డిగ్రీపొందితే ఎలావుంటుంది? ఏమటికేదా? ఇద్దరూ మనుషులే కారీకంగా యిద్దరూ ఒకే కానీ మానసికంగా వాళ్ళలో వూహించలేని, అమానుషమైన, చిత్రమైనకేదా ఒకడురాయి ఒకడురత్నం... ఒకడుమోడు... మరొకడు చిగురు! ఎందుకని? మొదటి వ్యక్తి అత్యల్పమైన జ్ఞానం వికసించే అవకాశాలకే వికసించితే స్థాణువులా వుండిపోయింది పుట్టినప్పుడిద్దరూ సమానమేదా రెండోవ్యక్తి జ్ఞానం అమానుషం, ఆ మొదడు ప్రతీక్షణం ప్రకృతిరహస్యాలని భేదించాలనే యోచన ఉంది ఇదే ఇద్దరు వ్యక్తులూ చదువుచూపించేకేదా—మంచులాంటిసనా మైన జ్ఞానంమీద మార్మకరణంలా పనిజ చేస్తుంది చదువు.

ఇంటివిలువైన చదువు చేస్తుకుని విజ్ఞానం సంపాదించటానికి స్త్రీ పురుష భేదాలెంచటం అనివేకం మొగవాడేం చేస్తుకుంటాడో అడదనీ చేస్తుకుంటుంది మాటవరకే కడియో ఎలాఫనిచేస్తుందో మొగవాడే తెలుసుకుంటే బావుంటుంది గానీ అడదేం తెలుసుకోవాలి? ఎందుకూ? అనటం ఎంత సమంజసమో జ్ఞానోపార్జన! స్త్రీ పురుష భేదాలెంచటం అంత సమంజసం చదువుల తల్లి సరస్వతి అడది సాధారణంగా విద్యారీనికుండే చుకుకు, తెలివీ విద్యార్థి కడదు కారణం తెలివీ కాని నిజమంటే

నీ అభిప్రాయం "అడదీకంటే ఏంలాభం? డబ్బురండేగానీ, వుద్యోగం చేస్తుందా? సార్వత్రికం చేసుకుంటుందా? కనీసం ఎవరైనా అడగనే అడగరా!" అని ఇలా చాలామంది అంటారు అలవాటు చేసుకున్నాడు

కానీ ప్రభావతీ! చదువుకే గయ్యసానం వుద్యోగంకాదు విజ్ఞానం మొగవాడేవా చదువుకున్నంత మాత్రాన వుద్యోగం చేపీ తీరాలనే నియమమీలేదు సంసారం పొసించుకోగలగటానికి, డబ్బు సంపాదించటానికి వుద్యోగం చెయ్యాలి ఉద్యోగం చెయ్యాలంటే అరత (డిగ్రీ) వుండాలి డిగ్రీవున్న వాడవసరమైతే (అ అవసరం డబ్బు కోసం కావచ్చు కేవలం కాలక్షేపంకోసం కావచ్చు లేదా హోదా మీద మోజు కావచ్చు ఏదోఒకటి) వుద్యోగం చేస్తాడు అవసరమేలేబోలే వుద్యోగం ఎందుకని? ఇదే ఒకరకటిలో చూస్తే అవసరమన్న

అడది వుద్యోగం చేసుంది లేనిది పూరుకొంటుంది బహుశా యివ్వాలి లేని అవసరం లేవు రావచ్చు లేవు వుద్యోగం చెయ్యండి గడవకపోవచ్చు అప్పుడు డిగ్రీ ఎక్కణించి వస్తుంది? మానసికవిలం, దింపివగండం మారే శక్తియున్న మనపరిస్థితి నిశ్చలంగా ఉంటుందిని గ్యారంటీవుందా?

అడదాని చదువుకు సార్వత్రికేమిటి? అంటావు అదే నాకు వచ్చుదు అసలు చదువుకే సార్వత్రిక ఉద్యోగంకాదని మరోసారి చెప్తున్నాను మొగవాడిచదువు సార్వత్రికండా? లేదు కాలేజీలో చేస్తుకునేదానికీ, వుద్యోగంలో చేయాలి సవనకీ ఎక్కడా సంబంధం వుండదు డాక్టరీ, ప్లీడరీ, ఇంజనీరింగలాంటి కొన్ని విద్యలే నిజంగా సార్వత్రికమవున్నాయి కానీ ప్రతి డిగ్రీ సార్వత్రికం కావటంలేదు అందుకని ఆ డిగ్రీయే అవసరమంటామా? విజ్ఞానంసంపాదించాడు అంతేచాలు

నీలాటి విద్యార్థికులు ఎందరో ఉద్యోగాలు చెప్పిస్తారు ఇంకెందరో చెయ్యటం లేదు ఎందుకని? ఇద్దరు పిల్లల్ని ఎవరు చూస్తాడు? వంశేకు చెప్పిస్తాడు సంసారానికి లక్షపనులుంటాయి ఇలాంటి ఆఫీసులో కూర్చుంటే యిలెవరు చక్క జెడతారు? పూయంత్రం అలసిపోయినచ్చే భర్తకేవల రెడురోపాకు చిన్న వ్యవస్థకి భార్యభర్తలు తలోదారిపోతే, పూయంత్రం యింటికొచ్చే వేళకి యిల్లు బోసిగా లేదా గంధర్గాళంగా చూలాలిలా వుంటుంది అందుకే ఇల్లాలు ఇంటిలో వుండి ఇల్లు చక్కబెటుకుంటుంది నిపుకుగప్పిని నిప్పులా, స్త్రీత్వం వుంటేవుచ్చుకుని, గాదుగెటెయియూడా గృహిణీలావుండిపోతుంది వాస్తాల్లు టకటకలాడించుకుంటూ, హింద్ బాగ్ గిరిగిరాతిప్పుతూ, బారిపోయేపెటని సర్దుకోకుండా, వడి వీధిలో హింద్ బాగ్ తెరిచి లిఫ్ట్ కి సరి చేసుకుంటూ తిరిగిలేనేనా విద్యుత్ సార్వత్రిక సంపాదించిన విజ్ఞానం సేమకు చేసుకుంటూ కుటుంబం సరిదిద్దుకోవటంలో, భర్తకి ఆణువికగా వుండటంలో, పిల్లల్ని యోగ్యులుగా పెంచుకోటంలోలేదా విద్యుత్ సార్వత్రిక అసలు అడది వుద్యోగం చెయ్యటం తప్ప గాదు అది వాళ్ళ అవసరాలమీద ఆధారపడివుంటుంది ఇటు యింట్లో నేనా, అటు ఆఫీసులో నేనా బోకిల్లుపోకుండా అందంగా దూర్వటి నిర్వహించుకోవటంలోనే వుంది గౌరవం.

★ ప్రీయ మై న ప్రభావతీ! ★

అవసరంలేని అపహ్లావాలు వుద్వేగం చెయ్యల్సిన అవసరం రావాలని కోరుకోవడం. గృహిణిగానే తన చదువు వినియోగించుకోవాల్సిన అవసరాలు కోల్పోయింది. మొట్టమొదటిది భర్త ముచ్చట తీర్చటం. భవానీలో పడిపోయి, మనసు పూరు పెడుతున్నా, అదమాయించి, వేల కట్నాలతో నూలుగేత్రానా చూసి ఎరగని అమ్మాయిల్ని పెద్ద పెద్ద వుద్వేగములు, విద్యావంతులూ పెళ్ళియిలే చేసుకుంటున్నారని, ఆ తర్వాత తన పర్వాలకి తగినదికాదని అసంతృప్తిగా ఫీవలం జరుగుతుంది. రెండు సంగతులు చెప్తాను. ఓసారి మా బంధువు లమ్మాయికి భర్త వుత్తరం రాకాడు. అవిడ కొరికతో ఆ వుత్తరం నేను చూడాలివచ్చింది. అందులో ఒకటే సాద: "నువ్వంత తేలిక తక్కువ దాని తనుకోలేదు. ఎంతో సర్దాతో, ఆకతో నీ కన్నో విషయాలు రాస్తున్నాను. సరిగా జవాబివ్వటం తెలిదు. వాలుకు వెల్లకో చీటి రాస్తావు లక్ష్మీ. తప్పలో. ముచ్చటగా వుత్తరం రావటం నీకు చేతిగాదంటే వాకెంతో బాధగావుంది. ఎంతరానినా అర్థం చేసుకోవు" ఇలా ఎంతో అసంతృప్తిగా, విరక్తిగా వడిచిందా వుత్తరం. నిజంగా నాకు మాత్రం అతిమీద కనితీరి నటించింది. ఏం? అంత ముచ్చట పడేవాడు స్వల్ప కట్నంతో సర్దా తీర్చి అమ్మాయిని చేసుకోలేకపోయాడా? చదువుకొనిదని తెలిసి కూడా దూరపాటుకొనుల కొకపడి, ఈనాడే అమ్మాయిని సతాయించటం చేసికీ?

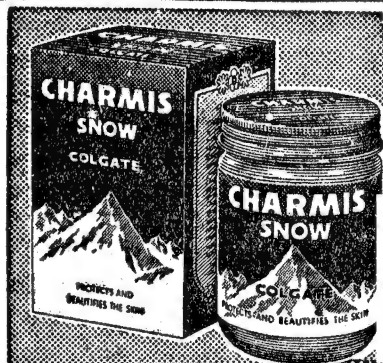
కానీ ఆ అమ్మాయికి చదువుంటే ఆరని సర్దా తీరేదికాదా? - ఇంకోవిషయం. ఓ ఇంజనీర్ పెళ్ళికిముందు ఒక పరకు పెట్టాడు. ఏమని? "మీ అమ్మాయి నేను చెప్పినట్లు వివారి. క్లబ్బుకి రమ్మంటాను. నేనుగీ రమ్మంటాను. నీనిమాలకి తీసికెల్తాను. ఏమీ సిగ్గుపడకుడను. వుత్తరాలు రాస్తుందాటి. సోమర్ గా మాట్లాడాలి" ఈ విధమైన పరకు అమ్మాయి తనకు వాళ్ళికి రించారు" ఓ నువ్వు రావొద్దన్న చోటికి కూడావసుంది" అని చెప్పి పెళ్ళిచేశారు. తర్వాత ఎక్కడెక్కడికి తీసివెళ్ళున్నాడో నాకు తెలియలేదు. కానీ చాలామంది చగువుకున్నా విచ్చల విడిగా తిరగటం అసహ్యించు కంటారు. ఇక చదువుకొని ఆ అమ్మాయి భర్త చెప్పినట్లు విన్నప్పటికీ ఏదోదూర్తినిరవ్వరించి నచ్చే వుంటుందిగానీ, పరకుల ద్వారా ప్రేమ ఎలావుండగలగుతుంది? ఇంగ్లీషు షిఫ్టర్ కలాం" రమ్మంటాడు. తప్పుని ఎరిగా వెళ్ళుందిగానీ ఏం లాభం? ఇద్దరికీ సుఖం లేదు. డబ్బుకోసం కోర్కెల్ని చంపుకుంటారుగానీ, చదువుకున్నవాడు, చగువుకున్నవాణ్ణి పెళ్ళాడితే బావుండేదని మనవపడతాడు. ఒక బ్యాంకు ఎన్ని విషయాలు చెప్పినా ఎదటి వాళ్ళకి చెప్పాడు కానీ యింట్లో భార్యతో మనసిచ్చి మాట్లాడడు" విన్నో చదువు నాకే చెప్పకపోతే మీ అవిడికి చెప్పకొరాదా?" అని సర్దాకి విసుక్కుంటే "దానికి చెప్పి లాభం లేదు అర్థం చేసుకోడు" అంటాడు నీరియన్ గా. మొత్తాన్ని భార్యలు తమకితగ వాళ్ళు కొరని ఏ తుణుం అనుకుంటానో,

ఆ తుణుంనుంచే కలిసి మెలిసి వుండలేక పోతారు. ప్రీ చదువుకి ముఖ్యమైన సార్థకత యిది.

కుటుంబ సంరక్షణ, పిల్లల పెంపకం లాంటి గృహవిషయాలూ, బతుకు దెగ వూ, యిరుగూ పొరుగులాంటి బయట పది మందితో మెలిగే తీరులో విద్యావంతురాలికి విద్యాపీనురాలికి లేదా వుంటుంది. చదువులేని వాళ్ళు సంసారాలు చేసుకోటం లేదా? అనకు. ఓ సంగతి, ఒకావిడ కొడుకేం చెప్పినా విన్నేస్తుంది "ఇన్ స్పెక్టర్ గారొస్తున్నారు. ఆయనకి వింగుచేసాం. అరయాపాయి తెచ్చున్నాను" లేదా "గ్రూప్ ఫోటో తీయించుకుంటున్నాం" (ఎప్పుడుపడితే ఆప్పుడే) కొత్త పుస్తకం కొనకొచ్చాలి. (పరిశీల్చుకుడా) ఇలా తరుచు ఏదోవంక బెట్టి ఆరా, పావలాతీసుకు పోతుంటాడు. ఆ ప్రమాదా ఇన్ స్పెక్టర్ కి విందు చెయ్యాలనీ, ఎప్పుడుపడితే ఆప్పుడు ఫోటో తీయించుకోవాలనీ, పరిశీల్చు పుస్తకాలు కొనకొచ్చాలనీ, అవిడికి కేరీ. చెప్పగానే నచ్చేస్తుంది. ఇలాంటివే యింటా బయటా ఎన్నో గొడవలెదురాతాయి. కానీ విద్యావంతురాలైతే అలాబోల్తాపడకు ఇదే ఆడదాని విద్యకి సార్థకత. భర్తని సంతృప్తి పర్చి తెలిగి సంతారం చేసుకోటంకంటే మరేం ప్రయోజనం కావాలి? కావాలంటే డిగ్రీ రడిగా వుంటుంది.

ఇక ఎవరూ అడగరే! అన్నది నీ వెర్రిగానీ మరేం గాదు. మనని గురించి ఎదటి వాళ్ళెందు కడిగారి? నువ్వెంతమంది ఆడ వాళ్ళివడిగావు? ఆసలు అడమూడడు. జనం కిటికీలూడే రైలుపెట్లో కూర్చుని వున్నప్పుడు ఎవరెవా అడిగి లే నువ్వు గాబట్టి గర్వంగా "బి. ఎ." అంటావు మరి డిగ్రీ లేని వాళ్ళెం చెప్పుకుంటారు? లేదని చెప్పి కొటానికికంత నీగుపడతానో ఆలోచించావా? అడగటమంటూనీ నిన్నేగాదు ఆడ వాళ్ళందరికీ ఆ ప్రశ్న ఎక్కడో ఓ చోట ఎదురాతుంది. కానీ గర్వంగా చెప్పకొగలిగేవళ్ళు కొంతమంది. నదా ఎదటి వాళ్ళకి తన గొప్ప చెప్పకొవాలనే తాపత్రయం చేసికీ అందుకే ఆ ప్రశ్న ఆడ మూడడు.

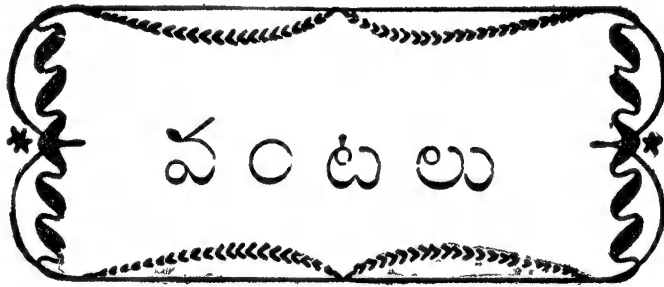
"చూశావా? మీతోటి వనిలే ఆడచదువు లనవసరమంది." అని మగవాళ్ళుగుతూంటే నీ తొందరపాటుకి నాకు కోపంవచ్చింది. తగువులోకి దిగినప్పుడు నాన్నగారు చెప్తున్నా చదువుకేం సార్థకతవుండనుకుని చదివావు? కానీ ఆవ్రాహీ నేడు నిరర్థకమై పోయిందా? ఆరికంగా నాయపడలేక పోతున్నారా? నీకో అవసరం లేదు. అందుకే ఉద్యోగం చెయ్యటంలేదు. వివాహానూ (రెం వ పేజీ చూడండి)

మీ సౌందర్యమును
వెంపొందించుటకేగక..
అన్ని ఋతువులలోను
కొపాడును

ప్రత్యేకమైన
సువాసనతో కూడినది

మైసూరుబొండా

చినుక ఒక సోదరి బొండాలు, వడలు మొదలైనవి చమురు పిల్చుకుండా ఉండేటందుకు సుళువులు చెప్పమని కోరాడు. కానికీ ఒక సోదరినుండి పిండి పలుచనయిలే చమురు పిల్చుకుందని చెప్పారు. కాని అంత మాత్రానికి చమురు అంతగా పిల్చవు. పిండి గుచ్చి ఏ మాత్రం నిలవకుంచి పిండివంట చేసినా, చమురు తప్పుకీ పిల్చుకుంది. ఇంకొకటి గుచ్చిపిండిలో సోడా వేస్తే కూడా చమురు ఎక్కువగా పిల్చుకుంది. అయితే సోడా వేస్తే పిండివంట మెత్తగా మృదువుగా గుల్లించి వోట్లా వేసుకుంటేనే కరిగి పోతుంది.

ఈ సోదర మైసూరుబొండా చేసేవిధం తెలుపమని అడిగాడు. ఇంతవరకు ఎవరూ చెప్పలేదు. కనుక నేను తెలిసినమాదిరి చెపుతాను. వేయించిన కెనగపప్పు ఓ పావు తీసుకొని బావుచేసి మెత్తగా దంచి పిండిజల్లెడతో జల్లించి, ఒక ప్రక్కకుంచి, ఓ పావు తాళా పచ్చికగపిండి తీసుకొని జల్లించి, యీ పిండి, ఆ పిండి కలిపి ఒక స్టీలు పాత్రలో వేసి తగినంత టేబుల్ సాల్ఫ్యూరేట్ వేసి పెద్దనిమ్మకాయంత తాళావెన్నగాని, అంత వెన్న కాచిన నెయ్యి (మరగ బెటినది) వేడి వేడిది, యీ పిండిలో వేసి, కలిపేలాడిన నీటితో ముద్దవలెకలిపి మూత పెట్టి మూడు వాలుగు గంటలు వాసనిచ్చి అర్ధసవారేరు ఉరిపాయలు, ఎనిమిది పచ్చిమిర్చి సన్నగా తరిగి యీ పిండిలో వేసి ఉండలలేకుండా బాగా కలిపి ఎట్టిగా ఉంటే మరికొంచెం వేడి నీళ్ళుపోసి కలిపి, పొయ్యిపై బాణలిపెట్టి చమురువేసి, కాగనిచ్చి నిమ్మకాయ నెజులో ఉండలుచేసి, కాగేచమురులో వేసి, దోరగా వేగనిచ్చి తీసివెయ్యాలి. బొండాగుల్లనిచ్చాలంటే చిటికెడు సోడా వెయ్యాలి. వెన్నగాని, నెయ్యిగాని లేనివారు, తాళాది దోరకనివారు, అదేకాలే మంచివారు మరగ కాచి, పిండిమగ్గలో గొయ్యిచేసి, వేడి నూనెపోసి పిండి కలపాలి. అయితే ఈ బొండా నెయ్యి వేసినంతకుంచి ఉండదు. బొండా వదుగుచ్చిందని కొందరు అర్ధసవారేరు ఉర్లగడ్డలు మెత్తగా ఉడికించి, తోలు

తీసి, మెత్తగా పిసికి పిండిలో కలుపుతారు.

ఆకుకూరలు నిల్వచేసే పద్ధతి

ఆకుకూరలు మూడు వాలుగు రోజులు వాడకుండా ఎండకుండా నిలవకుండే పద్ధతి, కరివేపాకుగాని, మిఠతా ఆకుకూరలుగాని బాగుచేసి, సుభద్రమైన కళాయిపాత్రలోగాని భరిణలోగాని వేసి గాలి వొరబడకుండా మూత వేసి ఉంచినట్లుయిన, చక్కగా ఆకు వాడకుండా, వాసనపోకుండా ఉంటుంది. నీళ్ళుచల్లితే నిలవ ఉండదా ఏమిటి? అని కొందరు అడిగారు! నీళ్ళుచల్లితే ఒక్కపూతే నిల్వకుండేది. మరునాటికి ఆకు కుళ్ళి పోతుంది.

కొత్తపల్లి రాజ్యలక్ష్మి

(చిన్నగంజామ్)

టోమాటోపండ్లతో మురబ్బా

కావలసిన సరుకులు: 1 కేరు టమాటాలు (80 కులాలు) 1 కేరు పంచదార, (40 కుల), యాలకులు, జీడిపప్పు, చార పప్పు, గసగసాలు.

ఒక పెద్దగిన్నెనిండా నీళ్ళుపోసి అని తెడుకుండగా, చిన్న స్టీలు గిన్నెలో ఈ టమాటాలుపెట్టి ఆ నీళ్ళిన్నెలో దించ వలెను (లోనికి నీరుపోకుండా) వై గిన్నెకి మూత పెట్టవలెను. బాగా ఉడికిన తర్వాత గిన్నెను దించి ఆ పండ్లను చల్లార్చి పిసికి జల్లడతోగాని, పల్చని బట్టతోగాని, రసమును వడబోయవలెను. పంచదారలో ఈ రసముకలిపి అడుగుంటకుండా పాకము పట్టవలెను. తీగపాకము (జిలేవీపాకము) లావచ్చిన తరువాత దించి జీడిపప్పు, యాలకులు, చారపప్పు, గసగసాలు నేరితో వేయించి అందులో వేయవలెను. చల్లారిన తరువాత దీనిని సీసాలలో పోసియుంచిన 15 రోజుల వరకు పాడుగాదు. ఇది పూరి, చపాతీలలో నంచుకోవడానికి బాగుంటుంది. ఇది నిల్లెలకు చాలా బలమునిచ్చును.

ఉసిరికాయల మురబ్బా

1 కేరు ఉసిరికాయలు (కొలత), 2 చెం

చాలనెయ్యి, 1 కేరు పంచదార (కొలత), కావాలి.

ఉసిరికాయలను శుభ్రముగా కడిగి స్టీలు గిన్నెలో నెయ్యి వేసి ఉసిరికాయలను పోసి గిన్నెను పొయ్యిపైపెట్టి నీళ్ళ చెంబు మూత పెట్టవలెను మెత్తగా వేగిన తరువాత పళ్ళెములో చల్లార పెట్టవలెను. తరువాత పంచదారలో నీళ్ళుపోసి పాకము పట్టిన తరువాత గింజలుతీసి అందులో వేయవలెను. తరువాత పాకము పల్చవలెను. అదికూడా ఎట్టి పడుకరకు పొయ్యిపైపెట్టించి చల్లారిన తరువాత పెడల్పు మూతిగల సీసాలలో ఉంచుకొనవలెను (ప్రతిరోజు 2 ముక్కలు ఉదయమున తినిన ఆరోగ్యముగా వుండును.

గుల్ కంద

గులాబిపూల రేకులు (గులాబిరంగు పూలు కొన్ని), 1 కేరు (కొలత) పంచదార (1 కేరు కొలత)

గులాబిపూల రేకులు తీసి పంచదారలో కలిపి స్టీలు పళ్ళెములోపోసి పిసికిపో కొంత తేడి వచ్చి పంచదార అంతా కరుగును. (కరుగువరకు పిసకవలెను) ఈ ముద్దను సీసాలలో పెట్టి యెండలో 10 రోజులుంచవలెను. బాగా పూరిన తరువాత తినిన ఆరోగ్యము.

★ సీతంరాజుశారదాంబ, హద్ వగర్]

గృహవైద్యం:

నల్లలకోసం

‘వేను కొడుకుకు మందు పలానపిల్లిలో నున్న జలిశానికి తెలుసునట!’ అన్న మాట మా పూరు చిన్నదవంట కల విధివిధివా, వాడ వాడలా తెలిసిపోయింది. వేనుకొడుకును అబ్బాయలను, అమ్మాయలను తీసుకొని వాడగరకు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చేవారు. తీరా వచ్చిన తరువాత వేను మా ప్రక్కయింటి బలికెనాగే మంచాలోని నల్లలు తెప్పించి కొడుకునోబోబుకు అందిరూ వినుపోయి మాచేవాళ్ళు వానెవు ‘ఇంతేనా నీ వైద్యం అన్నట్లు.’ వేను చేసిన వైద్యం కొందరికీ దురద తగించింది తగిన వాళ్ళంతా వన్ను తెగ పోగిడారంటే అందులో ఆకర్ష్యమేమిలేదు. ఇక మందు వని చేయనివాళ్ళే సంగతి విసంది.

‘మరివోవైద్యం కాకపోలేను! ఎక్కడైనా విన్నానుటే! ఈ వల్లివైద్యం ఈవిడకు నిజముగా పిచ్చిపట్టినట్లుంది అన్నాను ఈ విధి అమృతకల్పంతా! వేను ఎవరి మాటలు రెక్క చేయకుండా మా ప్రక్కంటి వారి మంచాన్ని నల్లలు లేకుండా చేశాను.

బుగ్గిడ పండుగకు మా అడతడు ఈ

(55-వ పేజీ కూడండి)

వనితా వాణి

మా నవ నైజం

9-7-58 లేదీ ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో వనితావాణి కిరికకింద “అదా కారణం?” అంటూ “నేనూ చదివాను బి. ఏ. అయితే ఏం లాభం?” అన్న వాక్యాసంమీద చిన్న చూడనం చాలా సంకుచితభావాన్ని వ్యక్తపరుస్తూ క్రిందింగళి పాండురంగ కర్మగారు వ్రాశారు. దానికి ప్రతిసమాధానం యివ్వడం నా ధర్మంగా తోచి వ్రాస్తున్నాను.

“లేనివారు అంతచదువు చదివి చివరకు యిలా ఎందుకు నిస్సృహచందాకో చాలా ఆశ్చర్యంగా వుందని” వ్రాశారు. అంత చదువు చదువుకోబట్టే యింత నిస్సృహకు కారణం అయివుంటుందని వ్రాహిస్తే యిట్లా ఆశ్చర్యపడవలసిన అవసరం వుండేది కాదేమో కర్మగారికి!

మనం ఎదురుచూచినది జరుగక పోతే నిస్సృహ చందం అనేది ఒక్క స్త్రీ నైజమేకాదని, పురుషులలో కూడా యీ నైజం వుందని, యిది మానవజాతి నైజమేనని మనవి చేస్తాన్నాను. స్త్రీపురుషులు తాము ఎదురులో ఉత్తరులైతే అందులో గుర్తించబడాలని వాంఛిస్తారు. నలుగురిలో మన్నన పొందని ఏకళియవా సార్థకత లేనిదని నా అభిప్రాయం. “నీ చదువుక్రింద ఖగ్గు పెట్టిన సామ్యంతా వృధా” అని మా వాన్న అన్నారంటే అందులో తప్పేమీ లేదని తర్వాత నేను గ్రహించినమాట వాస్తవము. అది నా అనుభవం కూడాను.

కోర్కగా కౌపరానికివచ్చిన కోడల్ని యిద్దగుపొరుగు చూచి అభినందిస్తే ఆ అత్తి గారికి ఎంతో ఆనందం. అట్లా ఎవరూ రాక పోతే ఒకమారు వచ్చారే గారు చూడడానికి అంటుంది.

మాతృత్వం వహించినతర్వాత ఆ నూతన శిశువును తీసి బంధువర్గంవారు, పరిసరాల వారు చూచి ఎంత బాగున్నాడమ్మా అంటే

ఆ పురుషులు పొందే ఆనందం యింతా అంతాకాదు. నిజానికి బాగుండకపోయినా సరే. కాకిలి కాకిముడు గదా!

అట్లాగే భర్త ఒక చీర కొని తెచ్చాడను కొండే దానిని తెచ్చి లేవడంతో ఆప్యాయంగా అందుకొని, చాలా బాగుందండీ. ఇట్లాంటిది నేనెప్పుడూ కట్టకోలేదు. మీకు చీరలవాణ్యంకూడా మాకంటే బాగా తెలుసునే అని రెండుమాటలు అంటే ఆ భర్త ఎంతో పొంగిపోతాడు. కాని ఆచీరవైపు చూడకుండా నా పెట్టెమీద పడేదురూ అని అంటే ఎంత నీరసంగా భార్యచూచినట్లు భర్త దుఃఖపడతాడు. చేసినపనికి, చదివిన చదువుక, కొంత రికగ్నివన వుండాలని నా అభిప్రాయం. తర్వాత దాని సార్థకత రెండోపక్షం క్రిందకు వస్తూంది. మరి మీ ఉద్దేశం ఏమిటో!

—టి. (ప్రభావతి, బరంపురం.)

* * *

దూరదృష్టిలేని విమర్శ

25-6-58 వ లేదీ ఆంధ్రవారపత్రికలో కుంటపల్లినుండి (సంగం) మురళీధరరావు గారు వ్రాసిన విమర్శ చదివితినీ. నా వ్యాసాన్ని మీరు ఆమూలాగంగా చదివి కూడా అర్థం చేసుకోలేకపోవడం చాలా విచారకరం. వీరింకా పురాణకాలంలోనే ఉండటం కోచనీయం. అసలు మంగళ నూత్రం, ప్రేమకు, పవిత్రమైన వివాహమునకు, చిన్నామనే సంగతి మీరు మరచి పోయినట్లున్నారు. మన హిందూ సాంప్రదాయానుసారం జీవితమందు ఒక స్త్రీకి ఒక్కడే భర్త, ఒక పురుషునికి ఒక్కడే స్త్రీ అనెను వికాలభావంతో నేనీ వ్యాసాన్ని వ్రాసియున్నాను కాని వారిది గమనించలేదని అర్థమగుచున్నది. వారు వ్రాసినటువంటి పురాణకాలపు ఉదాహర

లు కేవలము పురుషుల ఆధిక్యత కొరకు ప్రాకులాడుతూ వ్రాసినట్లున్నవి మరి పురుషుల ఆదర్శప్రాయుడైన శ్రీరామచంద్రుని ఏకపత్నీవ్రతము మీరు ఎలా మరచిపోగలిగారో అర్థమగుటలేదు. పురుషులు భార్యచనిపోయిన మూడవ నెలలోనే ద్వితీయ వివాహము (ఆపై యింకా అవకాశముంటే మరి నాలుగైదు వివాహాలు) చేసుకుంటే తప్పులేనప్పుడు, స్త్రీని భర్త చనిపోయిన తరువాత హింసించి ఆమెయొక్క పవిత్ర ప్రేమ చిన్నామైన మంగళనూత్రమును తీసి వేయుట తగనిపని అని వ్రాసినదాంట్లో తప్పేమున్నదో నాకర్థమగుటలేదు. విదాకులకు అనుకూలురుగా నుండుటకన్నా నైతికబలము గలిగి జీవితములో వివాహమును నది స్త్రీకి గాని పురుషునికి గాని ఒకేతూరి అని అనుకోవెడివారి నుద్దేశించి, మంగళ నూత్రమునకు ప్రాధాన్యత కల్పించి నేనీ వ్యాసం వ్రాసియుంటినీ. భర్త మరణానంతరము జీవితాంతంవరకు మరల వివాహము చేసుకొన నవ్వడు భర్త జ్ఞాపకార్థము అతను కట్టిన మంగళనూత్రము ధరించి ఉంటే ఘాతంతం తప్పేమిటి?

ఈ మాత్రమేనా ఆలోచించక వారు వ్యతిరేకార్థములతో కూడిన మాటలతో వ్రాసిన విమర్శను నేను చూర్చించలేక పోతున్నాను. సావిత్రిదేవి భర్త చనిపోయినప్పటికీ మాంగళ్యాన్ని త్రేంచి పారవేయకుండానే కష్టపడి తిరిగి భర్తను పొందగలిగినది. కాని యీ రోజుల్లో భర్తను తిరిగి తెచ్చుకొను కళిలేదు. కనుక వారి ప్రేమకు పవిత్ర చిహ్నమైన మంగళనూత్రాన్ని అట్టి పెటుటన్నట్లయితే కొంతవరకు సావిత్రిదేవి అడుగుజాడల్లో మెలిగిన వారవుతారు.

—కోత్తపల్లి రాజ్యలక్ష్మి, చిన్నగంజామ్

* * *

అసలు కారణం

నీ ఉత్తరగారు వ్రాసిన “చరకకాల బాధలు” చదివాక నిజంగా చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. మరీ అలాంటి మొరటు మనుషులుంటారా, లేక అలా రాధామని రాశారా అనిపించింది. మరీ అంత తేలింపు మనుషులుంటారా అనీ అనుకున్నాను. ఉంటారాపో అలాంటి వారి నుండి తప్పించుకోవాలే గాని, ఎంత మొహమాటస్తులైనా అంతగా బాధపడాలా? ఇరుగు పొరుగుల బాధపడలేక స్పీంగ్ విరిచి గ్రామఫోను మూలపడేసిన ఉత్తరగారిమీద మహాబలి కలిగింది.

ఉత్తరగారు చెప్పిన వస్తువులన్నీ మా ఇంటిలో వున్నై కాని మరీ అన్ని బాధలు నాకన్నదూ అనుభవనికి రాలేదు. పోతే చిన్న చిన్న అవసరాలు మొదట్లో పడాలన్నాయి. అప్పట్లో అడిగిన వస్తువు యివ్వలేనని మృగుపుగా నిరాకరించటము చేత గాకనో విడిముమువల్లనో అడిగినవన్నీ అప్పచెబు

తుండేవాన్ని. ఇలాంటి బాధలందరికీవుంటాయని ఎవరూ నాతో చెప్పిన పాపాన్ని పోలేదు. కాని ప్రతికూల సోదరిమణులు రకరకాల ఇబ్బందులను చెప్పకోవటము వాటినివారణోపాయాన్ని మరొకరు నూచించటము జరగటంవల్ల అందరికీ యిలాంటి బాధలున్నాయని తెలిసి రావటమే గాకుండా నాదగంకొచ్చే వాళ్ళకు ఎలా సమాధాన మివ్వాలో నేర్చుకున్నాను.

ఇప్పుడే మనుకుంటానంటే, చెడవారైంది మన ఇరుగు పొరుగు కొడు. మన స్వభావమే వాళ్ళవలన తయారైచేస్తుందని ఇప్పుటి నా గుణాన్ని తెలుసుకోన్న వారెవరూ, అనవసరంగా నన్ను బాధ పెట్టనూ పెట్టరు. దానివల్ల తామూ చిన్నబోరు. వారు బాధ పెట్టదల్చుకున్న నేను వాళ్ళవలన చిన్నకోను. నిక్కచ్చిగా మాట్లాడితేనే తప్ప మనకు సుఖముండదు. అలా అని అందరితోనూ పోట్లాడమని, నిష్కారము తెచ్చుకోమని అనటంలేదు కుమండీ!

కొందరు నాజాగ్రాపనిచేసి పెట్టమనో, ఫలనాపస్త విమృశో అడుగతారు. అలాంటి వాళ్ళకి మనమూ నాజాగ్రానే మన అయిష్టత తెలుపవచ్చు. వచ్చిన వాళ్ళు కొనసాగితారు మించి మాట్లాడితే, మనము తగ్గకూడదు. తగామో, అక్కడే వస్తుంది పేచీ. మన బలహీనతను గుర్తించి, వాళ్ళు మనలను అటలాడిస్తారు. వారికి తగ్గలే మొండిగా జవాబిస్తేగాని మన్ని బతకనివ్వరు.

మా యింటోని రికార్డును పట్టుకు పోతామని అడిగే దమ్ములు ఎవరికీ లేవు సరికదా, రికార్డులు వినవలసే వస్తేకూడ ఎంతో సురక్షి దగ వీలుంటే పెట్టండంటారు. వీలుంటే, అవతలివారు అడిగిన దానిని చేయమని చెప్పడానికి మనకు నోరుకూడ రాదు. వీలేకపోతే మరోసారి రండింటాను. ఇలా నూటికొక్క మాట్లాట్టంవల్ల నాకు ఏ చిక్కూ రా లేదు. ఎవ్వరూ నన్ను నిఘోరోక్తులాడ లేదు. ద్వేషము అంతకన్నా లేదు. అయితే కొందరుంటారేండి. వీళ్ళకు సరిగ్గా వ్యతిరేకులు. “ఏవండోయ్ మేము యివారో యీ పాటను విని తీరాలి. పెడతారా? లేక మమ్మల్నే పెటకోమంటారా?” అనే బాపతు మనుషులు. వారికి తగు విధంగానే సమాధానము చెప్పి తప్పించుకొంటాను. సురక్షిదగా అడిగితే వీలేకపోయినా వాళ్ళ కోరికలు తీర్చాలనుకుందిగాని, ధర్మాన్ని లొంగుకోలేమిట్టి! నూయింగ్ మెషీను వలకూడ నాకి అవాంతరాలు వచ్చి పడలేదు. కుట్టడము తెలిసినవారుగాని లేక మెషీను ఉయ్యోగించలేరు. నన్నే కుట్టనుంటారా? వారిచ్చిన బట్టను మూలనుపడేసి ఏ నెలకో, నెలా పడి పోనుకోజాలకో తిరిగియిస్తే రోగము కుదురుతుంది. ఒకటి రెండూ అయితే కుట్టివ్వగలం,

కాని మన్నే టెయిలర్స్ ని చేస్తే ఎలా? మనకు కోనే తాహతుంది, హాయిగా నుఖపడక ప్రేవారికి భయపడి మానుకుంటామా? ఉత్తరగారి లాంటి భయస్థులు ఎంత మోహమాట పడా, వాళ్ళకి మూతి విగుపులు, నిందలూ లాంటివి తప్పవు. ప్రేగావస్తువులూ వచ్చుపడాలి.

ఇలాంటి ఇబ్బందులను మన్నితంగా తప్పించుకోవాలేగాని, ఇంకొక వాళ్ళకని మనం త్యాగము చెయ్యవలసరము లేదు

—ప్రవీల (క్రిష్ణమూర్తి, మైసూరు)

* * *
వనితాలోకం కిరీక క్రింద సోదరిమణులు ప్రాసేవ్యాసాలు వనితావాణిలో తెలియచేసే వారి వారి అభిప్రాయాలు తోటిసోదరిమణులందరికీ చాలవుపయోగం అని నా అభిప్రాయం. కేవల విమర్శన దృష్టియేకాక అందరి అభిప్రాయాలు ఈ విధంగా తెలియచేసే అవకాశం అందరూ సద్వినియోగం చేసుకోవడం నాకు చాలా సంతోషంగావుంది.

కుంకం పెట్టుకుంటే అది సడక మచ్చు పడితే అది పోవడానికి ఏం చెయ్యాలో ఎవరికైనా తెలిస్తే వ్రాస్తారని తలుస్తాను.

—కుమారి టి. ఎస్. ఆర్. కృష్ణ, విజయవాడ.]

* * *
ఈ సారి కానీ వెళ్తే

ఈ మధ్య ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో “మాకాశీయాత్రవిశేషాలు” అన్న వ్యాసంలో యీక్రింది ముఖ్యస్థలాలనుగూర్చి నూచించారు గొరు రచయిత. చూడలేదనటానికి సావకాశంలేదు. వెళ్ళినవారు చూడకుండా ఉండరు కనుక. లేక అన్ని విషయాలు వ్రాయటంలో మర్చిపోయానో.

1. కాశీకి నాలుగువంద మైళ్ళదూరములో “సారనాథ్” అను ఒక చరిత్రాత్మక మైన శాస్త్రరామముకలదు. అక్కడ బుద్ధభగవానుని ఆలయము పాలరాతితో చెక్కబడిన చాల అంధమయిన కట్టడము. ఆ ఆలయములోపల చుట్టూ గోడలమీద బుద్ధుని జీవితచరిత్ర రంగులతో చిత్రించబడినది. చిన్న పిల్లలకూడ మొదట నుంచీ ఒక్కొక్క బొమ్మ చూస్తూ వెడితే ఎవ్వరూ చెప్పకుండా బుద్ధుని కథ వాళ్ళకే తెలిసేటట్లున్నాయి బొమ్మలు. ఆలయమునకు సమీపములో ఒక పొట్టి కృత్తుము కలదు. దాని క్రింద బుద్ధ భగవానుడు కూర్చుని తపస్సు చేసేటట్లు అక్కడ వారు చెప్పేదరు. ఆ నాటి చిత్రకళ, రాళ్ళ మీద పెద్ద పెద్ద బాసలమీద చెక్కిన శిల్పాలు చూడ ఆశ్చర్యంగా యుంటాయి

అక్కడే అశోక చక్రవర్తి కాలపు కట్టడముల శిథిలములు కలవు. అశోకుడు రాజ్య

పరిపాలనలో తన సైన్యము పోవుటకు ఈ ప్రాంతంలో కొన్ని రహస్య మార్గాలు నిర్మించాడట. అవి అక్కడ కొన్ని మాత్రమే ఇప్పుడు చూడగలము.

2. కాశీనేషనునుంచి పూరిలోకి వెళుతూంటే కొంచెం దూరంలో ఒక అందమయిన భవనము కలదు. దానికి ఒక్కటే అంతస్తు. క్రింద ఒక్కటే పెద్దహాలు. ఆ హాలు అంతటా మన హిందూదేశీపటము, తెలుపునలుపుల పాలరాతితో చాల అందముగ చెక్కబడియుంది. ఆ పటములో నదులదాల్చు పర్వతములు, పట్నములు మొదలైనవన్నీ చక్కగ గుర్తించబడియున్నాయి. అంత పెద్ద హిందూదేశీపటము మనము మరక్కడ చూడము. మేడ నాలుగు అయిదు మెట్లు ఎక్కగానే గోడకు కన్నమున్నది. ఆ కన్నముద్వార హిందూదేశీపటము చూచిన అదోక విచిత్రముగ కనువింపును. దేశము యొక్క ఉపరితలము ఎట్లుండునో గ్రహించవచ్చు. ఈ మేడమీదనుంచి క్రిందికి చూచిన విమానంమీదనుంచి క్రిందికి చూడగలిగితే హిందూదేశీ ఆకార మెట్లుండునో పూహింపవచ్చు.

3. టౌనులోనే ఒక దేవాలయము కలదు. అక్కడ అన్ని లింగాలే. నారుచల్లితే లింగాలు మొలిచాయి అని ప్రతీతి. చూడవలసిన గుడి చూచారా!

యర్రమిల్లి గాయత్రి, మదరాసు-1.

* * *
జూన్ 4వ తేదీ ఆంధ్ర వారపత్రికలో క్రింది గామసుర్య నారాయణగారు వ్రాసిన “సనాతనాచారాలు మంచివే!” అను వ్యాసమును చదివి చాల ఆశ్చర్యపడ్డాను. వారి ఆలోచనలన్నీ 19వ శతాబ్దపు ఆలోచనలలాగున్నవి.

—పి. రామమోహన్ (న్యూఢిల్లీ)

* * *
కొప్పల సువర్ణగిరిగారు వ్రాసిన “సుప్తి చేస్తే చూడవచ్చేవారు” అన్న వ్యాసం చదివాను. చాల బాగుంది. వారికి నాధన్యవాదాలు.

—నుండడి భారతీదేవి —పి. పోలారావు
(నల్లెపల్లి) (పితాపురం)

* * *
వారపత్రికలో పి. రమణగారు మాచిఖండ ప్రయాణంగురించి చాలబాగా విపులీకరించారు. వ్యాసం చదువుతుంటే మాచిఖండలోఉన్నట్లే నోచింది. వారికి నాధన్యవాదాలు వనితాలోకంద్వారా తెలియపరుస్తున్నాను.

—ఎం. ఎ. కేశవర్

దృ ఢ శ క్రి....

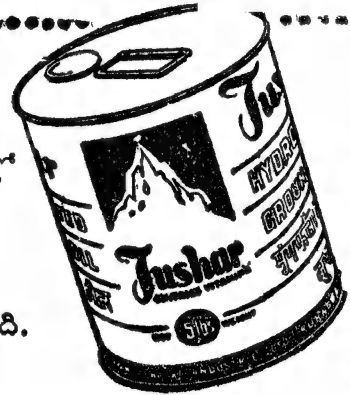
తుమార్ తో వండిన మీభోజన
పదార్థముల నుండి మీ
కవనరమైన శక్తినంతయు పొంద
గలరని మీరు నిస్సందేహముగా
నమ్మవచ్చును. అసలు నేతి
యందలి పుష్టికి సమానమగు
అదనపు పుష్టికరమైన ఆహార
పదార్థములతో కలిసి, ఆరోగ్య
దృఢత్వము నీలు వేసిన డబ్బాలు
మందు నింపబడిన తుమార్
మా ఆరోగ్యమునకు, ఆనంద
మునకు ఆదర్శమైనది.

Tushar

2 పా॥, 5 పా॥,
10 పా॥ల, డబ్బాల్లో
లభించును.

వనస్పతి విటమిన్ ఏ, డి లతో నిండియున్నది.

తుంగభద్ర ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, కర్నూలు.

విల్లిసాపి

పేరయ్యయనుపల్లె

పేదకాపాకడు

ఏలేశ్వరము సంత

కేగ నొకనాడు.

సంతలో నాదినము

సాలెవా డొకడు

వీంతబట్టల నెన్నో

వేలమ్మ వేయ,

చూచిపో మన పాట

నాచెంత నిలిచె.

బట్టవేలములోన

పాల్గొనడివారు

పాట పెరిగినకొలది

వట్టుదలతోడ

బట్ట ధరదాటినా

పాడుచునె యుండి.

“ధర పెరుగుచునెయుండె;

దాటు మరి కొంత;

నేపాడితేమటుకు

నిలుచునా”యనుచు

పాపమా పేరయ్య

పాడాడుపాట.

బట్టధర కాపాట

వది రెట్టులయ్యె

వట్టుదలలావారు

బెట్టు విడిచారు.

సాలెవాడును చాల

సంతోషమంది

పేరయ్యవద్దేమి

పెన్నిధులు గలవు?

“సామ్మ నాకడలేదు

లమ్మతోడయ్యె

పాడాను ఊరకే

వేడుకగతోచ,

కరుణించి వన్నిడిచి

కాపాడు”డనగ

పేరయ్యబేరం

సాలెవాడును, రక్కు

పాపముకారులును,

పాడవచ్చినవారు,

పాపమని యనక

పేరయ్య పేరనే

వేసినాపాట.

తెమ్ము రొక్కము, బట్ట

గొమ్మనెనుసాలె.

పి. యస్. రంగారావు

పి. యస్. రంగారావు

పి. యస్. రంగారావు

‘బేరాల చెడగొట్టె

నారాయణంచు

పేరయ్య వీపును

పెట్టిందినాడు.

రన కవనరములేని

వనులనెందైన

తలదూర్చ పేరయ్య

వలెకాస్తె యగును. ★

పూర్వం ఒక అబ్బాయి ఒక గిసీపందిని పెంచాడు దానికి ఒక గూడు కట్టించి, రోజూ జ్ఞాతగా సంరక్షించేవాడు ఒక దినం అతడు తన స్నేహితుల్ని పిలుచుకువచ్చి దాన్ని చూపిస్తూ, “ఒరేయ్, ఎవరైనా దీనితోక పట్టుకోగలరా” అనే వాడు. ఇది విని వారెక్కడ పట్టుకుంటారో అనే భయంతో అది ముడుచుకుని కూర్చునేది ఇది చూచి వారంతా నవ్వేవారు.

ఒకసారి గిసీపందికి ఒక కోరిక పుట్టుంది, తనతోక కత్తిరించుకుంటే బాగుంటుందని అది వెంటనే తన గూడు ప్రక్కన ఉన్న ముంగిస దగ్గరకు వెళ్లింది. ముంగిసతో “ముంగిసా, ముంగిసా, నాతోక కత్తిరించేద్దా. వీరితో చాలా అవస్థగా ఉంది” అంది.

ముంగిస వకావకా నవ్వింది

“ఎందుకు నవ్వుతావు ముంగిసా?” అంది గిసీపంది “ఏం లేదులే ఏవో నా ఆలోచన,” అని, “నేను బాగా కత్తిరించ లేనుగానీ, బూరుగుచెట్టు మీద ఉండే ఉడత దగ్గర కెళ్లు” అంది.

గిసీపంది వెంటనే ఉడతదగ్గర కెళ్లింది అది గుట్టుకొడుతూ నిద్ర పోతోంది. దాన్ని లేపి ఈ సంగతి చెప్పింది ఉడత పకపకా నవ్వుతూ “ఇప్పుడు నాకు నిద్రవస్తోందిగానీ, చెరువుగట్టుచెట్టు మీదున్న గుడ్ల గూబ దగ్గర కెళ్లు అది శుభంగా తీసేస్తుంది,” అని చెప్పింది గిసీపంది పరుగుత్తుతూ చెరువుదగ్గర గుడ్లగూబ దగ్గర కెళ్లి “గుడ్లగూబా, నాతోక కొంచెం పీకి పారేద్దా” అంది గుడ్ల

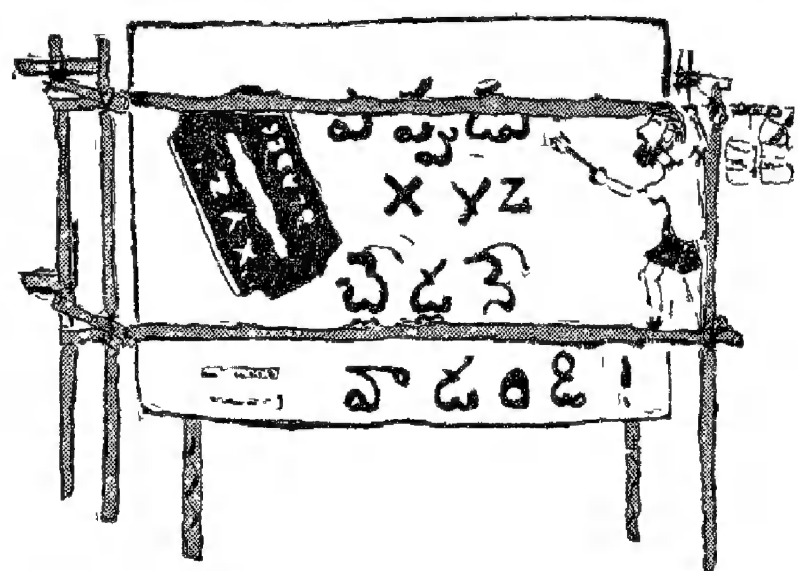
గూబ “హాహాహా” అని నవ్వి “ఓసీ గిసీపందీ, నాదగ్గర కత్తెర లేదు. వెళ్లి మీ యజమాని పెంచే పాపు రాన్ని అడుగు” అంది గిసీపంది “ఎందుకబ్బా, అందరూ నవ్వుతారు?” అనుకుంది

కెంతుతూ పాపురం దగ్గర కెళ్లింది పాపురాన్ని “పాపురమా నాతోక కొరికేద్దా,” అంది పాపురం “హిహిహి” అని నవ్వి “నేను నా బిడ్డలకు ఆహారం పెట్టాలి మీ యజమానినే అడుగు అతని దగ్గర చాకు ఉంది” అంది

గిసీపంది మళ్ళీ తన యజమాని దగ్గర కెళ్లి “అబ్బాయి! నాతోక తీసేస్తావా ఇది కాళ్ళ కడ్డంపడు తూంది” అంది ఆ అబ్బాయి వకా వకా నవ్వి, లోపలకు వెళ్లి బ్లేడు తెచ్చి “ఏదీ, వెనక్కు తిరుగు. కోసేస్తా” అన్నాడు గిసీపంది వెనక్కు తిరిగింది “ఏదీ, నీకనలు తోక లేండే ఓసీ గిసీపందీ గిసీపందు లకు తోక లుండవని నీకు తెలిదా? అందరి దగ్గర కెళ్ళి అడిగావా” అన్నాడు “బాబు, నేనడగ్గానే అందరూ నవ్వేవారు,” అంది.

“ఐతే పో, అవమానం పాల య్యవు” అన్నాడు అబ్బాయి ★

మీకు అవసరమైన . .
ఆంధ్ర మెట్రోక్యులేషన్, పీ యూని
జ్యూటీ, బిఏ, బిఎస్ సి, లా అండ్ లిట
రేచర్ పుస్తకములకు మాకు వ్రాయండి
వైజాగ్ బుక్ హౌస్, వైజాగ్.

కన్నకడుపు

చిన్ని సాయంత్రం బడి వదిలిపెట్టిన తర్వాత ఇంటికి వస్తున్నాడు తన యింటినందు మలుపుదాకవచ్చాడు. మలుపుదగ్గరవున్న సోదా కొట్లో స్నేహితుడు పాండు అయిస్కింగ్ కొనుక్కోవడం చూశాడు చిన్ని. అగిపోయాడు అక్కణ్ణుంచి చిన్ని యిల్లు యాభైగజాలుకూడ వుండదు అనలుచిరు తిళ్లకు కక్కుర్తివడే వ్యభావం చిన్నికిలేదు. వయస్సు కేళ్లే అయినా పూహ మూత్రం చే. తన తల్లిదండ్రులు డబ్బు లనివారని తెలుసు అందుకేడబ్బులు ఎవ్వడూ అడగడు బల్లోతోటి పిల్లలు రకరకాల మి కా యి లు తింటున్నా చూస్తూ పూరుకుంటాడు చిన్ని.

కాని అయిస్కింగ్ అనేది ఆ పూరు రావటం క్రొత్త. అదయినా ఆ సోదా కొట్టు రామయ్య ఒక్కడే అమ్ముతాడు ఏ రోజుకారోజు బస్తీ నుంచి తెప్పిస్తాడు. తోటి పిల్లలు కొనుక్కు తినటం చాలా సార్లు చూశాడు. కాని గురించి రకరకాలుగా వర్ణిస్తారు వాళ్లు. 'చల్లగా, తియ్యగా, అదో గమ్మత్తుగా' వుంటుందని చెప్తారు. కాని తానింత వరకు రుచి చూడలేదు.

పాండు కొనడం చూసిన తర్వాత చిన్నికి దానిమీద ధ్యాస ముట్టింది. పాండు కొనుక్కుని రోడ్డు మీదకు వచ్చాడు. దాన్ని చప్పరిస్తూ 'ఏరా చిన్ని! నువ్వెప్పుడన్నా అయిస్కింగ్ తిన్నావురా?' అని ప్రశ్నించాడు.

'లేదు...' అన్నాడు.

చిన్ని! భయం చేసింది వాళ్ల

అమ్మ చూస్తుండేమోనని. ఒకవేళ పాండును పెట్టమని అడుగుతున్నా వని అనుకుంటుండేమోనని భయ పడ్డాడు. పోనీ యింటికి వెళ్లి పోదామా అనుకున్నాడు తిరిగి అయిస్కింగ్ ఎలా వుంటుందో రుచి చూస్తే బాగుంటుందన్న కోరిక వెనక్కు లాగుతోంది. అందుకని అక్కడే వుండిపోయాడు.

మ. ర. మ. పు. పి.

పాండు శ్రీమంతులబిడ్డ ఇలాంటి చిరుతిళ్లకు లెక్కలేదు. అతని తేబు ఎవ్వడూ గలగలమంటూ వుంటుంది. అయిస్కింగ్ నగంవరకు తిని తక్కింది చిన్నికి ఇవ్వబోయాడు.

చిన్ని 'మా అమ్మ చూస్తే తంతుంది. నాకొద్దు నువ్వే తిను' అన్నాడు చెయ్యి వెనక్కు లాగు కుంటూ.

'ఫర్వాలేదు లేరా. గబగబా తినేసిపెళ్లిపో. మీ అమ్మ చూడదులే' అని చేతిల్లో పెట్టాడు.

ఎలాగో తినాలని వుండి కాబట్టి యిక కాదనలేకపోయాడు చిన్ని. తినుకున్నాడు. కాని తెరుకు తెరుకు గానే వుంది. ఇంటి తలుపువేచే చూస్తున్నాడు.

ఇంతలోకే తల్లి తలుపు తినుకుని బయటకు రావడం చూశాడు. తల్లి కూడ చిన్నిని చూసింది

గభాలున చేతిలో అయిస్కింగ్ దూరంగా విసిరేసి యింటి ముఖం పట్టాడు చిన్ని. పాండుకూడ వెళ్లి పోయాడు.

ఇది చూసిన తల్లి రుద్రమూర్తి అయింది. చిన్ని యింట్లోకి రాగానే 'గాడిదా! వాళ్ల దగ్గిరా పీళ్లదగ్గిరా ఎంగిలి తిట్లుతింటున్నావా!...' అని వీపుమీద దబదబా బాదించింది.

చిన్ని పెద్ద పెట్టున ఏడుస్తూ 'నేను. ఇంకా తినలేదమ్మా..... పాండే యిచ్చాడు. ' అన్నా ఆ కోవంలో తల్లి వినిపించుకోలేదు

చిన్ని ఏడ్చిఏడ్చికుక్కి మంచలో వదుకుని నిద్రపోయాడు.

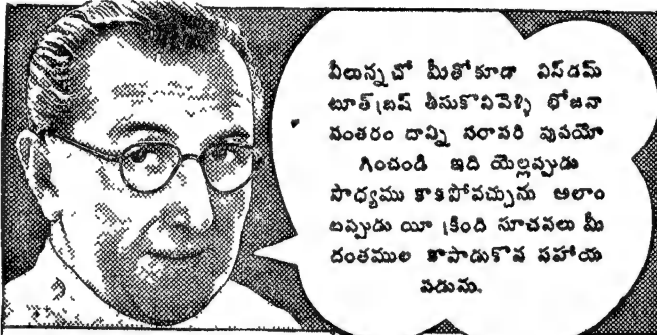
తల్లి వంటవని అయిన తర్వాత వచ్చి చూసింది చిన్ని నిద్రలో కూడ వెక్కుతూ నే వున్నాడు. మంచి నిద్రలో వున్నాడు చొక్కా ఎత్తి వీపు చూసింది. లేత కరీరం మీద ఎరటి వాతలు రేలాయి తన గుండెమీద భగభగ మండే ఎరటిచువ్వలతో కాల్చినట్లయింది. దుఃఖం పొద్దుకొచ్చింది. నోటికి ఏమిటి అడ్డపెట్టుకుని ఆ కన్నకడుపు వేదనలో రోదించింది.

కొడుకును కొట్టిన దృశ్యం గుర్తు కొచ్చి మరింత బాధపడింది. తన మూర్ఖతకు తనను తిట్టుకుంది...

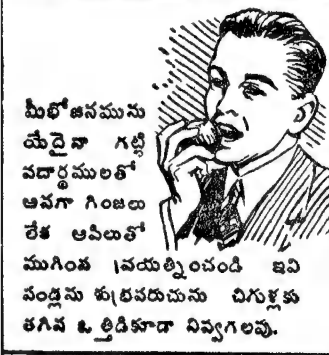
'ముక్కు పచ్చలారనివాడు తోటిపిల్లలు ఏమేమో తింటూ వుంటారు. ఎవ్వడూ ఏమీ అడిగిన పాపాన పోలేదు. ఎవరేమిపెట్టినా వుచ్చుకోడు. అయిస్కింగ్ అంటే ఎలా వుంటుందో రుచి చూడాలని పెద్దవాళ్లే ఎగబడుతున్నారు. చంటి నాగమ్మవాడికి మనసు వేయడంలో తప్పేముంది. పాండు తింటుంటే చూస్తూ నుంచునివుండి వుంటాడే అతనే వీడిచేతిలో పెట్టివుంటాడు. తానుఅవలు తినలేదనిగోలపెట్టాడు నన్నుచూసి హడలిపోయి అవతల పారేసి యింటికి వరుగత్తుకొచ్చి వుంటాడు అలాంటివాణ్ణి యీ యినువ చేతులతో బాదాను... అయిస్కింగ్ కోసం వాడి మనసు

“మీ దంతముల జాగ్రత్త పర్చండి!”

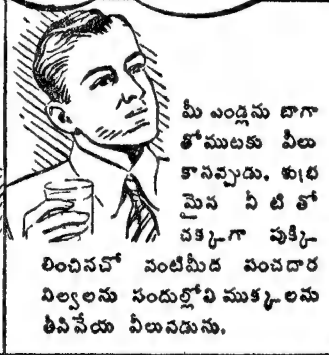
రిజేడమ్ దంత వైద్యుడు అది యెట్లో మీకు తెల్పును

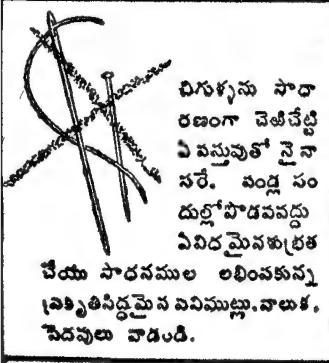
వీలున్నచో మీకోకూడా విశేషమే
టూత్ బ్రష్ తీసుకొనివెళ్ళి రోజునా
సంకరం దాన్ని సరాసరి పునయో
గించండి ఇది యెల్లప్పుడూ
సాధ్యము కాకపోవచ్చును అలాం
బిప్పుడు యీ క్రింది సూచనలు మీ
దంతముల కాపాడుకొవ నహాయ
నడును.

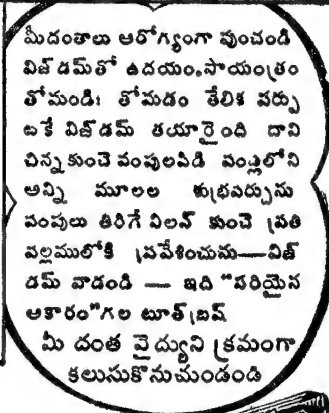
మీరోజునమును
యెదైనా గట్టి
వదార్థములతో
ఆవగా గింజలు
లేక ఆపిలుతో
ముగింజ వయల్పించండి ఇవి
వందలను కుట్రవరుచును చిగుళ్లకు
తగిన ఒత్తిడికూడా వివ్యగలవు.

మీ ఎండ్లను బాగా
కోముటకు వీలు
కానవచ్చును. కుట్ర
మైన ఏ టీ తో
చక్కగా పుక్కి
రించినచో వంటిమీద వంచదార
నిల్వలను సుదుర్బలముక్కలను
తీసివేయ వీలునడును.

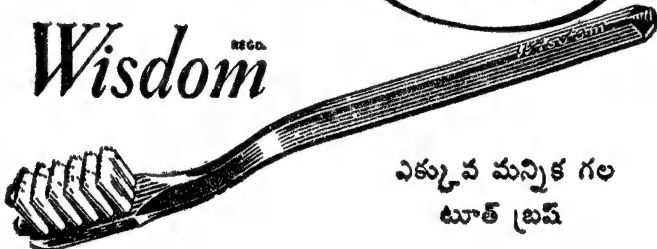

చిగుళ్ళను సాదా
రజంగా వెలిచేట్టి
ఏ పన్నువుతో నైనా
సరే. వందల సం
దుర్బోధాదవవద్దు
ఏవిదమైనకుట్రక
చేయి సాదనముల లభింపకున్న
ప్రతినిధినిద్రమైన నివిముల్లువాటక.
నెదవులు వాడండి.

మీదంతా ఆరోగ్యంగా వుండండి
విశేషమేతో ఉదయం.సాయంత్రం
తోమండి. తోమడం తేలిక వర్చు
ఒకే విశేషమే కయారైంది దాని
చిన్నకుండె వంపులవిడి వండ్లిలోని
అన్ని మూలం కుట్రవర్చును
వంపులు తిరిగే నిలవ కుండె ప్రతి
వర్చములోకి ప్రవేశించును—విశే
షమే వాడండి — ఇది “పరిమైన
ఆకారం”గల టూత్ బ్రష్
మీ దంత వైద్యుని క్రమంగా
కలుసుకొనుచుండండి

Wisdom

ఎక్కువ మన్నిక గల
టూత్ బ్రష్

కన్నకడుపు

ఎంత బాధ పడిందో. ఆ ఒక్క
కోర్కె-తీర్చలేక వైగా కొట్టాను...”
అని మాతృమూర్తి తనలో తాను
బాధపడుతోంది.

అటునుంచి యిటు దొర్లిన చిన్ని
‘నేను ఇంకా తినలేదమ్మా—’ అని
కలవరించాడు.

గాయపడ్డ ఆ తల్లి గుండెను
ముళ్లతో గట్టిగా పొడినట్లయింది.
దుఃఖం కట్టలు తెంచుకుని పొర్లు
కొచ్చింది. ముఖానికి చేతులు అడ్డం
పెట్టుకుని ఏడ్చింది.

పొలం పనికిపోయి తిరిగివచ్చిన
చిన్నితండ్రి యీ దృశ్యం చూసి,
ఖంగారు పడ్డాడు. రుద్ధకంరంతో
సంగతి భర్తకు చెప్పి ‘ఒక అణా
వుంటే ఆ రామయ్య సోడా దుకా
ణానికి పోయి ఒకపెట్టి అయిస్క్రిం
కొనుక్కురండి...చిన్నిని లేపి వాడి
చేత అయిస్క్రిం తినిపిస్తేగాని నా
బాధ తీరదు’ అని భర్తను పంపింది.

చెమ్మగిల్లిన కళ్లను తుడుచుకుని
రామయ్య కొట్టు కెళ్ళి అయిస్క్రిం
కొనుకొచ్చాడు.

తల్లి చిన్నిని లేపింది ‘మీనాన్న
అయిస్క్రిం తే చ్చారు చూడు
నాన్నా!’ అని.

కలగని లేచినట్లు లేచాడు చిన్ని.
తల్లి అమాంతం చంక నెత్తుకుని ముద్దు
పెట్టుకుంది. తండ్రి అయిస్క్రిం
చిన్నినోటి కందిచ్చాడు.

మొదటిసారి చిన్ని అయిస్క్రిం
రుచి చూశాడు. అతని సంబరానికి
అంతులేదు. ‘బలే వుండే అమ్మా
యిది...’ అన్నాడు తృప్తిగా
అయిస్క్రిం తింటూ.

కొడుకు ఆనందం చూస్తున్న
తలిదండ్రుల ఆనందం వర్ణించడానికి
అది శేషపుకు కూడ కష్టమే. ★

★ వి ము క్త రు డు ★

(32 వ పేజీ తరువాయి)

ని: అలాగేసార్.

(ని ఝర్మ ము ని)

(జయరాం బరువు తీరినట్లు నిట్టూర్పు విడువడు. దోలాయనాసంగా ఉన్నట్లు అతని ముఖ కవళికలు వెల్లడి చేసాయి. ముంజేతిమీద కోటు ఉంటుంది. కోటు జేబులోంచి పర్వతీస్తూ, పడేస్తూంటాడు. చివరికి పర్వతీ జేబులోనేఉంచి ఫ్రాన్ స్విచ్ ఆఫ్ చేసి గబగబ తలుపువైపు వడుస్తాడు. ఆ సమయంలో జనరల్ మేనేజర్ రావు ప్రవేశం. నడి వయసు మనిషి. నూట్ కేస్ ఉంటాడు. చీలిలో లెదర్ నూట్ కేస్ ఉంటుంది.)

రా: గుడ్ ఈవనింగ్ ప్రాఫెసర్.

జ: (తికమకపడి) ఆ! ఆ! గుడ్ ఈవనింగ్...గుడ్ ఈవనింగ్...మి...మిమర్ మిమర్...

రా: రావ్! నేను రావ్ అండే రావ్ కంపెనీ జనరల్ మేనేజర్ని సార్.

జ: ఓ! (లేచి చిరునవ్వు తెచ్చుకుంటూ) వెర్రిగ్లాడ్ టు మీట్ యూ... వెర్రిగ్లాడ్ మిస్టర్ రావ్.

రా: (చిరునవ్వుతో) మీరీ గదిలో బస చేసున్నారని మేనేజర్ చెప్పాడు సార్. ఈ సాయంత్రమే ఖాళీ చేసి వెళ్ళిపోతారని కూడా చెప్పాడు.

జ: ఆ...ఎస్...ఎస్. ఇప్పుడే వెళ్ళిపోతున్నానండీ మీవిషయం మేనేజర్ నాకూ చెప్పాడు. మీరీయూమ్ ఇంక వాడుకోవచ్చు. కమిన్...కమిన్...(అతని చేతిలోని నూట్ కేస్ అందుకోబోతాడు.)

రా: ఓ! నో...నో... థాంక్స్ (నూట్ కేస్ తనేకింద చెబితాడు)

జ: (ఆశ్చర్యంగా) నేను వెళ్ళిస్తాను... గుడ్ నైట్ (తర్జునగా వెళ్ళిపోతాడు.)

రా: (అడ్డొచ్చి) ఓ...నో నో... అప్పుడే వెళ్ళిపోతారా సార్. మీకిబ్బంది కలిగించినట్లున్నాను. తుమించండి.

జ: ఇబ్బందేలేదు. (ట్రయిన్ పైమైంది. వాస్తా...)

రా: మీదిర్వన భాగ్యం కలిగిందని సంతోషిస్తుంటే అప్పుడే వెళ్ళిపోతారాసార్? నా ఆతిథ్యం స్వీకరించండి ప్రాఫెసర్.

జ: వావా దానికేం...? కానీ...ట్రైనేడు ఎక్కువైతేమి...గుట్ నైట్...

రా: ఒక్క చదు నిమిషాలు కూర్చోండి సార్. నేను రాగానే మీరు వెళ్ళిపోతే మిమ్మల్ని తిరిమిచేసినట్లు ఫీల్ అవుతాను. కొంచెం కాఫీ తీసుకుందాం. (కొంచెం గట్టిగా) వెయిట్.

జ: (గాభరాగా) అహ...కాఫీ వాద్దు లెండి...ఊరికే కాసేపు మాట్లాడుకుందాం.

రా: ఆలోరైట్. అలాగే ప్రాఫెసర్. మీరు యూనివర్సిటీలో మాడుకోవాలు ఉపన్యాసా లిచ్చినట్లు విన్నాను.

జ: ఆ... ఆ...అవును.

రా: ఏ విషయం గురించి ప్రాఫెసర్?

జ: (తికమకపడి) ఏవో సాంకేతిక విషయం గురించిలెండి మిసర్ రావ్.

రా: ముఖ్యత అనుకోకండి. మీరు అబుకే క్విషయాల్లో అభిరుచులని విన్నాను ప్రాఫెసర్.

జ: ఓ...థాంక్యూ.

రా: మరేం అనుకోకండి. మిమ్మల్ని చూడగానే నేను ఒక విధంగా ఆశ్చర్యపోయాను. మీరు నడివయసువారై ఉంటారనుకోనేవాడిని.

జ: అలాగా!

రా: చిన్న వయసులోనే గొప్ప పేరు తెచ్చుకున్నారని ప్రాఫెసర్. అయినా వయసులో ఏముందిలెండి. అబుకే క్విషయాలు నేనూ కొంత స్టడీ చేశాను. నాకు కొన్ని సందేహాలున్నాయి ప్రాఫెసర్. మిమ్మల్ని అడిగి తెలుసుకోవాలని చాలాకాలం నుంచి అనుకుంటున్నాను.

జ: (గాభరాగా లేచి నిలబడి) తరవాత తీరిగా చెప్పిద్దాం. నాకు పైమయింది మిస్టర్ రావ్... వాస్తాను...గుడ్ నైట్.

రా: గుడ్ నైట్ ప్రాఫెసర్.

(జయరాం వెళ్ళుతూ ఉంటాడు.)

ఫైల్ తీసుకోటం మర్చిపోయారు ప్రాఫెసర్. (దగ్గరికి వెళ్ళి ఫైల్ అందిస్తాడు.)

జ: థాంక్స్... (తలుపుదాకా వెడతాడు.)

రా: (నూట్ కేస్ చూసి) ఇదేమిటి ప్రాఫెసర్...నూట్ కేస్ మర్చిపోయి వెడుతున్నారే...

(నూట్ కేస్ అందిస్తాడు.)

ఏమిటి ప్రాఫెసర్...తీసుకోండి...సందేహిస్తారేం! ఓ...యూ శాంట హెల్ప్! (కొంచెం గట్టిగా) వెయిట్...

జ: (ముచ్చెమటలు పోస్తాయి) ఓ...నో నో...వాద్దు...నూట్ కేస్ అందుకుని ఏమి తొందర ఒక తుణుం నిలబడి వెళ్ళిపోతాడు)

రా: (స్థాండుమీద కోటుచూసి పక పక నవ్వుతూ) వాటిన్ దిన్ ప్రాఫెసర్? ప్రాఫెసర్ కి మతిమరుపని వినటమే గాని ఇప్పుటి వరకూ చూడలేదు. స్థాండుమీద కోట్ మర్చిపోయే వెడుతున్నారే. (తెచ్చి ఇస్తా) నూట్ కేస్ లో పెట్టండి.

జ: ఎట్సుకూర్క్ మీ...మిస్టర్ రావ్...

మనసు సరిగాలేదు. నూట్ కేస్ తాళం తేలి వుండటం చూస్తాడు. ముచ్చెమటలు పోస్తాయి.)

రా: అదేమిటి ప్రాఫెసర్, అలా ముచ్చెమటలు పోస్తూన్నాయి...ఆ ర...యిలా కూర్చోండి.....(సోఫాలో కూర్చోబెడతాడు) అకస్మాత్తుగా ఇలా అయిపోయా రేం? డాక్టర్ని పిలిపించనా? (ఫ్రాన్ స్విచ్ చేస్తాడు.)

జ: వాద్దు వాద్దు. ఏమీలేదు. బాగా అరిగిపోయాను. (ట్రయిన్ ఫెటీగ్. అంతే. మీలేమీ అనుకోకపోతే కాసేపు నన్ను ఒంటరిగా ఉండనివ్వండి మిస్టర్ రావ్.

రా: అలాగే ప్రాఫెసర్...పోసార్... మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేయ్యను. కాసేపు రను తీసుకోండి. గ ను రూములో ఉంటాను. అవసరమైతే పిలిపిస్తారు కదూ? (జయరాంకోటూ, ప్రాఫెసర్ కోటూ స్థాండుకి తగిలించి నిష్క్రమిస్తాడు.)

(జయరాం లేదకుని తర్జునగా స్థాండు దగ్గరికివెళ్ళి కోటు ముంజేతిమీద వేసుకుని వేసుకోగానే ప్రాఫెసర్ నారాయణరావు ప్రవేశం. జయరాం ఆయననిచూసి కంగారు పడి కోటు స్థాండుకి తగిలించి ఆయనవైపు విత్తరమాపులు చూస్తూంటాడు.)

నా: హలో, గుడ్ ఈవనింగ్ మిస్టర్ జనరల్ మేనేజర్.

జ: (కంగారుగా) గుడ్ ఈవనింగ్... గుడ్ ఈవనింగ్...ప్రా...ప్రాఫెసర్.

నా: మీరువచ్చి చాలా సేపయిండా మేనేజర్?

జ: లేదు—ప్రాఫెసర్...ఇప్పుడే... ఇప్పుడే వచ్చాను.

నా: బజారునించి రావటం కొంచెం ఆలస్యమైంది. తుమించాలి, మీకు ఇబ్బంది కలిగించాను.

జ: ఇబ్బందేంలేదండీ...

నా: రెండు నిమిషాల్లో గది ఖాళీ చేస్తాను.

జ: తొందరంలేదు ప్రాఫెసర్. టేక్ యువర్ ఓన్ టైమ్...నేనొక్కడే ఉండటం మీకుకొంచెం ఇబ్బందిగా ఉంటుందేమో...కాసేపు అలా వెళ్ళిస్తాను. (వెల్లటానికి ఉపక్రమిస్తాడు.)

నా: నో-నో-నో...ఏమాత్రం ఇబ్బంది లేదు. మీరలా కూర్చోండి మేనేజర్.

సంజ్ఞా గుడు పంక్షపాదివారి

జ్వరేన్

సకల జ్వరములను అద్భుతముగా నివారించును

కొలులూగి ఉదితము

బోలెంబులు యున్నట్టిదే తోనెరే, మదరాసు-1.

(బాంచీలు: పాదరాబాదు ఓ విజయవాడ.

★ వి ము క్త డు ★

నేనుండగా మీరు వచ్చారు. కనుక మీరు నాకు అతిథులు. (బలవంతంగా పోఫాలో కూర్చోబెడతాడు.) కొంచెం కాఫీ తీసుకుందాం...(గట్టిగా) వెయిటర్.

జ : (కాఫీరాగా) వొద్దు ప్రాఫెసర్... ఎక్స్ప్రెస్ కో మీ-నాకు కొంచెంపనుంది...

అన్ని కాలములలోను

ప్రతి దినము

సేవించండి.

దీనిని పోడా, చల్లని పాలుతో

కలిపి తీసుకొనవచ్చును.

మీ ఆరోగ్యమును, జీర్ణకక్రిని,

బలమును పెంచు రుచికరమైన

పానీయము.

ఇండియా క్యానింగ్

ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్,

విజయవాడ.

NVRB

మళ్ళీ...మళ్ళీ దర్శనం చేసుకుంటాను. (లేచి నిలబడతాడు.)

నా : (కూర్చోబెడుతూ) ఓ...అలా వీలేదు మేనేజర్...మీగ చాలా మొహమాటం మనుషులే...నో-నో...యెలరేమై గన్.

జ : (నిస్పృహతో కూలబడి బలిమూకుంటున్నట్లు) నాకు అర్థంబుపని ఉంది (ప్రాఫెసర్-నన్ను వెళ్ళనివ్వండి.

నా : నేనూ అర్థంబుగా రైల్వేస్టేషన్కి వెళ్ళాలి. కాఫీతాగేసి పోదాం.

జ : నాకోసం బయట స్నూ హిరులు వెయిట్ చేస్తున్నారుండీ.

నా : అయితే నాళ్ళ నీ పిలువదాం... వెయిటర్ !

జ : ఓ! వాడు...వాడు...ప్లీజ్...ప్లీజ్...ప్రాఫెసర్.

నా : ఆర్ లైట్. మీ ఇష్టం. (వెయిటర్ లేచి పోతే) అదిగో కాఫీ వచ్చేసింది. వెయిటర్ చైపు చూసి) గుడి బాయ్ !

జ : (ప్రాఫెసర్ తో) సార్ తమకోసం ఓ కుర్రాడు వచ్చాడుసార్.

నా : కుర్రవాడా?

జ : అవునుసార్.

నా : ఏంకొవరి?

జ : బుక్ పోర్టు కు ప్రవాడు సార్. బుక్ పోర్టు రైల్వేస్టేషన్.

నా : ఓ-అలాగా బయట టాక్సీలో వెళ్తున్నాను. టాక్సీ డ్రైవర్ తో ఇప్పుడే వస్తానని చెప్పు.

జ : ఎస్. సార్. (వసుకుతూ) ఆ కుర్రాడు చిల్ ఇవ్వాలంటున్నాడు సార్.

నా : చిల్ ! ఓ-అవును. మర్చిపోయాను. వెళ్ళిటప్పుడు కొటు ఇక్కడే మర్చిపోయి వెళ్ళాను వెయిటర్.

జ : అవునుసార్. తమరు వెళ్ళాక చూశాను.

నా : అందులో పర్సన్ ఉండిపోయింది. బాగా పర్సన్ కోసం చూస్తోనే ఉన్నాను.

లేదు. (నవ్వుతాడు) అందువల్ల చిల్ ఇక్కడికి పంపమని చెప్పాను.

(లేచి స్టాండ్ దగ్గరికి వెళుతుంటాడు. జయరాం పూర్తిగా అతివోడులుకుని కంగారు పడుతూ. వాణికిపోతూ మర్చిపోయి పగం లేచి, మళ్ళీ కూలబడిపోయి (ప్రాఫెసర్ చైపు భయంగా చూస్తూంటాడు వెయిటర్ కాఫీ కప్పులో పోస్తూంటాడు.

జ : (జయరాంతో) (ప్రాఫెసర్ గారికి ఎప్పుడూ పరాకే సార్.

జ : (తటాకం ఏదో ఆలోచనమేరిసి) ఆ...నాకు అంతే...నేనూ పరాకపనులు

చేసుంటాను. (లేనినవ్వు తెచ్చుకుంటాడు.)

(ప్రాఫెసర్ అందుబాటులో ఉన్న జయరాంతోటు తనదే ననుకుని చేతిలోకి తీసుకుని జేబుకెడిమి పర్సన్ తీసి మళ్ళీ కొటు స్టాండ్ మీద పడేసి లేచిపో దగ్గరికి వస్తూంటాడు. అది గ్రహించి జయరాం గుండె మీద చెయ్యి వేసుకుని లేచిగ్గా ఊపిరినిదిచి 'అమృత్యు' అంటాడు.)

జ : అదేంసార్. ఒంట బాగోలేదా?

జ : (పొరపాటుకుర్చించి) ఆ...ఆ...ఏంలేదులే. కాస్త గుండెనొప్పిగా ఉంది. అంతే...

నా : (పర్సన్ తీసి నోటు లెక్కపెట్టి) ఇదిగో, వెయిటర్. ఈ ఆరోగ్యం దానికే ఆకురాడికి ఇవ్వు. ఈవందా చూడలో మేనేజర్ కి ఇవ్వు. అందులో చూడలో చిల్ పోను, కొంత మిగులుంది. అది నవ్వు తీసుకో. (పర్సన్ పైమీద పడేస్తాడు.)

జ : (తీసుకుని) థాంక్స్, సర్. (నిమ్మల మిస్తాడు.)

నా : కాఫీ తీసుకోండి మిస్టర్ జనరల్ మేనేజర్.

జ : (పూర్తిగా లేచిపోని కృతజ్ఞత నిండిన స్వరంతో) థాంక్స్ (ప్రాఫెసర్...థాంక్స్ మునీ...మునీ...వెరి ముని థాంక్స్...చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి...చాలా...చాలా...

నా : (అశ్చర్యపోయి) ఇదేమిటి మేనేజర్ కొంచెం కాఫీకి అంత ఋణుడై పోయినా మూడురు స్నార్ల! చండర్ ఫుల్...మీరు చాలా చాలా మొహమాటములు (ఇద్దరూ కాఫీ తీసుకుంటారు.) ఆర్ లైట్...ఇంక నాకు టైముంది. వోపాను, గుడి సైట్.

జ : వెరిగుడి సైట్ (ప్రాఫెసర్.

(ప్రాఫెసర్ స్టాండు దగ్గరికెళ్లి జయరాం కొటు తీసుకోబోతాడు)

ఆకోటు నాది (ప్రాఫెసర్.

నా : ఓ...సార్...రెండూ ఒకమాదిరి గానే ఉంటే పొరపడతాను. (తనకోటు చేతిమీద వేసుకొని నూట్ కేస్ రెండో చేత్తో తీసుకుని వెళ్ళిపోతూ ఉంటాడు)

జ : (బల్లమీద పర్సన్ చూసి చిరునవ్వు వచ్చి) పర్సన్ మర్చిపోయి వెళుతున్నాడు (ప్రాఫెసర్ (ఇస్తాడు)

నా : ఓ...థాంక్స్ నాకు మతిమరుపు మరి ఎక్కువై పోతోంది. మిస్టర్ మేనేజర్ వస్తా...నాడే సైట్.

జ : (ఉల్లాసంగా) వెరి వెరి గుడి సైట్ (ప్రాఫెసర్. వెరి వెరి గుడి సైట్...వెరి...వెరి (ప్రాఫెసర్ నిమ్మల మిస్తాడు. జయరాం కొటు తీసుకుని వెళ్ళిపోతుండగా మూర్తి (వశేం.)

ఓ! మూర్తిగారూ! మీరు స్పటికం వంటి నిజం చెప్పారు. మూర్తిగారూమనిషి ఏమైనా కావొచ్చుకాని దొంగమాత్రం ఏ పరిస్థితులలోనూ కావడదు. దొంగతనం పట్టినా

కుగోటిలేదు. అది ముక్కుటికీ నిజం. అబ్బ అది మనిషిని ఎంత పిరికిపాడినీ చేసేస్తుంది! మూర్తిగారూ, మీ కంఠ కటిక దారిద్ర్యం ఉన్నా, ఎంత ఆవేశంలో ఉన్నా, ఎంత కసిగా ఉన్నా దొంగతనం మాత్రం చెయ్య వద్దు.

మూ: (ఈ ధోరణికి అప్రతిభుడై) మేనే జరిగారూ, మీరు మాట్లాడేదిమిటో నా కేమీ తెలియటంలేదు ఏమైనా ఆ విషయాలు నా కనపడతాయి. ఇందాక ఇక్కడ బలమీద నా పెన్సిమెనియన్ ఫైల్ మర్చిపోయాను దయచేసి తీసుకువెళ్ళివెళ్ళండి.

జ: ఓ ఆలాగే!
(మూర్తి బల్ల దగ్గరికి వెళ్లి ఫైల్ తీసే కంటాడు. జనరల్ మేనేజర్ రావు ప్రవేశం.)

రా: ఎలా ఉంది ప్రొఫెసర్? కులాసా చిక్కిందా?

మూ: (ఆశ్చర్యంతో అర్థ స్వగతంగా) ప్రొఫెసర్!

జ: ఆ ఆ...కులాసాగానే ఉంది. థాంక్స్.

రా: మీకు విశ్రాంతి చాలా అవసరం ప్రొఫెసర్. ఈ రాత్రి ఇక్కడ ఉండి పోవడందా?

జ: ఓ...నో...నో...థాంక్స్.

రా: మూడు రోజుల్నించీ అణు కిక్కి మీద మీ రిచ్చిన ఉపన్యాసాలు అద్భుతంగా ఉన్నాయని ఇప్పుడే నా మిత్రులు కొందరు చెప్పారు ప్రొఫెసర్.

జ: ఓ...! థాంక్స్, థాంక్స్ (వెళ్ళిపోవటానికి దిక్కులు చూస్తాడు)

(చేతిలో కాగితాలతో వెయిటర్ ప్రవేశం.)

వ: (జనరల్ మేనేజర్ తో) తమకు వచ్చేకారాసార్. సమస్తేసార్. ప్రొఫెసర్ వెళ్ళిపోయారా సార్?

రా: ఏం వెయిటర్, పరాకు చిత్త గిస్తున్నావే! వారేగా ప్రొఫెసర్!

వ: వారు కాదు సార్. ప్రొఫెసర్ నారాయణరావుగారికి ఈ రసీదు లివ్వాలి సార్.

రా: (ఆశ్చర్యంగా) అయితే మీరు ప్రొఫెసర్ నారాయణరావుగారు కాదా?

వ: కాదు సార్. వారు ఇ. జి. కో ప్రొఫెసర్.

మూ: (ఆశ్చర్యంగా) వారు ప్రొఫెసరా? రావ్ అండ్ రావ్ కంపెనీ జనరల్ మేనేజర్ కాదా?

రా: ఏమిటి?

వ: రావ్ అండ్ రావ్ కంపెనీ జనరల్ మేనేజర్ వారు కాదు సార్ (జనరల్ మేనేజర్ని చూపిస్తూ) మీరు.

మూ: (ఆశ్చర్యంగా రావుని చూస్తూ) ఏమిటి సార్ ఈ కుంభకోణం?

రా: (కోపంగా) కుంభకోణమా?

మూ: మీ ఇద్దరిలో నిజమైన జనరల్ మేనేజర్ ఎవరో నాకు తెలియటంలేదండి. వారే ననుకుని ఉద్యోగం కోసం ఇందాక వారితో నా విషయం ముగిచేసుకున్నాను.

రా: (జయరాంతో) ఆ, ఏమండీ, మాట్లాడరే? ఏమిటి మోసం?

మూ: ఇప్పుండి సార్, మీరు జనరల్ మేనేజర్ కాదా?

జ (పాలిపోయిన ముఖంతో) నేను జనరల్ మేనేజర్ని కాదు, ప్రొఫెసర్ నారాయణరావుని కాదు, మరే ప్రొఫెసర్ నీ కాదు. జయరాం అనే ఒక సామాన్య వ్యక్తిని.

రా: అయితే ఇలా మోసగించటానికి కారణం?

జ: చెబుతాను. తిండిలేక మలమలమాడే పిల్లల కోసం, మందునీళ్ళికి గతిలేక తుడిగడియల్లో ఉన్నతల్లి కోసం—నా రక్కల కన్నం మీద ఆధారపడిన నా కుటుంబం కోసం గతి లేక దొంగతనం చేయాలనే ఉద్దేశంతో ఈ గదిలోకి వచ్చాను.

రా } : దొంగతనం కోసమా!
వ }

మూ: జ! అవును. దొంగతనం కోసమే.

ఏం చెయ్యను, మరి? చదువుకున్నవాడినే. ఒకప్పుడు ఉద్యోగం చేస్తూ గౌరవం గా బతికిన వాడినే. అవసరంలేదని ఉద్యోగం తీసేశారు. అప్పటినుంచీ నానా అవస్థలూ పడ్డాను. మగో ఉద్యోగం దొరకలేదు. చిట్టచివరికి ఒక కంపెనీలో క్యాషియర్ ఉద్యోగం ఇస్తామన్నాడు. కానీ వెయ్యిరూపాయలు నెహ్య రిటై డిపాజిట్ కలాలిట! వెయ్యిదమ్మిడిలు కూడలేవు. ఆవేశంతో, కోపంతో, కసితో దొంగతనం చేయాలని నిశ్చయించుకున్నాను. పెనుమనిషిలా వచ్చాను ప్రొఫెసర్ గారి కోటుజేటులో పర్ఫెక్ట్ దొంగిండి.

వ: ఆ. పర్ఫెక్టారా?

జ: తీశాను. అందులో వెయ్యిరూపాయల నోట్లున్నాయి. ఎంతో సంతోషపడ్డాను. జేబులో వేసుకున్నాను కానీ ఆక్షిణం నించీ అతివిచిత్రమైన పరిస్థితుల్లో చిక్కుకున్నాను. నా వేషంచూసి దొంగ అనుకోలేక ప్రొఫెసర్ ననీ, జనరల్ మేనేజర్ ననీ తలోవిధంగా అనుకున్నారు. నాస్థితినిబట్టి సమయానుకూలంగా ప్రవర్తించాను. కానీ అద్భుతకథాల్లా పర్ఫెక్ట్ తప్పించుకోలేక పోయాను.

రా: పర్ఫెక్ట్ కుంది?

జ: ప్రొఫెసర్ గారే తీసుకున్నారు.

రా: అయితే వారు దొంగతనం కనిపెట్టారన్నమాట.

జ: లేదు. వారి మతిమరుపుల నాకోసే వారిదనుకుని అందులోంచి పర్ఫెక్టుకుని తనుడబ్బు దక్కించుకున్నాను.

రా: నిజమా?

జ: ఆ సమయంలో వెయిటర్ ఇక్కడే ఉన్నాడు. అడగండి.

రా: నిజమా, వెయిటర్.

వ: నిజమేసార్. ఈ రసీదులు ఆడబ్బు కాపకువే.

రా: (వేళాకోళంగా) అయితే పాపం, విధించేద్దా, ఫలితం దక్కలేదన్నమాట.

జ: దక్కిందిసార్. ఆడబ్బుతో పారిపోతే ఆక్షిణమే నాజీవితం ఆఖరైఉండేది. పట్టుబడినా, పట్టుబడకపోయినా జీవితపర్యంతం ఈ దొంగతనం నన్ను వెంటతగిలి బాధించేది. సమాజంలో దొంగగా బతకలేను. ఇప్పుడు నేను ఏ పెద్దమనిషికి తీసిపోను. ప్రొఫెసర్ గారు విశ్వేటప్పడు మళ్ళీ పర్ఫెక్టుమరిచిపోతే పిలిచిఇచ్చాను. నేను బీదవాడిని పూటకీగతి లేనివాడిని. కానీ, కానీ. (ఆవేశంగా) నేను దొంగనికాను నేనూ సంఘంలో ఒక పెద్దమనిషిని. పరిస్థితులవల్ల త్వరిత దౌర్బల్యానికి లోబడినమాట నిజమే. కానీ, కానీ ఏదో మనా తిరక్కే నన్ను విచిత్రంగా కాపాడి నా పెద్దమనిషిలనాన్ని నాకిచ్చి వేసింది. సమయానికి అడ్డుపడి మీరందరూ నాకెంతో మేలుచేశారు. మీ అందరికీ నేను ఎంతో కృతజ్ఞుడిని. నెలవు. (సమస్తరించి వెళ్ళి పోతూ ఉంటాడు.)

రా: (ఏదోఅలోచించి) చూడండి... జయరాంగారూ మీకు అభ్యంతరం లేక పోతే రావ్ అండ్ రావ్ కంపెనీ కొత్త బ్రాంచిలో మమ్మల్ని క్యాషియర్ గా వేసుకుంటాం. ఏమంటారు?

జ: (ఆశ్చర్యంతో) నిజమాసార్?

రా: కుదనిజం. వెయ్యిదమ్మిడిలకూడా నెహ్యరిటై కట్టకలైదు.

జ: (ఆశ్చర్యంతో) నిజమాసార్?

రా: కుదనిజం. వెయ్యిదమ్మిడిలకూడా నెహ్యరిటై కట్టకలైదు.

జ: మీరు చాలా దయగలవారుసార్.

రా: హ. హ. దయేముంది. నెలెక్స్ నే. వెయిటర్ మా అందరికీ కాఫీ.

వ: ఇప్పుడే తెస్తానుసార్. (నిష్క్రమిస్తూంటాడు) (తెర)

★

గ్రామకరణముల భూమిశిస్తు
నయా పైన జంత్రి
1, 2, 3 భాగములు
ఇందులో గ్రామ కరణములకు మిక్కిలి ఉపయోగపడు భూమిశిస్తులు లాండు శిస్తు, ఎడ్డుకేవన్ శిస్తు, ఫసిలీజాన్ శిస్తు, తీరువ జాన్ శిస్తు, నీటి తీరువలు వరాధికల్లం వలస కలగు కలావలముజరాయి, వడ్డీ లెక్కలు నెలసరి జీతములు నెంట్లు ఎకరములకు నయా పైన లెక్కలతో తెలుపు-గొప్ప జంత్రి.
డెమ్యూ నెజా 200 పేజీలు వెల: రు. 4.00
బాలసరస్వతి బుక్ డిపో,
సి. వి. నం. 8, కర్నూలు, మద్రాసు.

స్వీనిమా కథలలో మామూలుగా క్లయ్ మాక్స్ అనేది (పతాక ఘటం) కథ జాలగోపాదంలో అరంభం అవుతుంది

కాని దక్షిణభారత సినిమాలలాగు 1958 వ సంవత్సరపు కథలో మటుకు ఇంటర్ ఇల్లోనే క్లయ్ మాక్స్ ఘటం క్లిష్ట వారివల్లు కనిపిస్తుంది. ముడిఫీలిం 'కట్' కట తో గత ఏ ప్రీల్ 1 నుండి అరంభమైన అక్షర, సంవత్సరం ప్రాచ్యారం ముగిసి ఉత్తరార్ధం అరంభమైన ఈ కేళకు ఉపశ్మించడానికి బదులు ఉద్రిక్తం అయింది.

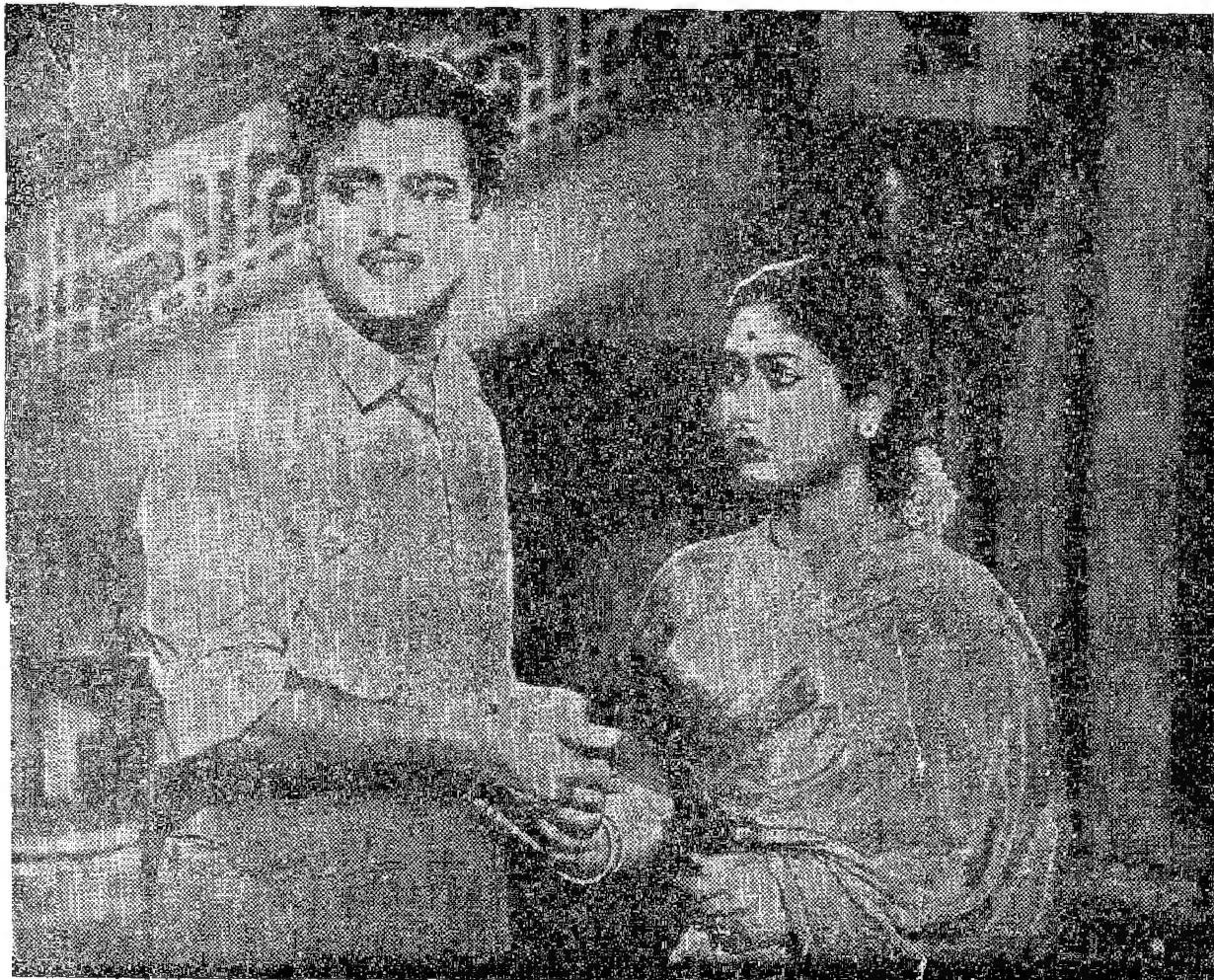
ఫీలిం దిగుమతికొరకు నూటికి 80 వంతులు కోత పెట్టవచ్చును, 'విజయ' ఫిలిం జాగిరెడ్డి

'ఇంటర్వ్యూలో కైమాకై'

గారి నాయకత్వన దక్షిణ భారత ఫీలిం వది జాలంతా ఉద్యమస్థాయిలో తరిగివేయ కచ్చ

సుఖాల ప్రభుత్వానికి నచ్చ చెప్పిరింగ్ కోతలో 20% కోత పెట్టించగలిగారు అప్పట్లో ఉత్తరాదివారు ఏ కారణంచేతనో ముఖా వంగా ఉండి, తీవి నటించినా, శేపు అట్టా బరులో అసలు కే మోసం వస్తుందన్న ప్రకారం డి.కార్లకు బయలుదేరాకా, పావికంగా ఉన్న ఫీలింను విలక కరిగి పోయాకా, ఇప్పుడు అందోళన చేస్తున్నారు.

చిన్న చిత్రాలపైనే ఏ గొడవా ఉందను అని పెద్దలు కొప్పడినా, అలాటి పథకాలు

తెలంగాణ ఫిలిం వారి 'పరిశ్రమ'లో తెలుగుదేశం, నాన్సి.

చూతావుగా అమలుపరచడం దుస్సాధ్యం. ఇప్పటి అవాంతరపరిస్థితిలో మరీకష్టం. గత వారం నాగిరెడ్డిగారు కాగితంపాదనకి చూపినరైళ్ళలా, చేసినవాదాలూ చూపిన మీదట సినిమా అంటే గిట్టనివాళ్ళు కూడా, ఈపరిశ్రమపై ప్రభుత్వం ఇంతటి 'వాత్సల్య' చూపడంసలబుకాదంటారు. ఈపరిశ్రమ ప్రత్యక్షంగా రెండులక్షలమందికి జీవనోపాధి, ఇందులో 180 కోట్ల రూపాయ పెట్టుబడి ఉంది. ప్రభుత్వానికి, వినోదం వస్తు, రాబడివస్తులవ్వరా ఇరవై కోట్లు లభిస్తోంది. దేశం మొత్తంపాదన వస్త్ర పరిశ్రమకి అగ్రస్థానం అయితే, ద్వితీయస్థానం చలనచిత్ర పరిశ్రమకే. ఇంత పెద్ద పరిశ్రమ అయినా, ఇది నడవడానికి వాడే ముడిసరుకు ఖర్చు మిగతా వాటన్నిటికన్న తక్కువ. ఒక చిత్రానికి విద్యుదలక్షలు ఖర్చు అయితే అందులో నూరింటి ఐదు రూపాయలకన్న మించి ముడిఫీలిముకు ఖర్చుకాదు. ఈ మాత్రంకూడా లేకుండా ఇంకా అందులో నూ

పాదుపు చేయాలనడం సలబుకాదు. అసలు ఈ పరిశ్రమ ఏనాడూ దేశ ఆర్థికవ్యవస్థకి తగవిభారం కాలేదు; గిట్టనిచుట్టంలాలేదు. ముడిఫీలిం కోనడానికి కోటిన్నర రూపాయలు విదేశాలకు ఇచ్చినా, విదేశాలనుండి మనచిత్రాలు ఆర్జించేది దానికన్న కాగా ఎక్కువే. ఒక్క దక్షిణభారత చిత్రాలే సాలకు 90 లక్షలు విదేశాలలో సంపాదిస్తున్నాయి. ఉత్తరాది చిత్రాలకు ఇంకా పెద్దమార్కెట్ ఉంది. అవకాశాలు, తగిన ప్రోత్సాహం ఉంటే, మన పరిశ్రమ దేశానికి డబ్బుగడించుటే ముఖ్యసాధనాలలో ప్రముఖమైనది కాగలదు అని నాగిరెడ్డిగారు తమ కరపత్రంలో వివరించారు.

రేపు అజ్ఞానమండి దీనింబరు వరకూ దిగుమతి కోటాలు నిర్ణయించినపుడు, అసలు దిగుమతులన్నీ బీసీ కటిపైపైసా రమకుంటున్నాయి. అవగాళి ముఖ్యమైన కొన్నిటికే అనుమతులస్తారు. అప్పుడు కనక నిషిద్ధ వస్తువుల జాబితాలో ముడిఫీలిం పేరు ఉంటే, ఈ ఏడాది సినిమా పరిశ్రమ కళ్ళ చాలా కిడ్ల ఫుట్లో ప్రవేశిస్తుందన్నమాట.

పరిశ్రమలో దీని పర్యవసానాలు ఎలా ఉంటాయో నిర్ధారిత చెప్పివా అవిఏమంత పెద్ద అతికేయోకు లనిపించవు...

ప్రభుత్వ సహాయం లేకుండా, వస్తులూ, కపాలూ నిభాయించుకుంటూ 25 ఏళ్ళ చరిత్ర సృష్టించుకొని, ఉజ్వల భవిష్యత్తుకు నాంది వాక్కొలు ప్రానుకొంటున్న చలనచిత్ర పరిశ్రమకు కేవలం, మారుపాపాయిలలో నాలుగు అకాల ఆదా చెయ్యడానికి ఇటువంటి శిక్ష విధించడం న్యాయం అని నీంచుకోదు—

జనతాచిత్రవారి 'టాక్సికాండ్'లో అనిత గుమా.

1958 తూర్పుగోల్ కనుకారిక కేవల కౌమలం కరించి కపాలా నీకాలూ, తూర్పుకాంతు ముస్తాబులు చేసుకున్న కనుకారిక సాంఘిక చిత్రాలూ, నీకాలానీ, వారికి చెందిన వానపదాలూ, దొరలవారి వానపదాలూ, వానపదాలంటి సాంఘికాలూ వచ్చాయి. మొత్తంపాదన వాటిలో వానపదాలకే పెచ్చెయ్యి; వీటిలో తర్దుమలకే పెచ్చెయ్యి.

ఉత్తరార్ధంఒకచీకడ్లని.వచ్చని, అందమైన వానపదచిత్రంతో ఆరంభమేనా, ఇటుపై రాబోయేవి ఎక్కువగా సాంఘిక చిత్రాలే. వాటిలో ముఖ్యంగా మూడు చిత్రాలు అందరూ ఎదురుచూస్తున్నవి. అది విజయ, జయంతి, అన్నపూర్ణా పిక్చర్స్ తీస్తున్నవి. విజయ వారి 'అవ్వచేసి వప్పకూడు' హాస్యరసప్రధానమైన చిత్రం. వర్మకుడు ప్రసాద్. కథ, మాటలూ, పాటలూ సదాశివబ్రహ్మం, కల్లపాణి. నటులు సావిత్రి, రామారావు, రంగారావు, రేలంగి. సంగీతం ఘంటసాల.

రెండవది జయంతివారి సాంఘికం. దీనికి ఇంకా పేరు పెట్టలేదు. వర్మకుడు కె. వి. రెడ్డి, రచయిత పింగళి నాగేంద్రరావు కొత్తదశలకు ఇతివృత్తంతో దీన్ని రూపొందిస్తున్నారు. నటులు కాగేవరరావు, జయన.

మూడవది అన్నపూర్ణావారిది. దీనికి పేరు పూర్తికాలేదు. వర్మకుడు అదుర్తి

గుర్పారావు, మాటలు ఆరేయ, పాటలు క్రి. ఆరేయ కొనరాజు వ్రాశారు. నటులు కాగేవరరావు, సావిత్రి, రంగారావు.

ఇవికా, ఈ ఏడాది విడుదలకాగల సాంఘిక చిత్రాలలో ముఖ్యమైనవి: ప్రభా ప్రొడక్షన్స్ వారి 'అడపెరిసం', చేతనా వారి 'గుళ్ళొపెళ్ళి', ప్రసాద్ ఆర్ట్ పిక్చర్స్ వారి 'ఇలరికం.'

ఈ ఏడాది విడుదల కాగల పెద్ద కామ్రూం చిత్రం ఆర్. ఆర్. ప్రొడక్షన్స్ వారి 'కొర్రవరాయడి కథ, దీనికి నటులు రామారావు, సావిత్రి. రచయిత మదిపట్ల నూరి. వర్మకుడు రామన్న. అసోసియేట్. వి. ఎన్. మూర్తి.

దైవబలం

పొన్నలూరి బ్రదర్స్ వారి మూడవ చిత్రం 'దైవబలం' నిర్మాణం తెలుగు, తమిళ భాషలలో మరుగుగా సాగుతోంది. ఎన్. టి. రామారావు, గుమ్మడి, రేలంగి, రమణారెడ్డి, శివరావు, ముక్కామల, కె. వి. ఎన్. కెర్రా, గాజేపల్లి, జయశ్రీ, గిరిజ, మాలతి, మోహన, బాలకుమారి మొదలగువారు పాల్గొంటున్నారు. మాటలు వరమరాం, పాటలు సముద్రా, అనికెట్టి వ్రాస్తున్నారు. సంగీతం అశ్వతాను వసుకూర్పులొన్నారు. ఛాయాగ్రహణం డి. ఎల్. నారాయణ (అన్నయ్య) కళాశిల్పమడు వాడి. నిర్మాత వసంతకుమార

గడ్డిగారే ఈ చిత్రానికి దర్శకత్వం నిర్వహిస్తున్నారు.

భక్త రామదాసు

బి. ఎన్. ఫిలింస్ వారి 'భక్త రామదాసు' నిర్మాణం జూలై తొలివారంలో తిరిగి ఆరంభమై చురుకుగా కొనసాగుతుంది. ఇందులో కలీద పాత్ర ధరించిన గౌరీనాథశాస్త్రిగారి హాస్యాస్వరణంపై పని కొంత వెనకబడింది. ఇప్పుడు గుమ్మడి వెంకటేశ్వరరావు కలీదగా, ఆయాభాగాలను చిత్రిస్తున్నారు. 'రామదాసు' చిత్రంలో నాగయ్య,

కన్నాంబ, లింగమూర్తి, జి. ఎస్. ఆర్., రామన్నపంతులు, చదలవాడ, పసల నూర్య చంద్రారావు, పేకటి, నాగరాజు మొదలగు వారు పాల్గొంటున్నారు. రచయితయడవలి. పర్యవేక్షణ సముద్రాల. దర్శకత్వం నాగయ్య.

శాంతారాం చిత్రానికి బెర్లిన్ బహుమతి

దర్శక నిర్మాత శాంతారాం చిత్రం 'నాంభే', 'బారాహాట్', 'బెర్లిన్' అంతర్జాతీయ

చలన చిత్రోత్సవంలో రెండు బహుమతులు గడించుకొంది. ఒకటి ప్రత్యేక బహుమతిగా ఇచ్చిన 'బంగాలు ఎలుగు' విగ్రహం. ఇది బెర్లిన్ ఉత్సవంలో అగ్రశ్రేణి బహుమతి. రెండవది 'వెండి ఎలుగు' విగ్రహం. అంతరజాతీయ 'కాథలిక్' చలనచిత్ర కళాలయం' నెలకొల్పిన అంతర్జాతీయసంఘం "భిన్న సంస్కృతులకు అతీతిమైన స్థాయి అందుకొన్న" ఈ చిత్రంలో కావ్యాంశను, భావ స్ఫూర్తిని పైకి తీర్చి, మెచ్చి ఈ బహుమతినిచ్చి గౌరవించారు.

ఈ చిత్రం గత సంవత్సరం విడుదలైన భారతీయ చిత్రాలలో ఉత్తమ చిత్రంగా ఎన్నిక అయి రాష్ట్రపతి గువర్న పతకం అందుకొనడం విదితమే.

బెర్లిన్ ఉత్సవంలో ప్రథమ బహుమతి, గువర్న విగ్రహం, 'ది ఎండ్ ఆఫ్ జే' అనే స్పీడిమ్ చిత్రానికి లభించింది. ఇందులో ఇన్స్టిట్యూట్ బెర్లిన్ నటింబింగ్, 'సోరీ ఆఫ్ ట్రూ లవ్' అనే చిత్రం (జపాన్) తీసిన తదాపి ఈ ఉత్తమ దర్శకుడి బహుమతి లభించింది.

ఉత్తమనటి: 'వెల్డ్ ఈజ్ ది విండ్' అనే చిత్రంలో నటించిన ఇటాలియన్ నటి అనా మగ్నానీ. ఉత్తమనటుడు సిడ్నీ పాయిటర్. ('ది డిఫయింట్ వన్' అనే చిత్రంలో నటనకు.)

పంతులు చిత్రానికి రవిశంకర్ సంగీతం

దక్షిణ భారతంలో మూడు భాషలలో విడుదలఅయి ప్రజాదరణ పొందిన 'స్కూల్ మాస్టర్' (బడిపంతులు) చిత్రాన్ని, దర్శక నిర్మాత బి. ఆర్. పంతులు ఇప్పుడు హిందీలో పునర్నిర్మిస్తున్నారు. ముఖ్యపాత్రను ఆయనే నిర్వహించినా మిగతావారు వారి వాయి నటులే ఉంటారట. నిర్మాణం భరణి స్టుడియోలో సాగుతుంది.

ఈ చిత్రానికి సుప్రసిద్ధ సితార్ విద్వాంసుడు, 'పథేర్ పాంచాలి, అపరాధిత' చిత్రాల సంగీత దర్శకుడు ఆయన వండిట్ రవిశంకర్ సంగీతం సమకూర్చుతారట. ★

దుర్గాఫిలింస్ వారి 'పతిభక్తి' చిత్రంలో శివాజీ గజేశన్, ఎం. ఎన్. రాజం

‘బ్రిడ్ ఆన్ ది రివర్ క్వాయ్’

బ్రాగా డబ్బుగడించే చిత్రాలన్నీ బాగా ఉండవన్నట్లే, బహుమతులు తెచ్చుకున్నవీ బాగుండవని కూడా ఒక అపవధలాటిది విడబడుతూ ఉంటుంది. ఇది వచ్చి అబద్ధమూ కాదు; అలా అని ధోకాలేని మహా సర్వమూ అనుకోరాదు అని మందరించే మంచి చిత్రాలు డబ్బు, బహుమతులూ, పేరుకూడా తెచ్చుకున్నవి. అప్పడప్పుడు వస్తూ ఉన్నాయి. గత సంవత్సరం అమెరికాలో బాగా డబ్బుచేసుకున్న పది చిత్రాల జాబితాలో కెక్కి బాక్సాఫీస్ హిట్ గా, అమెరికన్ మోషన్ పిక్చర్ ఆకాడమీ బహుమతులు ఏటిటివి సంపాదించుకున్న ‘అవార్ విన్సర్’ గా, సర్వత్రా విమర్శకుల, కళాభిమానుల ప్రశంస లందుకొన్న మంచి చిత్రంగా, పేరు గడించిన ‘బ్రిడ్ ఆన్ ది రివర్ క్వాయ్’ గత వారం మద్రాసులో విడుదల అయింది. దారుణమారణ హోమం యుద్ధాన్ని గర్వించి, యుద్ధం చేయించే వారు, చేసేవారు ఉన్నాడని హృదయవిదారకంగా ఘోషిస్తుంది ఈ చిత్రం. యుద్ధం పట్ల జాగుర్న కలిగిస్తుంది. మామూలు మనుషులే కాక, జీవితంలో యుద్ధాన్ని ‘అప్రెన్సర్’ (అభిమాన విద్య) గా పోలిగా తీసుకున్న బుద్ధిమంతులంతా రేపు ప్రాద్దుటికి మతం మార్చుకుంటారనుకోదానికి సదుపాయం లేకపోయినా ఈ చిత్రం మటుకు ప్రతివారిలోను ఒక విధమైన విరేచనం కలిగిస్తుంది. యుద్ధబుద్ధులలో కూడా, చిత్రం చూసిన తరువాత కొద్ది నిమిషాలపాటుగా స్వకాన వైరాగ్యంలాంటి చలన చిత్ర వైరాగ్యం ప్రవర్తిస్తుంది.

అయితే బహుమతులు తెచ్చుకునే కొన్ని చిత్రాలలా దీని గొప్పతనానికి కారణం ఉన్నా మంచిదై ఉండడమే కాదు; సందేశం గొప్పది కావడమే కాదు, నూటికి కొటికి గోపరించే కల్పనపుణి, రామాయకం ఇందులో నిలచాయి. ఈ చిత్రం ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడూ, దర్శకుడు జేవిడ్ (‘బ్లిక్ ఎన్ కాంటర్’), రీనలు ఇదయ ఇందులోని 15 వేల అడుగులలోను అడుగుడు గునా ప్రతిమాటను, చేతనూ తూచిచూచి వాడుకున్నారు. ఒక్కొక్కదృశ్యాన్ని ఒక్కొక్క ఉత్తమ శ్రేణిలో చిత్రానికమలే తీశారు. ఒక్కొక్క సన్నివేశాన్ని, రసభరితమైన కథగా, కావ్యంగా చిత్రించారు. ఆయా పాత్రల హృదయాలను, నకి, కాల, నీతి గతులకు అనుగుణంగానే అయినా, అతీతంగా కనిపించేటిన ఆవిష్కరించారు.

అచేరివాలచేరి, చలనచిత్ర అవధులను హిమ గిరిశిఖరాలకు, దిగంతాలకు పెంచగల నిశ్శబ్దం చేత ‘ఫీలి’కి నిర్వచనం చెప్పారు. భావకు అందని భావాలు పరికించారు. ఈ అన్నిటి కన్న ఎక్కుగా తీవిగా, కీ క్రితం తం గా, అందంగా కనిపించి అందర్నీ మైమర పించేది, విద్యుత్ కథరాలను తూ. చ. తీవ్రత పోటించి, ఆత్మగౌరవాన్ని, తనజాతి గౌరవాన్ని నిలబెట్టకొన్న బ్రిటిష్ కర్నల్ నికల్సన్ గా, బ్రిటిష్ నటుడు ఆలెక్ గిసెన్ ప్రదర్శించిన నటన. ఈ ఊణం అతడు ఘనీభవించిన ఆత్మగౌరవం. మరుఊణంలో, ఆవరిస్తున్న దైవ్యాన్ని ప్రతిఘటిస్తున్న కార్యం. ఉత్తర ఊణంలో, కాటువేయ చూచిన నర్సంలాటి జాపనీస్ కర్నల్ ను ఢిక్కరించిన దర్శనం. ఊణార్థంపాటు అనధికార వాత్సల్యం; ఉత్తరార్థంలో అధికారి కాత్వం. ఇన్ని హాసభావాలను ఇంత సహజంగా, విశ్వసనీయంగా, సాగసుగా ప్రదర్శించగలగడం ఒక ఆలెక్ గిసెన్ కే చెల్లింది...

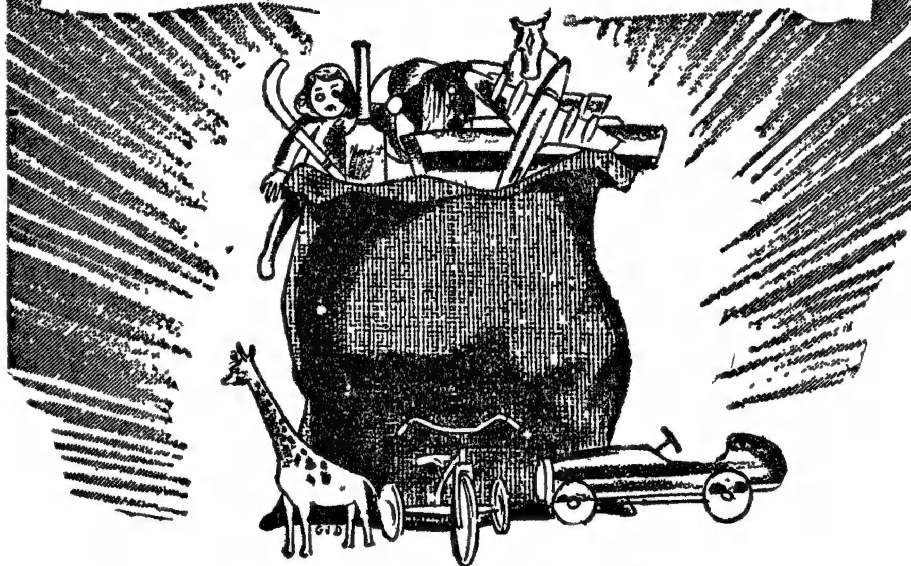
గిసెన్ నటించిన కర్నల్ నికల్సన్ రెండవ ప్రపంచయుద్ధ కాలంలో తన పటాలం సహా, పై అధికారుల ఉత్తరాల ప్రకారం జపాన్ సైనికులకు లొంగిపోతాడు. జాపనీస్ కర్నల్ ఈ యుద్ధ ఖైదీలచేత, జపాన్

దళాలు తిరగవలసిన ఒక ముఖ్య రహదారిలో, ఒక నదిమీద వంతెన కట్టించుకోతాడు. “మేము యుద్ధ ఖైదీలం తప్ప బానిసలం కాము. అంచేత మా సైనికులకు మా అధికారులే ఉత్తరాలు ఇచ్చి పని చేయించాలి” అంటాడు కర్నల్ నికల్సన్. జాపనీస్ అధికారి అంగుకు సమ్యతించడు. అఫీసర్ హోదాగల దళపతులుసహా కాయ కష్టం చేయాలని కానిస్తాడు. నికల్సన్ అంగీకరించడు. తెనీవా ఒప్పుందా లు, అంతర్జాతీయ మర్యాదలూ మన్నించాలంటాడు. జాపనీస్ కర్నల్, నికల్సన్ ను అవమానిస్తాడు. ఆనక దారుణంగా హింసిస్తాడు. అయినా నికల్సన్ కాంతియుతంగా, సహాయ నిరాకరణవిధానంతో ప్రతిఘటిస్తాడు (క్రొత్తాన్ని, ప కు బలాన్ని. చివరికి అతని సహా మే జయిస్తుంది. జాపనీస్ కర్నల్ ను నిస్సృహ అవరిస్తుంది. తన నిరీతి కాలానికీ పూర్తి చేయవలసిఉన్న వంతెన నిర్మాణాన్ని నికల్సన్ కు ఒప్పుస్తాడు. నికల్సన్, జాపనీస్ ఇంజనీర్ల పథకంకన్న, కట్టుదిట్టమైన పద్ధతిలో వంతెన నిర్మించి పెడతాడు. శత్రువులకు చేతులారా పాయం చేస్తున్నా మన్నభావం అతనికి కలగదు. నియమ నిబంధనల మధ్య పుట్టి పెరిగిన మనిషిగా అతడు ఈ సమస్యని చూస్తాడు. ఆ సమయ ప్రకారం యుద్ధ ఖైదీలు శత్రువులు చెప్పిన పని చేయాలి. పోతే నికల్సన్ కు సంతోషకరమైన మరో విషయం: తన పటాలంలో సైనికులు కట్టుకొన్న పోగుండా వాళ్ళే మళ్ళీ (50 వ పేజీ చూడండి)

గురుదత్ ఫిలింస్ వారి ‘కాగజ్ కా పూల్’ చిత్రంలో నటిస్తున్న వహీదా.

పిల్లలారా వినండి

వందలకొలది బహుమతులు గెలువబడాలి!

ఇది తక్షణం లభ్యమందరి ప్రతి పిల్లకున్నా ఉత్సాహకరమైన అంగీకారం. ఇది లాభా మరలం. ఇది అత్యుత్సాహకరం, మరియు వందలకొలది బహుమతులు గెలువబడాలి, మీ పనితీరును మీకు మెక్సీన్స్ వ్యాపార వర్తకుల ద్వారా ఒక ఎంట్రి పోలింగు అందిగి ఉన్నాంది.

మీరు చేయవలసినది ఒక పాతాన్య బొమ్మకు మీ యజ్ఞమునకును కంగుల మనముగించి, తయారు చేయండి. తరువాత మీ ఎంట్రిని మెక్సీన్స్ రికార్డులలో బాక్ సేపు యిక్క ఒక (Family)

అటులగా వైబ్ లోకి మిక్సిరి పెద్ద వైబ్ లోకి వార్తన రికార్డులలోకి (Largely 120) పెద్ద వైబ్ లోకి వార్తనం చేర్చి వందలది! ఎంట్రిలు. (మొత్తం పెద్ద) రికార్డు విజయాలకు దీని యందరి కంకర్స్ వీక్షి కంపెనీలకును శ్రీ కంకర్లకాదివేళ రికార్డులందును. ప్రతి పిల్లకున్నా వరుసకామగంధు. ఈ అత్యుత్సాహకరమైన అవకాశమును విడవకండి-మీరు మెక్సీన్స్ రంగులవేసే పోటీలో యాదీగా పాల్గొనుటకు రిజిస్ట్రేషన్ చేయండి. మీ వ్యాపార వర్తక వేద ఒక ఎంట్రి రికార్డును ఉన్నాంది.

ఈ బహుమతులను గమనించండి:

<p>వయస్సు గ్రూప్ I: 4-9 ఏళ్లు</p> <p>మొదటి బహుమతి:</p> <p>మార్కెటింగ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ రైలు టికెట్</p> <p>ఈ కార్డ్ కలిపి బొమ్మ</p> <p>రెండవ బహుమతి:</p> <p>మెక్సీన్స్ కేబి కార్డు</p> <p>మూడవ బహుమతి:</p> <p>కోలంబర్ టింగ్ రైల్వే కేబి</p> <p>బొమ్మలపై పామ్లెట్ వసా</p>	<p>వయస్సు గ్రూప్ II: 10-14 ఏళ్లు</p> <p>మొదటి బహుమతి:</p> <p>45 ఇంచ్ కెమెరా (రిమ్యు ఎన్:4.5)</p> <p>కేబి వసా</p> <p>రెండవ బహుమతి:</p> <p>మెక్సీన్స్ కేబి (వం, 6) కేబి</p> <p>ఎన్:ఎమ్.రి. పోర్టబుల్ గ్రామోఫోన్</p> <p>మూడవ బహుమతి:</p> <p>ఖ్యా మార్కెట్ మరియు స్ట్రాబుల్ కేబి</p> <p>పెద్ద అర్జి-వం రైల్వే</p>	<p>వయస్సు గ్రూప్ III: 15-18 ఏళ్లు</p> <p>మొదటి బహుమతి:</p> <p>17 క్యామెరా రిఫ్లెక్టింగ్ కేబి</p> <p>ఉపా కట్ట మనకు</p> <p>రెండవ బహుమతి:</p> <p>పార్సెల్ 51 కేబి కేబి రైల్వే</p> <p>మూడవ బహుమతి:</p> <p>ఫ్యాషన్ అండ్ 1000 ఫ్యాషన్ల వసా</p> <p>కేబి పామ్లెట్ వర్తక కేబి</p>
--	---	--

మరియు రెండువందలకుంటే ఎక్కువగా ప్రోత్సాహక బహుమతులు గలవు

తల్లి దండ్రులకు బహుమతులు
మీ పిల్ల మొదటి బహుమతిని గెలుపొందినందుకం,
అవిగ్ పామ్లెట్ మీకు ఒక మనమైనందుకం 6-వార్తలం
రిమ్యు కేబియా రైల్వే ఇవ్వబడును.

మెక్సీన్స్ రంగులువేసే పోటీ

ప్రియమైన ప్రవాసం

(38-వ పేజీ తరువాయి)

వ్యంగం శ్రీ పుష్కరిం చేసి తెచ్చేతం వంటమనిషికి, పనిమనిషికి, దాదులకి కనా కష్టంగా పరిచాడు. "తన ఎడ్లని పాలిచ్చి తన కూలిచేసినట్లు" వుంటుంది. గృహిణి యింటిపనులన్నీ వ్యయంగా చేసుకోవటమే పెద్ద పుష్కరిం. అదే ఆరకంగా పెద్దపాదం —మీ తమ్ములకు చదువులు సార్థకమైనా యంటే అందరు పుష్కరిగాలుచేసుకున్నారనా? కట్నాలు తీసుకున్నారనా?—విలే నీ కారణంచేతనా ఒక తమ్ముడు కట్నం లేని పెరి చేసుకుంటే, డిగ్రీతో సంబంధంలేని పుష్కరిగాంచేస్తే, ఆ తమ్ముడు చదువు నిరర్థకమా? చదువుకోన్నకొద్దీ చేట్లు పెంచు అమ్ముడుపోవటం సమాజంలో చీడపురుగులాంటి సమస్యగాని అది విద్యకి సార్థకతగాదు. ఆడచదువుకయ్యే ఖర్చు పైకి దండుగానే వుంటుంది. ఇల్లో జరిగిన పరాధవాల్లాంటివి నీ జీవితంలో చాలా వచ్చాయా? అది నీ భయం. అంతేగాని అది పరాధవంగాదు. నీ హంగుల జోలికి పోకుండా, నిన్నొక గృహిణిలా మాత్రం చూడకు తోటివాళ్ళు. మంచికో, చెడుకో నీ విద్య ఎప్పుడైనా సార్థకమవుతుందేమో! నీ డిగ్రీ నీకు రక్షకాదా? "బాగా చదువుకున్నదాన్ని పెళ్ళి చేసుకున్నావనే సంతోషంగానీ, విచారంగానీ నా భారత" అన్నావు. నీతోబాటు ఆయనకీ కాస్త చాడసం వుందనిపించింది. సంతోషాని కర్మముంది. కానీ విచారం ఎందుకు? ఉద్యోగం లేదనా? మీ రిద్దరూ అంతగా ఇష్టపడుతున్నప్పుడు మీరనుకున్న విధంగానే చదువునెందుకు సార్థక పరుకోకూడదు?— దానివల్ల యింటా బయటా ఎన్ని కష్టనిష్ఠారాలుంటాయోమీరే తెలుసు. ఆతపరం వున్నవారికి ఏదైనాతప్పదు.

ఒక్క విషయం. శ్రీ పుష్కరి డిగ్రీ లతో పాటు గృహ నిర్వహణ శాస్త్రంకూడా కాలేజీలో నెపలేట్ గా నేర్చుకునే మార్పులు రావాలి. అప్పుడు నిజంగా శ్రీ విద్య సార్థకమే. నిరర్థకంగాదు.

బహుశా మీ ఆమ్మాయిలకి నీకు వట్టి న అద్వైతం పట్టడమో అనుకుంటున్నాను. నీ అభిప్రాయం నచ్చక చెప్పాలనుకున్నది చెప్పాను. ప్రభావతీ, చదువులో వుండే మాధుర్యం మన్ననలో లేదు. సాధ్యమైనంత వరకూ చదువగా పిలవటం నాకిష్టం. ఏమీ అనుకోకేం.

—దద్దనాల రంగనాయకమ్మ,
(బామ్మి డి.)

నల్లలకోసం

(39 వ పేజీ తరువాయి)

ప్రవాసానికి నుండి వచ్చింది. వచ్చినకోసం

మా ఆడపడుతు ముందటి అబ్బాయికి పేను కొడుకుడు వున్నట్లు తెలుసుకున్నాను. నలి బైద్యం చేద్దామంటే మా ప్రక్కంటిలోనే కాదుగదా! మావూరంతా గాలించి నా నల్లలు దొరకలేదు. ఆరోజు యేదో అఫీస్ పనిమీద మావారికి కర్నూల్ కు పోవలసి వచ్చింది. వెళ్ళేటప్పుడు కర్నూల్ స్టేషన్ వెయిటింగ్ రూములో నల్లలకు కొడపుండదు. వచ్చేటప్పుడు ఓ పది నల్లల్ని పాటాం కట్టుకుని తీసుకురమ్మని వదిలి పడేజి పీ చేసి పంపించాను. ముగ్గురి రోజు రాత్రి మొయిలకు మావారు పనిముగించుకువచ్చారు. వచ్చిన వెంటనే చేతిలోని సంచి లాక్కొని పాటాలన్నీ తీసి చూశాను. అందులో పువ్వులు, పిల్లలకు తెచ్చిన మితాయిపాటాలు తప్ప ఇంకేమియు లేదు. తెల్లబోయి మావారి కంక చూశాను.

'ఇంతేనా నీ తెలివి' అన్నట్లు మావారు కోటు కేటులోంచి చిన్న పాటాన్ని బయటికి తీశారు. ఏదో గొప్ప విజయాన్ని సాధించుకు వచ్చినట్లు పాటాన్ని ధీమాతో విప్పారు. అందరం విస్తుపోయాం. అందులో యేమీ లేవు పాటల్లోనుండి పారిపోయామేమో నల్లలున్నవి. ఇక నల్లలు దొరకడం చాలకష్టం. మా ఆడపడుతుతో మళ్ళీ "నల్లలసీజన్"లో వస్తే తప్పకుండా పేనుకొడుకుడు మాన్పుతానని. నల్లలకోసం వెదిక్కుల గాలించినట్ల ఎక్కడా దొరకవు. సీజన్లో తప్ప.

కానీ తమాషా వారం తిరిగేసరికి మాయిల్లంతా నలులే! కోటుకేటులోంచి పాటాం లోంచి బయటపడ్డ పది, పదిరోజులలో పది వందలు అయ్యవుండాలి.

—ఎం. ఎ. జబీనాగని, వెలుదు ర్]

...రూఢిగా నవ్వుదగిన...

...చూచుట కెంతో యింపై...

...లోపల బయట వేయుటకు...

...ఖచ్చితముగా అదే షాలిమార్ ... సూపర్ లాక్ ... సాటిలేని అభిరుచిగల సింథటిక్ ఎనామెల్ రంగు

[అవ్వో, ప్యూకో లేక వస్తువును ముద్ది, రంగు వేయవచ్చును వది మార్చు కడిగిననూ దాని విగారంపు మారుదు. ఈ రంగులు ఒక దానితో నొకటి కలిపి వాడుకొను చిట్టచివరగా కయ్యబడేవి అదీవని.

ఒకే గ్యాలను పెయింట్లు చాల భాగములకు సరిపోవును ఇంపుమింపుగా ఎటువంటి ప్రదేశమునైనా రోకట్టు బయట పూయవచ్చును.

SHALIMAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO., PRIVATE LTD.
CALCUTTA • BOMBAY • MADRAS • NEW DELHI • KANPUR

భాస్కర్ ప్రాడక్షన్స్ వారి 'పార్వతీకల్యాణం'లో కృష్ణకుమారి, బాలయ్య.

'బ్రిడ్జ్ ఆన్ ది రివర్ క్యాంప్'

(గ్రీన్-వ పేజీ రచనావాయి)

క్రమశిక్షణ అలవరక గలుగుతున్నామని, అంటే.

చివరకి వంతెన పూర్తి అయిన తేదీన, బ్రిడ్జిన్ సైనిక అధికారులకు ఈ వైకం తెలిసి, దాన్ని ధ్వంసం చేయించడానికి ముగ్గురు ఉద్యోగులను పంపుతారు. నికల్సన్ ఇది ధరించలేడు.

"యూడం పూర్తి అయ్యాక, ప్రజలు దీన్ని చూడకుంటారు; ఫలానా అవుతుంది ఒక బ్రిడ్జిన్ యూ డ్లైట్ దీ అద శం దీన్ని కట్టి పెట్టింది" అని చెప్పకుంటారు. అది తన జాతికే గర్వకారణం అని నికల్సన్ తాత్పర్యం. అందుకని, తన పతనం అధికారుల చేతి వంటెను ముప్పవోయినా దానిని ప్రతిఘటించ బోతాడు.

అందులో అతడు కృతకృత్యుడు అయితే, అంతకుంచివాడు 'దేశద్రోహి' కావచ్చు; ప్రయత్నించి విఫలమైనా అంతే కావచ్చు. అందుకని, అతి సహజంగా సాగిన ఈ కథలో అతడు ప్రమాదవశాత్తు చనిపోతూ పోతూ నరానరి డైసెట్ పెట్టిమీదనే వడి, ప్రయత్నం, ప్రతిఘటించడం కూడా తేటతెల్లం కా దైసెట్ అంటించి వంతెన విధ్వంసానికి వినిపి మాత్రుడు అవుతాడు...

గిగెన్ తరువాత, ఈ చిత్రంలో జాక నిన్ కర్నూర్ గా వటించి న సునా హయ కావా నటన చాలా గొప్పగా ఉంది. మహా క్రూరుడుగా, తేమంతే ముప్ప అర్థ విశ్వాసంలా కనిపించే అధికారి అంతరాలే రాంతరాలలో ఫిరిసి, కార్పల్గాల్గి, నిస్స హేయతను అక్కడి గౌరవానికి భంగం కలుగకుండా అతి సున్నితంగా అనలుడు ప్రదర్శించాడు.

మరొక బ్రిడ్జిన్ అధికారిగా జాక్ హేగెన్స్, ఈ చిత్రం సంచకాన్ని "ఉద్బంధం"

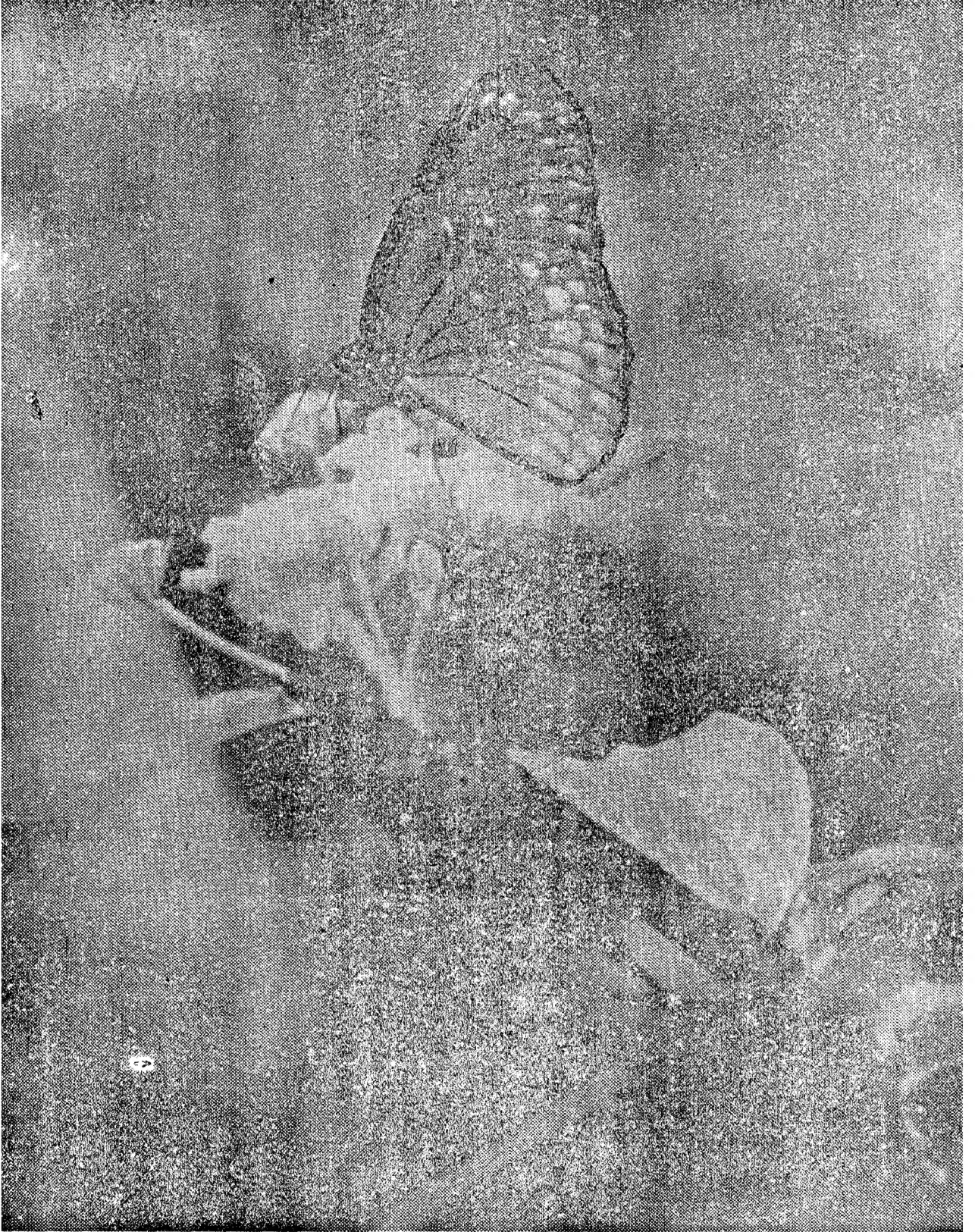
అన్న ఒక్క ముక్కలో క్లిగంతంగా చెప్పిన విరివిజ్ చార్లర్ గా తేమ్మదొవ్వార్, అమెరికన్ నావిక దళాధిపతిగా విలియం హోలెన్ వటించారు. ఈ చిత్రం నిర్మాత కాంప్లీగర్.

సినిమా హిట్, టెక్నికల్ లో తయారైన ఈ చిత్రం అంతా సింహాశీర్వాదంలోని చిక్కటి అడవులలో చూడాలి. ★

* * *

ప్రేమిళనాథులూ ప్రమాదరణ పొందిన బుద్ధా పిక్చర్స్ వారి 'పతిభక్తి' చిత్రాన్ని దుర్రా ఫిలింస్ వారు తెలిగిస్తున్నారు. సావిత్రి, జెమినీ గజేని, శివాజీ గజేని, నాగయ్య, రంగశంకర్, చంద్రబాబు, ఎం. ఎన్. రాజం మొదలగువారు ఇందులో నటించారు. వర్క వుడు ఎ. భీమసింగ్.

మాటలూ మాటలూ క్రిక్కిరాడున్నాడు శంకర్ వర్కవలు విశ్వనాథం రామమూర్తి. తెలుగు ప్రతి శంకర్ నిర్వాహకుడు తల పతిరావు, నిర్మాత కె. వి. శాసర్.

నీతాకోకచిలుక

భావా : పి. కృష్ణకుమార్ .]

అతి సౌందర్య తిలకంగా నుండుటకు

అత్యంత సౌందర్య వికాసముల మనోహరముగా
 పొందు వున్నది. సువేత్తరాంతమున్ను నంతప్రకాశము,
 తల్లగాను, పరిశుభ్రంగాను ఉండుటకు తర్కమును
 పోషించునట్టిది, పొడరు అదారమునకు దివ్యమైనట్టిది
 యగు "హేజలైన్ స్నో" మ ఉపయోగించుము.
 అది తోడ-విరోధక నిజాత స్వాగత జేయబడి నవ్వునువ్విది.

"HAZELINE' SNOW"
(TRADE MARK)
 "హేజలైన్ స్నో" (తెడ మార్కు)
 జె. రో. నె. వె. ర. క. మ. ప్రా. డ. క్ట్.